พระคัมภีร์คืออะไร

พระคัมภีร์ หรือ พระวจนะของพระเจ้า เป็นหนังสือที่เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของคริสเตียนหนังสือเล่มนี้แตกต่างจากหนังสือเล่มอื่นๆอย่างมากพระคัมภีร์ทั้งเล่มประกอบด้วยหนังสือเล่มเล็กๆ 66 เล่ม ซึ่งถูกเขียนโดยผู้เขียนประมาณ 40 คน โดยทุกคนมาจากทวีปเอเชีย คนเหล่านี้มีอาชีพที่แตกต่างกัน เช่น กษัตริย์ คนเก็บภาษี ชาวประมง หมอ ชาวนา ผู้รับใช้ นักกฎหมาย ฯลฯ ชายเหล่านี้เขียนพระคัมภีร์โดยใช้เวลาประมาณ 1500 ปี คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่รู้จักกันและมีชีวิตอยู่ต่างสมัยและต่างสถานที่ กระนั้น เมื่อหนังสือต่างๆเหล่านี้ถูกนำมารวมกันในตอนท้ายที่สุดพระคัมภีร์ก็มีความหมายเดียวและเล่าเรื่องราวเดียวกัน สิ่งนี้เกิดขึ้นได้เป็นเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้ทรงดลใจชายเหล่านี้ให้เขียนเรื่องราวแต่ละส่วน ดังนั้น พระคัมภีร์จึงเป็นหนังสือโบราณเล่มหนึ่งที่ได้รับความนิยมอย่างสุดๆใน สมัยนี้ พระคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มแรกที่ได้รับการตีพิมพ์โดยใช้แท่นพิมพ์และได้ถูกแปลเป็นหลายภาษา

พระคัมภีร์ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักๆ คือ พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ พันธสัญญาเดิมประกอบด้วยหนังสือ 39 เล่ม ซึ่งถูกแบ่งออกเป็น 927 บท เดิมทีพันธสัญญาเดิมถูกเขียนเป็นภาษาฮีบรูซึ่งมีลักษณะประมาณนี้:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

พันธสัญญาเดิมที่เรากำลังพูดถึงนี้ยังคงเป็นพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ของพวกยิวจวบจนถึงทุกวันนี้อยู่

ส่วนพันธสัญญาใหม่ประกอบด้วยหนังสือ 27 เล่มและมี 260 บท เหล่าผู้เขียนของส่วนนี้ของพระคัมภีร์ใช้ภาษากรีกในการเขียนซึ่งมีลักษณะประมาณนี้:

εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος

พระคัมภีร์มีบันทึกเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่แท้จริงของโลก แถมยังบอกล่วงหน้าถึงจุดจบของโลกนี้ด้วย พระคัมภีร์เล่าถึงกำเนิดของ|มนุษยชาติต้นเหตุแห่ง ความบาป และพูดถึงสวรรค์และนรก

หนังสือที่ท่านถืออยู่นี้จะช่วยให้ท่านเห็นภาพเรื่องราวมากมายตามที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้

สิ่งที่พิสูจน์ว่าพระคัมภีร์เป็นหนังสือเหนือธรรมชาติอย่างแน่นอนก็คือ พระคัมภีร์ได้พยากรณ์ซ้ำแล้วซ้ำอีกถึงอนาคตและคำพยากรณ์เหล่านั้นก็เป็นจริงเสมอ

พระคัมภีร์มีคำตอบที่ถูกต้องสำหรับคำถามที่สำคัญๆของท่าน ยกตัวอย่างเช่น
เราเกิดมาทำไม ทำไมเราถึงมาอยู่ที่นี่
ทำไมหลังจากที่เราเกิดมาในโลกนี้แล้วเราถึงต้องตาย
หลังจากตายไปแล้ว วิญญาณเราจะไปไหน
หลังจากตายไปแล้ว เราจะกลับมาเกิดใหม่ไหม
พวกภูติผีแตกต่างจากวิญญาณของคนที่ตายไปแล้วไหม
มนุษย์เราแตกต่างจากสัตว์ตรงไหน
ความบาปคืออะไรกันแน่
เราต้องทำยังไงถึงจะหลุดพ้นจากวัฏจักรแห่งความบาปและเวรกรรมได้
มีพระเจ้าจริงๆหรือ
ทำไมมนุษย์เราถึงต้องประสบกับความทุกข์และความผิดหวัง แล้วสุดท้ายก็ต้องตาย

หากท่านต้องการทราบคำตอบ โปรดอ่านต่อไป...

สารบัญ

1. ในเริ่มแรก 1

2. อับราฮัม 21

3. โมเสส 36

4. อพยพ 65

5. ผู้เผยพระวจนะ 95

6. คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ 141

7. พันธสัญญาใหม่, การบังเกิดของพระเยซูคริสต์ และการทดลอง 157

8. พระราชกิจระยะแรก 177

9. การอัศจรรย์ และคำอุปมา 208

10. พิธีศีลมหาสนิท และการทุกข์ทรมานของพระเยซูคริสต์ 241

11. การฟื้นคืนพระชนม์, เทศกาลเพ็นเทคศเต และคริสตจักรเริ่มแรก 271

12. ถึงชนทุกชาติ 299

ความดีและความชั่ว®

สงวนลิขสิทธิ์ © 2006 โดย Michael และ Debi Pearl

จัดพิมพ์โดย No Greater Joy Ministries, Inc.
1000 Pearl Road
Pleasantville, TN 37033
www.NoGreaterJoy.org

หนังสือเล่มนี้มีเรื่องราวมาจากพระวจนะของพระเจ้า
เราขอหนุนใจให้ท่านดูข้อพระคัมภีร์อ้างอิงที่อยู่ตรงด้านล่างของแต่ละหน้า
เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าตามเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้

ขอสงวนลิขสิทธิ์ ห้ามมิให้ผู้ใดทำซ้ำ ดัดแปลง แก้ไข จัดเก็บในรูปแบบใดๆที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก
หรือส่งต่อในรูปแบบหรือวิธีการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางโทรเลข การถ่ายสำเนา การบันทึก
ฯลฯโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
เว้นเสียแต่ว่าจะได้รับอนุญาตตามที่กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริการะบุไว้เท่านั้น

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (กุมภาพันธ์ 2009) จำนวน 5,000 เล่ม

บทที่1:
ในเริ่มแรก

ประวัติและอนาคตของซาตานสามารถพบได้ใน : อิสยาห์ 14 : 12 – 14, 45 : 18 ; เอเสเคียล 28 : 13 – 19 ; มัทธิว 25 : 41 ; ลูกา 10 : 18 ; วิวรณ์ 12 : 4 , 20 : 2

ประมาณ ปี 4004 กคศ. -ปฐมกาล 1 : 2 - 3

ปฐมกาล 1 : 31 , 2 : 7

ปฐมกาล 1 : 28 , 2 : 2 , 16 - 22, 25

ปฐมกาล 3 : 1 – 6 ; วิวรณ์ 20 : 2

ตาของพวกเขาสว่างขึ้นจึงรู้สึกอายที่เปลือยกายอยู่
ฮ่ะ ฮ่ะ ฮ่ะ พระองค์มาฆ่าเจ้าแล้ว เหมือนที่ทำกับข้าไง
เราทำอะไรลงไปเนี่ยะ
เราไม่เชื่อฟังพระเจ้า พระองค์กำลังจะเสด็จมาแล้ว เราต้องหาอะไรปิดตัวหน่อย เพราะเราไม่ได้ใส่อะไรเลย
อาดัม เจ้าอยู่ไหน
ข้าได้ยินพระองค์เรียกแล้ว แต่กลัวเพราะร่างกายเปลือยเปล่า
ใครบอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ นี่เจ้าแอบกินผลไม้ที่เราห้ามใช่ไหม
ผู้หญิงคนนี้ที่พระองค์ให้ข้าชวนข้ากิน

ปฐมกาล 3 : 6 - 12

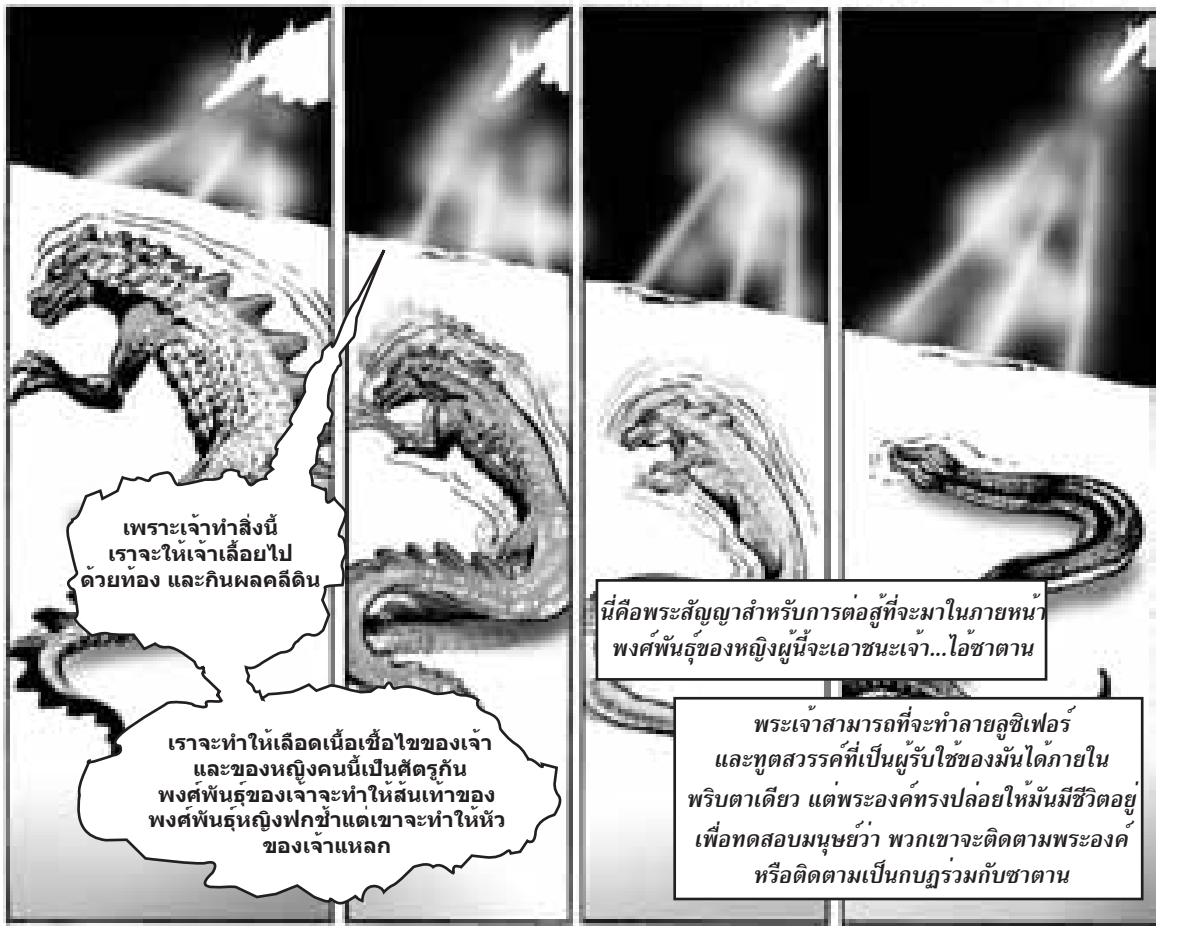

ปฐมกาล 3 : 13 – 15

ปฐมกาล 3 : 17 - 24 ; เอเสเคียล 18 : 4

ปฐมกาล 4 : 1 – 4 ; โรม 3 : 23 ; ฮีบรู 11 : 4

เอาคืนไป คาอิน
เครื่องบูชาของคาอินปราศจากเลือด พระเจ้าจึงไม่ทรงยอมรับ
พระเจ้าทรงพอพระทัยอาแบลรวมทั้งเครื่องบูชาของเขา เลือดของลูกแกะทำให้พระองค์ทรงไม่ถือโทษบาปของอาแบล
แต่พระเจ้าตรัสกับคาอินว่า "ถ้าเจ้าทำสิ่งที่ควรทำ นอกจากเราจะชื่นชมตัวเจ้าแล้วเจ้าก็ยังจะได้ปกครองอาแบลน้องของเจ้าและเขาก็จะอยู่ใต้ปกครองเจ้าด้วยแต่เจ้าไม่ทำ..."
แกคิดว่าแกเป็นใคร พืชผักของข้ามีค่ามากกว่าไอ้แกะสตึ ๆ ตัวนั้น อย่าโอหังนักเลย
พี่คาอิน ถวายเลือดเป็นเครื่องบูชาใหม่ก็ได้นะ ยังไม่สายไปหรอก
ข้าทนเห็นเจ้าไม่ได้แล้ว
ผัวะ
อาแบลตาย และคาอินพยายามปกปิดบาปที่ตนฆ่าน้อง

ปฐมกาล 4 : 5 - 8

ปฐมกาล 4 : 9 - 16 , 5 : 4 ; กิจการฯ 17 : 24 - 26

ปฐมกาล 6 : 5 - 7 ; โรม 5 : 12

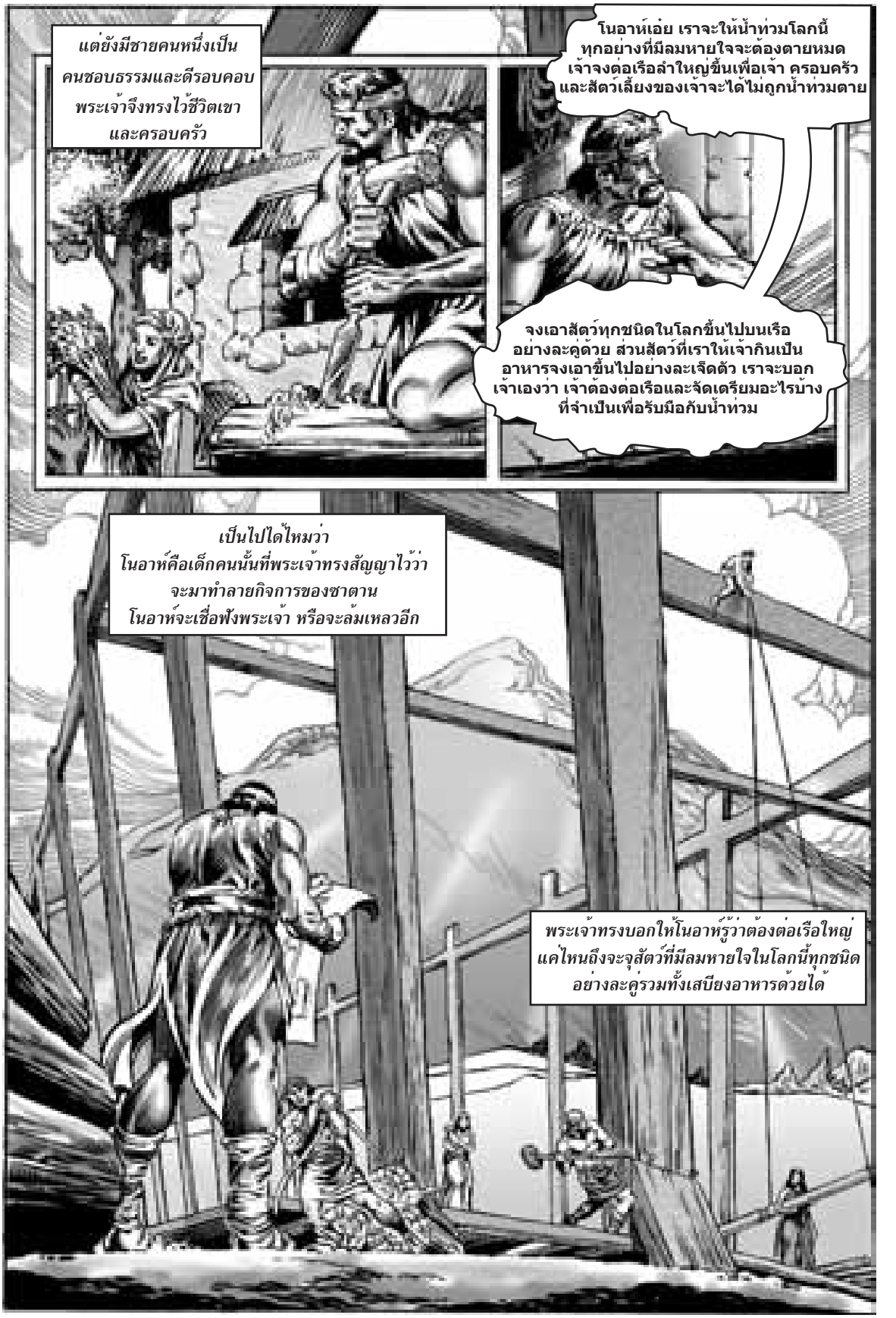

ประมาณ ปี 2500 กคศ. -ปฐมกาล 6 : 8 - 9, 17 - 22 , 7 : 2

ปฐมกาล 7 : 7 – 9 ; 2 เปโตร 2 : 5

ปฐมกาล 7:9 - 11 , 16

ประมาณ 2348 กคศ. – ปฐมกาล 7:12 , 19 – 23 , 8 : 9 – 11

ปฐมกาล 8 : 4 , 20 , 9 : 1 - 29

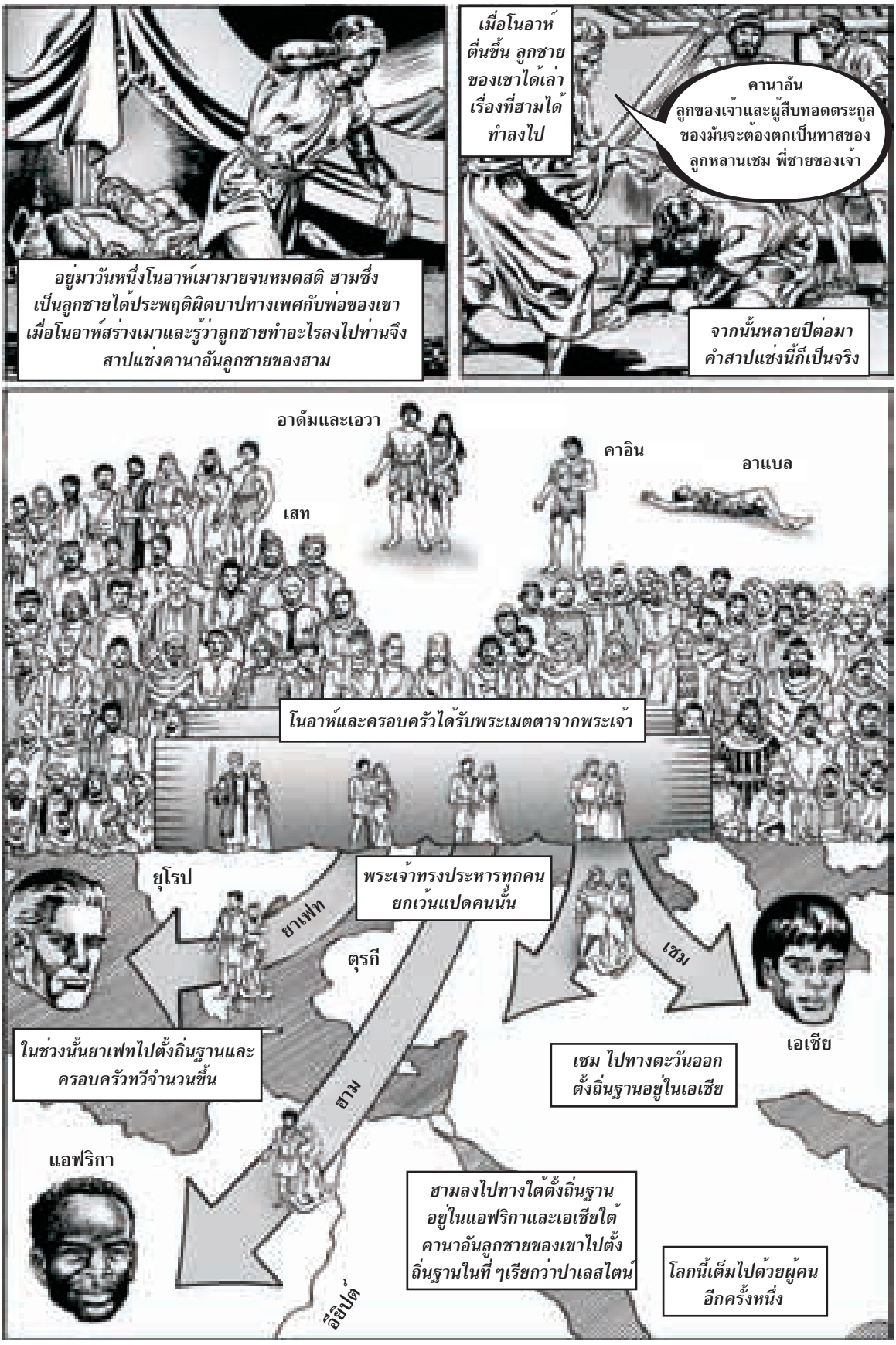

ปฐมกาล 9 : 21 - 27 ; 1 พงศาวดาร 4 : 40 ; สดุดี 75 : 81 , 105 : 23 ,27,106 : 22

ประมาณ 2247 ปี กคศ. - ปฐมกาล 10 : 6 - 10 , 11 : 1 - 9

บทที่2:
อับราฮัม

ประมาณ 1921 ปี กคศ. ปฐมกาล 12 : 1 - 3 , 13 : 14 - 17

ปฐมกาล 15 : 1 - 6 , 13 - 14

ลูกที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ อยู่ไหนล่ะ ข้าเองแก่ลงทุกวันไม่นานท่านก็จะไม่สามารถมีลูกสืบตระกูลได้ อับราฮัม ข้าไม่มีวันที่จะมีบุตรให้ท่านได้หรอก
ธรรมเนียมของเมืองข้า ยอมให้สาวใช้ของข้ามีลูกแทนข้าได้
อับราฮัม ท่านไม่เห็นหรือว่านี่เป็นโอกาสสุดท้ายที่จะได้ลูก ท่านต้องเข้าหาสาวใช้ของข้า แล้วมีลูกกับนาง ท่านจะได้มีผู้สืบเชื้อสาย นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่อย่างนั้นท่านจะเป็นบิดาของชนชาติยิ่งใหญ่ได้อย่างไร
นี่เป็นวิธีเดียวเท่านั้น
อับราฮัมไม่ได้อธิษฐานทูลต่อพระเจ้า ท่านได้ลืมพระสัญญาของพระเจ้า และหันไปเชื่อฟังเสียงของภรรยาแทน

ปฐมกาล 16 : 1 – 4

หลายเดือนต่อมา
ข้ากำลังจะมีลูกให้อับราฮัม
เมื่อฮาการ์รู้ตัวว่าตนเองตั้งท้องลูกของอับราฮัม นางก็เกิดความเย่อหยิ่ง และดูหมิ่นซาราห์ ซาราห์เองก็เป็นทุกข์มากขึ้นทุกวันด้วยความริษยา
ซาราห์เคี่ยวเข็ญฮาการ์และให้ทำงานหนักต่าง ๆ นานา พระเจ้าไม่เคยมีพระประสงค์ให้ผู้ชายมีภรรยามากกว่าหนึ่งคน หรือให้มีลูกกับหญิงที่ไม่ใช่ภรรยา
ตักน้ำเสร็จแล้ว ก็ไปผ่าฟืนด้วยนะ
ฮาการ์วางแผนหนี
ฮาการ์หนีซาราห์ไปอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เมื่อเหนื่อยอ่อนมากขึ้นจนเดินต่อไปไม่ไหวนางก็ล้มลงหมดสติ พระเจ้าทรงเห็นถึงความทุกข์ยากของนางจึงตรัสกับนางว่า
ฮาการ์เอ๋ยจงกลับไปหาซาราห์และยอมอยู่ใต้บังคับของนาง ลูกของเจ้าจะเป็นผู้ชายและเจ้าจะตั้งชื่อเขาว่า อิชมาเอล ซึ่งแปลว่าพระเจ้าทรงรับฟังความทุกข์ของเจ้า
เขาจะมีลูกหลานมากมายเกินกว่าจะนับได้ อิชมาเอลจะเป็นคนหุนหัน เขาจะสู้กับคนทั้งปวง และคนทั้งปวงก็จะสู้กับเขาและเขาจะอาศัยอยู่ใกล้ชิดพี่น้องของเขา
ฮาการ์กลับไปอยู่ที่บ้านและคลอดลูกที่นั่น
พระเจ้าทรงบอกข้าว่า เด็กคนนี้จะเป็นบิดาของชนชาติทั้งหลาย เพราะเขาเป็นลูกชายของอับราฮัม
อิชมาเอล จะได้เป็นบิดาของชนชาติอาหรับทั้งปวง

ปฐมกาล 16 : 4 – 6

ปฐมกาล 17 : 1 - 21 , 18 : 1 - 2

ปฐมกาล 18 : 10 – 22

1 ขอพระองค์ที่จะไม่ทรงกระทำอย่างที่พระองค์จะทรงกระทำคือทำลายคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่ว ถ้ามีคนชอบธรรมห้าสิบคนอยู่ในเมืองนั้น พระองค์จะทรงไว้ชีวิตคนทั้งเมืองเพื่อคนชอบธรรมเหล่านั้นหรือไม่ ข้าพระองค์ทราบว่าผู้พิพากษาแห่งแผ่นดินโลก จะทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
2 ถ้าเราพบคนชอบธรรมห้าสิบคนเราจะละเว้นเมืองนั้นไว้
3 ข้าพระองค์เป็นเพียงผงคลีดิน ไม่บังอาจโต้แย้งพระองค์ แต่ถ้ามีคนชอบธรรมเพียง 45 คน จะทรงทำลายคนหมดทั้งเมืองเพราะขาดไปห้าคนอย่างนั้นหรือพระเจ้าข้า
4 ถ้ามีถึง 45 คน เราจะไม่ทำลายเมือง
5 ถ้าทรงพบแค่สี่สิบคนล่ะพระเจ้าข้า
6 ถ้ามีคนชอบธรรมสี่สิบคนเราก็จะไม่ทำลาย
7 ขออย่าพิโรธต่อข้าพระองค์ ถ้ามีสามสิบคนล่ะพระเจ้าข้า
8 ถ้ามีสามสิบคนเราก็จะไม่ทำลาย
9 แล้วถ้ามียี่สิบคนล่ะพระเจ้าข้า
10 เราจะไม่ทำลายเมืองชั่วช้านี้ ถ้ามีคนชอบธรรมอยู่ 20 คน

ขออย่างทรงโกรธ ข้าขอทูลถามอีกครั้งเดียวว่าถ้าทั้งสองเมืองนี้มีคนชอบธรรมแค่สิบคนจะทรงทำลายอยู่อีกหรือพระเจ้าข้า
ไม่หรอก ถ้าเราพบคนชอบธรรมสิบคนเราก็จะไม่ทำลาย
ถ้ามีไม่ถึงสิบคนขอทรงโปรดเตือนโลทหลานชายข้าก่อนด้วยพระเจ้าข้า
คืนนี้เราจะไปหาเขา

ในคืนนั้นเอง ทูตสวรรค์ทั้งสองได้เข้าไปในเมือง และเดินไปทางบ้านโลท
ชั่วช้าวิปริตเกินกว่าที่คิดเสียอีก
ทีนี้ข้ารู้แล้วว่าทำไมพระเจ้าถึงจะไม่ทรงไว้ชีวิตใครเลยแม้แต่เด็กหรือสัตว์เลี้ยง

ท่านผู้เป็นคนแปลกหน้าเชิญเข้ามาพักในบ้านข้าเถิดอย่าค้างแรมที่ถนนเลยมันอันตราย
โอ้โฮหล่อ ๆ ทั้งนั้น กลับไปบอกพรรคพวกกันดีกว่า

ปฐมกาล 19 : 4 - 17

ทุกชีวิตในโสโดมและโกโมราห์ตายหมดในวันนั้น พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ ชอบธรรม และเกลียดชังบาปโดยเฉพาะการวิปริตทางเพศ นั่นคือ ชายสมสู่กับชายหรือหญิงสมสู่กับหญิง บาปทางเพศต่าง ๆ ที่มีเด็กเกี่ยวข้องด้วยเลวร้ายที่สุด พระเจ้าทรงเคยสัญญาไว้ว่าจะไม่ทรงส่งน้ำมาทำลายล้างโลกอีกแต่ไม่ได้ทรงสัญญาว่าจะไม่ส่งไฟมา โทษของบาปทุกอย่างคือความตาย ตายทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณคืออยู่ในบึงไฟนรกชั่วนิจนิรันดร์ แต่โดยพระเมตตาคุณของพระเจ้า พระองค์ทรงช่วยโลทให้พ้นจากการพิพากษาของพระองค์ ภรรยาของโลทกลับไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงหมายความอย่างนั้นจริง ๆ เมื่อทรงเตือนพวกเขาไม่ให้เหลียวกลับไปมองดู

ปฐมกาล 19 : 24 - 26 ; เลวีนิติ 18 : 22 ; โรม 1 : 23 - 32 ; 1 โครินธ์ 6 : 9 - 11 ; วิวรณ์ 21 : 8

ปฐมกาล 21:1-3, 9-14

*ชื่อ อิสอัค แปลว่า เสียงหัวเราะ

ปฐมกาล 22 : 2 ; โรม 5 : 12

ต้องเดินทางไปสามวัน เราคงจะไปกันประมาณหนึ่งอาทิตย์นะ
เดินทางปลอดภัยนะ ข้าจะอธิษฐานเผื่อทั้งสองคน
3 วันต่อมา
พ่อครับ นั่นยังไง ภูเขาลูกนั้น เราคงจะไปถึงกันก่อนค่ำ
ใช่แล้ว เราจะไปนมัสการแล้วกลับลงมา
พ่อครับ ฟืนก็มีแล้ว แท่นบูชาก็ทำแล้ว แต่ไม่เห็นมีเครื่องบูชาเลยครับ
อิสอัค เจ้าจำเรื่องที่พ่อเล่าให้ฟังว่าพระเจ้าตรัสกับพ่อและทรงทำให้พ่อกับแม่ของเจ้ามีลูกชายคนหนึ่งได้ทั้ง ๆ ที่แก่มากแล้วได้หรือเปล่า คือว่าพระองค์ตรัสกับพ่ออีกครั้งหนึ่ง...
ครั้งนี้ทรงบอกให้พ่อถวายเจ้าเป็นเครื่องเผาบูชา
ลูกหรือครับ พ่อครับจริงหรือครับ
พระเจ้าทรงเคยบอกไว้ไม่ใช่หรือครับว่าลูกจะได้เป็นผู้สืบเชื้อสายเป็นผู้นำชนชาติยิ่งใหญ่ แล้วลูกหลานของลูกจะมีมากมายเหมือนดวงดาวบนท้องฟ้า ถ้าลูกตายตอนนี้แล้วพระสัญญาของพระเจ้าล่ะครับ
ที่ผ่านมา พ่อเรียนรู้ว่าไม่ว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าอย่างไร พระองค์จะทรงทำตามพระสัญญาให้ได้เสมอ ถ้าพระองค์ตรัสว่าลูกจะเป็นบิดาของชนชาติที่ยิ่งใหญ่ ลูกก็จะต้องได้เป็น แม้ว่าลูกจะตายไปก็ตาม
ถ้าลูกตายแล้วจะเป็นได้ยังไง
พ่อครับ เราต้องเชื่อฟังพระเจ้าไม่ว่าจะยังไงนะครับ
ไม่รู้เหมือนกัน นอกจากพระองค์อาจทำให้ลูกฟื้นขึ้นมา

ปฐมกาล 22:3-9

ปฐมกาล 22 : 9 – 18 ; อีบรู 11 : 17 – 19

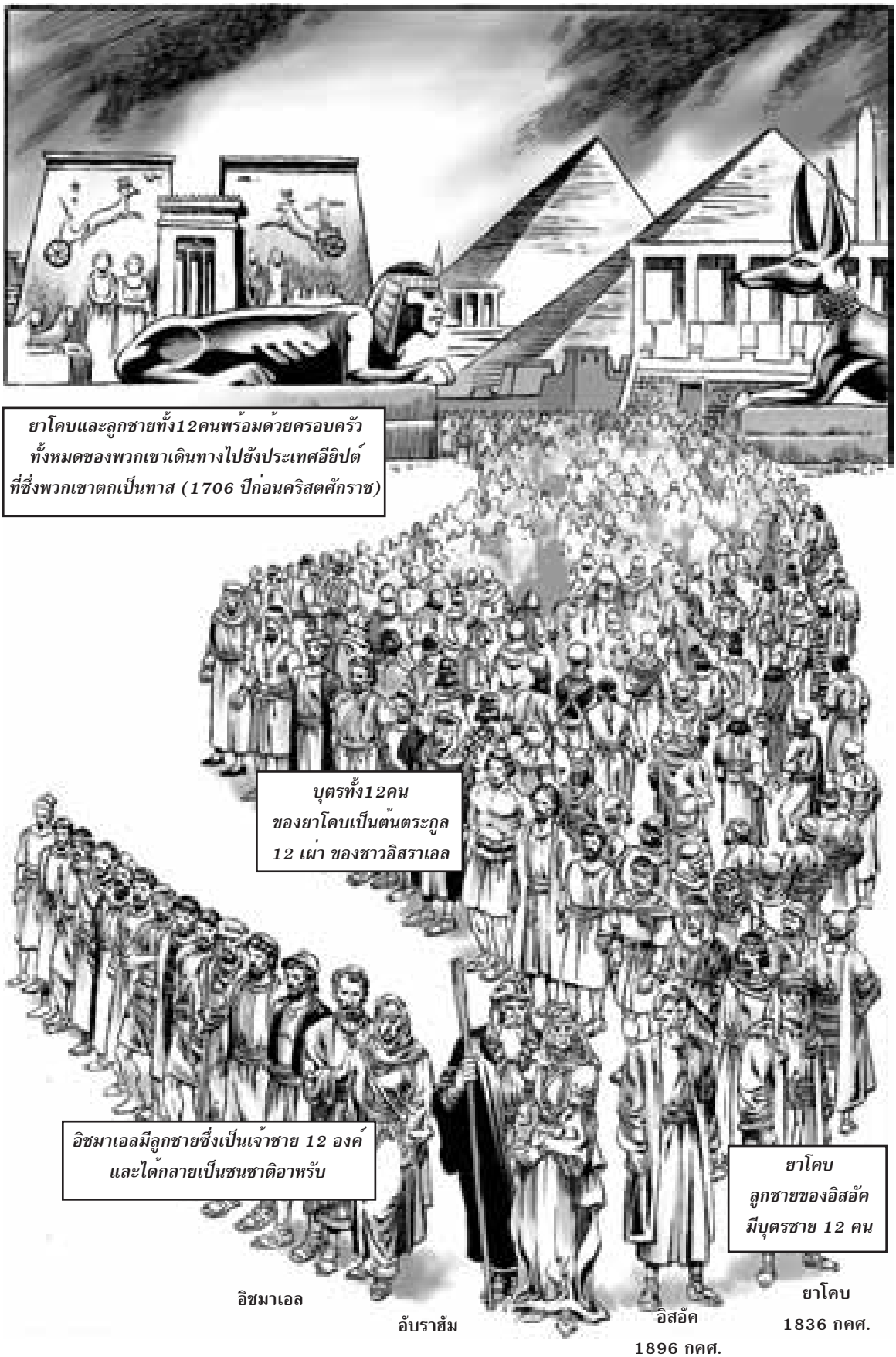

ปฐมกาล 21 : 5, 13, 24 : 67, 25 : 12 - 18, 21 - 26, 29 : 23 - 30

บทที่ 3:
โมเสส

ปฐมกาล 46 : 5 - 7 ; อพยพ 1 : 1 - 12 , 22

ประมาณ 1525 ปี กคศ. - อพยพ 2 : 3 - 9

นี่ข้าทำอะไรลงไปจะเจอลูกอีกไหมนี่พระเจ้ายังทรงดูแลเขาอยู่รึเปล่าก็ไม่รู้
เจ้าไม่มีทางเลือกนี่นา จะเอาเขาไปซ่อนตลอดชีวิตก็ไม่ได้ ไม่ช้าพวกทหารมันก็ต้องหาเจอ แล้วฆ่าเด็กอยู่ดี ขอให้เชื่อมั่นในพระ-เจ้าต่อไปเถอะ
แม่จ๋า แม่
แม่จ๋า ธิดาฟาโรห์ออกมาเจอน้องที่ริมแม่น้ำแล้วก็อยากเก็บน้องไว้เลี้ยงเอง ตอนนี้นางกำลังหาแม่นมให้น้อง นางกำลังมาที่นี่
พระเกียรติจงมีแด่องค์พระเจ้านิรันดร์
ข้าได้ยินว่าเจ้าเพิ่งเสียลูกไป เสียใจด้วยนะ ข้าไปพบเด็กคนนี้ลอยอยู่ในแม่น้ำข้าอยากจ้างเจ้าเป็นแม่นมให้เขา
พอเขาอดนมแล้วข้าจะมาพาเขาไปเลี้ยงดูในวัง พอโตขึ้นเขาจะได้เป็นฟาโรห์ของอียิปต์ เราจะตั้งชื่อเขาว่า โมเสส
โมเสสโตขึ้นพร้อมกับคำสอนเรื่องพระเจ้าจริงแท้พระองค์นั้นของพ่อเขา พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ยิ่งใหญ่สำหรับเด็กชายคนนี้
เจ้าชายน้อยโตขึ้นมาเลย เราจะขึ้นรถนี้ไปที่วังด้วยกัน
มันวิ่งได้เร็วแค่ไหน
ขอบใจนะที่ช่วยให้นมโมเสส เขาแข็งแรงเหลือเกินเวลาโตขึ้นเขาจะเป็นคนร่ำรวยและยิ่งใหญ่

อพยพ 2 : 8 - 10

ในฐานะที่เป็นบุตรในอุปการะของธิดาฟาโรห์โมเสสได้กลายเป็นคนสำคัญของอียิปต์ เขาถูกเลี้ยงเพื่อให้ครอบครองทรัพย์สมบัติและอำนาจ แต่โมเสสไม่เคยลืมว่าเขามาจากไหน

โมเสส เราขอบอกเจ้าว่าพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเราไม่ว่าจะเป็นอับราฮัม อิสอัครวมทั้งยาโคบ ได้ตรัสกับอับราฮัมว่าพงศ์พันธุ์ของเขาจะทวีคูณขึ้นและจะกลายเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินของผู้อื่น ซึ่งก็คือพวกเราไงล่ะ
ใช่เลย และพระองค์ยังทรงบอกกับอับราฮัมด้วยว่าพวกเราจะต้องทนทุกข์อยู่ในดินแดนต่างถิ่น 400 ปี นี่ก็ 359 ปีแล้ว เหลืออีก 41 ปีเท่านั้น
ดูเหลือเชื่อนะ ฟาโรห์ไม่มีทางปล่อยให้ทาสของพระองค์ไปจนหมดหรอก ยิ่งไปพร้อมกับทรัพย์สมบัติยิ่งไม่มีทางแต่บางทีอาจจะมีหนทางก็ได้นะ ว่าแต่ทำไมถึงต้องรอไปอีก 41 ปีล่ะ
แล้วพระองค์ก็บอกด้วยว่าจะทรงพิพากษาชนชาตินั้นเพราะสิ่งเลวร้ายที่พวกมันได้ทำกับเราแล้วเราจะได้ออกจากเมืองนี้กลับไปดินแดนที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่บรรพบุรุษของพวกเราพร้อมกับทรัพย์สมบัติมากมาย

ลูกหลานชาวฮีบรูถูกนายของตนกดขี่ทารุณ พวกเขาต้องย่ำอยู่ในบ่อโคลนขุดดินทำอิฐโมเสสทนดูไม่ได้จึงตัดสินใจว่าจะต้องทำอะไรสักอย่าง
ลุกขึ้นไอ้ขี้ครอก
ลุกขึ้นก่อนมันจะเฆี่ยนแกตาย
เอเบอร์ ลุกขึ้นเถอะ

วันหนึ่งโมเสสเห็นพี่น้องของตน ถูกคนอียิปต์เฆี่ยนตีอย่างทารุณ
ถึงเวลาเป็นไทแล้ว มันต้องยุติเสียที
ฟิวัส
พอกันที
โมเสสฆ่าคนอียิปต์คนนั้น แล้วเอาศพไปฝัง แต่มีคนเห็นและนำไปทูลฟาโรห์
พระเจ้า นี่ข้าทำอะไรลงไป
อย่าหนีนะ แกเป็นฆาตกรต้องถูกดำเนินคดี
นั่นโมเสสนี่นา
โมเสสหนีออกจากเมืองอียิปต์เข้าไปในถิ่นทุรกันดาร แต่เพียงผู้เดียว ไม่มีครอบครัว ไม่มีเพื่อนฝูง ช่วยคนของตนไม่ได้ แม้แต่ตัวเองก็ยังเอาตัวไม่รอด

อพยพ 2 : 11 - 15

ประมาณ ปี 1491 กคศ. - อพยพ 2 : 16 - 3 : 10

อพยพ 4 : 1 - 4 , 12 - 16

ปฐมกาล 4 : 29 - 31

พระเจ้าของอับราฮัม ตรัสกับเราจากพุ่มไม้ที่มีไฟลุกโชน ทรงใช้เรามานำพวกท่านกลับไปยังดินแดนของบรรพบุรุษของพวกเรา นี่คือหมายสำคัญ
เฮ้ย ไม้เท้ากลายเป็นงูพิษไปแล้ว
ไม่ต้องกลัว
ดูนี่นะ
พระเจ้าทรงส่งผู้ปลดปล่อยมาแล้ว
ใช่ ให้ฟาโรห์เห็นเสียบ้าง
อัศจรรย์จริง ๆ
ไปหาฟาโรห์กันเถอะ
พระเจ้าของอับราฮัม

อพยพ 4 : 17 , 30

ไม่เปลี่ยนไปจากสี่สิบปีก่อนตอนที่ข้าจากไปเลย อย่าลืมพูดตามที่ข้าบอกเท่านั้นนะ
พระเจ้าของคนอิสราเอลตรัสกับโมเสส ให้พวกเจ้าปล่อยคนทั้งหลายไปถวายเครื่องบูชาและนมัสการพระองค์ในถิ่นทุรกันดารสามวัน
อะไรนะ พระเจ้าของอิสราเอลรึ ฮ่ะ ฮ่ะ ฮ่ะ ข้าไม่รู้จักพระเจ้าของพวกเจ้า พระองค์ไหนกัน ทำไมข้าต้องเชื่อฟังด้วย ตลกดีนี่ที่จะให้ข้าปล่อยพวกทาสไปในถิ่นทุรกันดารสามวัน
ข้าได้ยินเรื่องที่เจ้ายุยงคนของข้าทำให้มันละทิ้งการงานแล้ว ตอนนี้ยังอยากจะไปนมัสการพระเจ้าที่ข้าไม่รู้จักแม้แต่น้อยอีก ต้องหางานอะไรให้พวกมันทำเพิ่มหน่อยแล้วมั้ง
ตั้งแต่นี้ไป ให้มันไปหาฟางทำอิฐกันเอง เอาล่ะออกไปให้พ้นหน้าข้ามาทางไหนไปทางนั้นเลย

อพยพ 5 : 1 - 7

อพยพ 5 : 10 - 23 , 7 : 7 - 11

ไปเร็ว! เอามายากลเปลี่ยนไม้เท้าเป็นงูไปด้วย
เนเสิร์ต เทพเจ้าแห่งงูร้ายส่งเรามาบอกให้ท่านทำอิฐเพิ่ม ฮ่า ฮ่า ฮ่า
โมเสสจะทำยังไง ต่อไปดีล่ะทีนี้เรากลายเป็นตัวตลกไปแล้ว

อพยพ 7 : 11 - 12

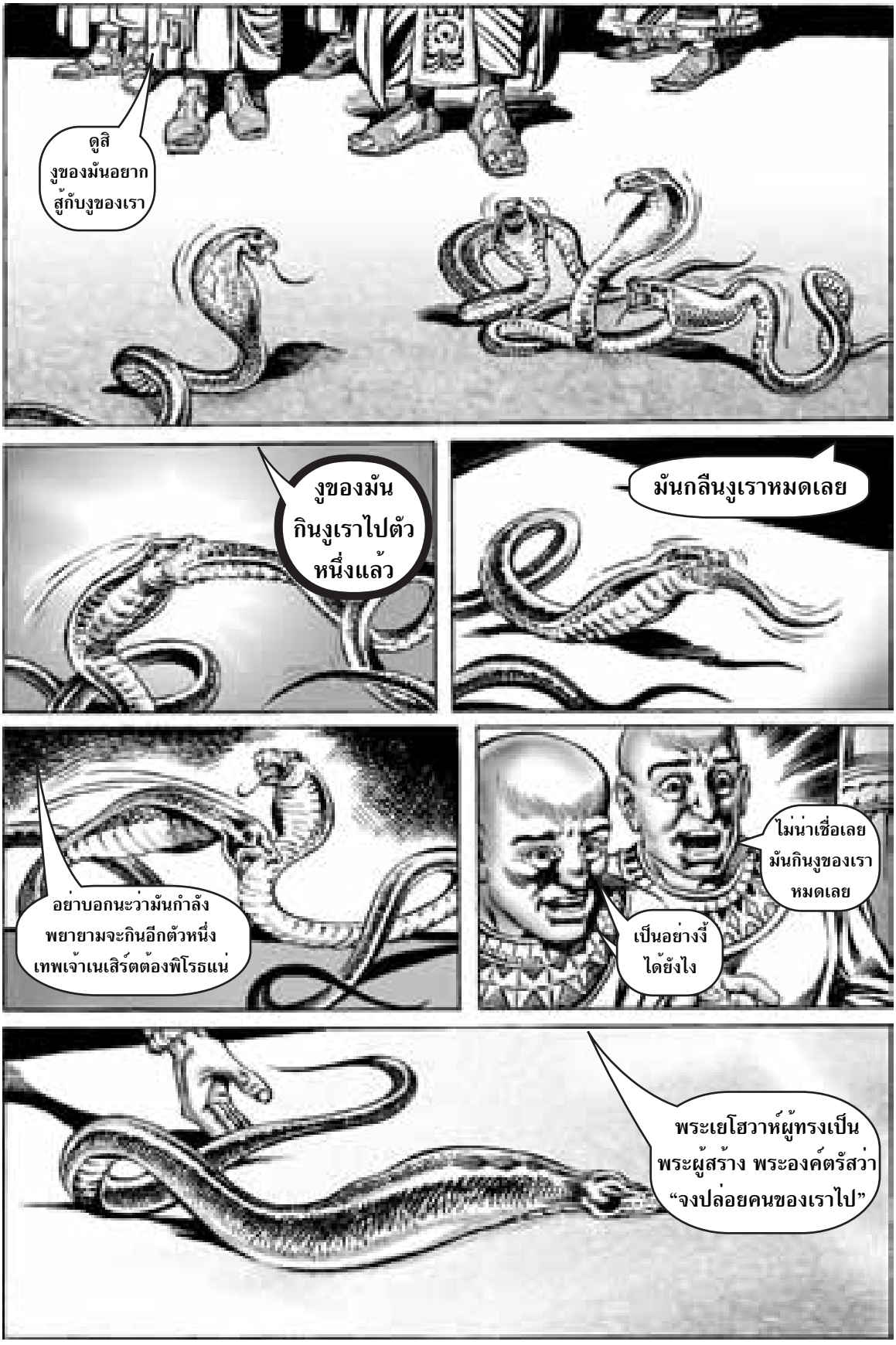
ดูสิ งูของมันอยากสู้กับงูของเรา
งูของมันกินงูเราไปตัวหนึ่งแล้ว
มันกลืนงูเราหมดเลย
อย่าบอกนะว่ามันกำลังพยายามจะกินอีกตัวหนึ่ง เทพเจ้าเนเสิร์ตต้องพิโรธแน่
ไม่น่าเชื่อเลย มันกินงูของเราหมดเลย
เป็นอย่างงี้ได้ยังไง
พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเป็นพระผู้สร้าง พระองค์ตรัสว่า "จงปล่อยคนของเราไป"

อพยพ 7: 12

ข้าไม่รู้ว่าพวกเจ้าทำได้อย่างไร แต่ข้าจะไม่จ่ายค่าดูการแสดงครั้งนี้ ด้วยพวกทาสเป็นล้านคนหรอก ไปให้พ้นหน้าข้าเดี๋ยวนี้
อพยพ 7:13 "และพระองค์ (พระเจ้า) ทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างเพื่อฟาโรห์หายอมเชื่อฟังเขาทั้งสองไม่ เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว"
ทำไมพระเยโฮวาห์ถึงทรงใช้เราให้มาทำหมายสำคัญที่นักมายากลของฟาโรห์ก็ทำเลียนแบบได้ ทำให้เราดูเหมือนตัวตลกไปเลยตอนนั้นน่ะ
ข้าก็ไม่รู้ แต่พระเจ้าตรัสไว้จริง ๆ ว่า พระองค์จะทรงทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง แล้วมันก็จริง เห็นไหมว่าฟาโรห์โกรธแค่ไหน ตอนที่ไม้เท้าของข้ากินงูที่ฟาโรห์เลี้ยงไว้
ข้าต้องไปหาที่เข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ ข้าไม่รู้ว่าต้องทำอะไรอีก
พระเจ้าทรงพบกับโมเสสอีกครั้งหนึ่ง และบอกเขาว่าต้องทำอะไรต่อไป แม้ว่าก่อนหน้านี้โมเสสจะถูกคนอียิปต์เยาะเย้ย ถูกพี่น้องของตนปฏิเสธ เพราะฟาโรห์ทรงโหดเหี้ยมกับพวกทาสมากขึ้น แต่โมเสสยังคงเชื่อและทำตามพระเจ้า แม้ว่าเขาจะไม่เข้าใจพระองค์ก็ตาม
พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะเจ้าไม่ยอมปล่อยคนของเราไป เราจะทำให้เจ้ารู้ว่าเราเป็นพระเจ้าจริงแท้ น้ำทุกแห่งในอียิปต์จะกลายเป็นเลือด
โอ้โฮ นี่สิแน่จริง ทำได้ยังไงกันนะ
ไปตามนักเล่นกลของข้ามา เทพเจ้าแห่งไนล์ จะหยุดยั้งนี่ได้

อพยพ 7 : 15 - 21

อพยพ 7 : 21 - 25 , 8 : 6

กบเต็มบ้านข้าไปหมด
มีกบทั่วอียิปต์เลย เทพเจ้าทั้งหลายทรงพิโรธแล้ว
พระของเราอยู่ไหน ทำอะไรไม่ได้เลยหรือ
อี๋ยยยย
ทอดพระเนตรสิฟาโรห์ เรานักมายากลก็ทำให้มีกบได้เหมือนกัน
พวกนี้จะทำกบเพิ่มขึ้นมาอีกทำไม ที่เจ้าโมเสสส่งมายังไม่พออีกรึไง ดูสิฟาโรห์เอามาอีกแล้ว
ทำไม ไม่ทรงปล่อยพวกมันไปในถิ่นทุรกันดารตามที่มันขอ เราทนกันต่อไปไม่ไหวแล้ว
ไปตามโมเสสมาสิ บอกมันว่าข้าอยากคุยด้วย
พระเจ้าข้า รับด้วยเกล้าฯ
ขอพระเยโฮวาห์ให้เอากบไปให้หมด แล้วข้าจะปล่อยคนของเจ้าไปนมัสการในถิ่นทุรกันดาร
บอกมาเถิดว่าพระองค์อยากให้กบพวกนี้ตายวันไหน
พรุ่งนี้เช้าเป็นไง
มันก็จะเป็นอย่างที่พระองค์ตรัส เพื่อคนทั้งหลายจะได้รู้ว่าไม่มีพระเจ้าองค์ไหนเทียบพระเยโฮวาห์เจ้าได้

อพยพ 8 : 7 - 10

เมื่อฟาโรห์ทรงเห็นว่าบรรดากบตาย ตามวันที่พระองค์กำหนด พระทัยพระองค์ก็กลับแข็งกระด้างไปอีก และไม่ทรงยอมปล่อยคนฮีบรูไป
ไม่เคยเห็นพระเจ้าองค์ไหนเหมือนพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงทำให้ฝูงกบขึ้นมาเต็มบ้านเต็มเมืองได้จริง ๆ
แกคิดว่าพระเจ้าทำรึมันอาจจะขึ้นมาเองตามธรรมชาติก็ได้น่า
ถ้างั้นโมเสสรู้ล่วงหน้าได้อย่างไรว่ามันจะเป็นอย่างนี้ แล้วรู้เป๊ะ ๆได้ยังไงว่ามันจะตายเมื่อไหร่
เออ เออ เลิกพูดได้แล้ว รีบ ๆกลบซะ เดี๋ยวก็ไม่เสร็จกันพอดี
แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงบอกอาโรนให้เอาไม้เท้าตีฝุ่นดิน มันจะกลายเป็นริ้นทั่วประเทศอียิปต์"
แล้วฝุ่นดินทั้งหมดก็กลายเป็นริ้น
อี๊ย..ย..ย
หมายความว่าไง เจ้าทำตัวริ้นไม่ได้รึ ถ้างั้นคนก็ต้องคิดว่าพระเจ้าของมันมีฤทธิ์มากกว่าพระของเราน่ะสิ พวกเจ้าทำได้แค่มายากลเท่านั้นเอง
พระเจ้าข้า แต่นั่นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า ไม่มีใครทำอย่างเจ้าสองคนนั่นได้ เราไม่มีฤทธิ์อำนาจพระเจ้าข้า
อาจจะเป็นไปตามธรรมชาติมั้ง แต่ถึงยังไงก็พอกันที ส่งคนไปบอกโมเสสว่า ถ้าพระเจ้าของมันเอาริ้นไปหมดแล้วข้าก็จะปล่อยพวกฮีบรูไปปรนนิบัติพระองค์

อพยพ 8 : 13 - 19

ถึงไม่มีริ้นแล้ว
ข้าก็ยังปล่อยพวกทาสไม่ได้ ว่าแต่ว่า
พระเจ้าของมันทำอะไรได้อีกล่ะ ทีนี้

พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า
เราจะใช้ให้ฝูงเหลือบมาตอมเต็ม
บ้านเรือนของคนอียิปต์ แต่บ้าน
ของคนฮีบรูจะไม่มีเลย
ต่างกันอย่างนี้จะทำให้
ทุกคนรู้ว่าเราเป็นพระเจ้า
เหนือแผ่นดินโลก

ท่านพ่อ...ทำไมพระของ
เราปล่อยให้เขาทำอย่างนั้น
ทำไมไม่สำแดงฤทธิ์เดช
ออกมาบ้าง
ข้าไม่เคยรู้เรื่องพระจงพระเจ้าหรอก
รู้แค่ว่าต้องหาเลี้ยงตัวเองเท่านั้น

อย่างที่เขาพูดไว้จริง ๆ
บ้านเรือนพวกฮีบรูไม่มีเหลือบเลย
พระเจ้าเท่านั้นที่ทำอย่างนี้ได้
ไปตามตัว
โมเสสมา

ไปเลย
ไปนมัสการพระเจ้าของเจ้า
แต่อย่าออกนอกเขตแดนอียิปต์
เราต้องใช้เวลาเดินทาง
อย่างน้อยสามวัน
ข้าบอกว่าไปได้ แต่ต้องไปไม่ไกล
ทีนี้ไปบอกพระเจ้าของเจ้าให้เอาเหลือบ
บ้าพวกนี้ไปให้พ้นเสียที

ไม่มีเหลือบเหลืออยู่ในอียิปต์
แล้ว อัศจรรย์จริง ๆ
หุบปาก
ซักจะคล้อยตามไอ้พวก
ไร้สาระพวกนั้นแล้วสิ
ใจของฟาโรห์แข็งกระด้างไปอีก
และไม่ยอมปล่อยพวกเขาเดินทางไป

อพยพ 8 : 20 - 32

พระเจ้าทรงส่งโรคร้ายมายังอียิปต์อีก
ฝูงวัว แกะ ม้า ลา และอูฐ
ติดโรคระบาดล้มตาย
แต่สัตว์ของชาวฮีบรูไม่เป็นอะไรเลย
ฝูงสัตว์ของเราล้มตายหมด
แต่ของพวกเจ้ายังแข็งแรงดี
ยังงี้หมายความว่ายังไง
โมเสสบอกว่า
พระเจ้าของบิดาพวกเราเสด็จมาปลด
ปล่อยเราจากการกดขี่ข่มเหงของพวก
ท่าน แต่ข้าเป็นชาวบ้านธรรมดา ๆ
ไม่รู้อะไรมากนักหรอก
บรรดาพระของเรากำลังถวาย
เครื่องบูชาพระเจ้าของเราอยู่
วัวเทพเจ้าของเราจะต้องแสดง
อิทธิฤทธิ์ยุติโรคนี้แน่ ๆ
ไปทูลฟาโรห์ว่ามันสายไปแล้ว วัวเทพเจ้าล้มตายหมดแล้ว
ผู้คนคงพากันโกรธแค้นที่รู้ว่าเทพเจ้าของเราปกป้องตัวเอง
จากพระเจ้าจอมปลอมของพวกฮีบรูไม่ได้
พระเจ้าของอียิปต์
ไปไหนกันหมด
เสื่อมฤทธิ์เดชไป
แล้วหรือ
แต่ใจของฟาโรห์ก็
แข็งกระด้างไปอีก

อพยพ 9 : 6 – 7

พระเจ้าตรัสกับโมเสสอีกครั้งหนึ่ง ทรงบอกให้เขาเอาขี้เถ้าโปรยไปให้ทั่วเมือง แล้วจะเกิดฝีร้ายขึ้นทั่วอียิปต์
พระเจ้าตรัสว่า "เพราะเจ้าไม่ปล่อยไพร่พลของเราไป เราจะส่งภัยพิบัติจากฝีมายังพวกท่านและฝูงสัตว์"
พอแล้ว ไม่เอาแล้ว
ไปตามนักแสดงกลมา ใช้อำนาจทุกอย่างที่มียุติเรื่องนี้ให้ได้
พระองค์ให้หาคนที่มีชื่อเสียงที่สุดรึ
เจ้าก็เหมือนกัน ไม่มีอำนาจสู้กับพระเจ้าของโมเสสเลยรึไง
ไปให้พ้น ไอ้พวกโกหกหลอกลวง ดีแต่พลิกฝ่ามือเล่นกล ข้ารู้ทันพวกเจ้านะ ไหนล่ะเทพเจ้าของเจ้า
จงตื่นแต่เช้าไปเฝ้าฟาโรห์ ทูลว่า พระเจ้าของชนฮีบรูตรัสว่า "จงปล่อยไพร่พลของเรา คราวนี้เราจะบันดาลโรคระบาดร้ายแรงกว่าเดิม ผู้คนของฟาโรห์จะล้มตายมากมาย ฟาโรห์จะได้เห็นว่าไม่มีพระเจ้าองค์ใดเหมือนเรา ฟาโรห์ไม่เคยสำนึกว่าเราเป็นผู้ให้พระองค์เป็นฟาโรห์ ที่ผ่านมาเรารู้ล่วงหน้าว่าใจของฟาโรห์จะแข็งกระด้างและไม่ปล่อยให้คนของเราออกไป
เพราะพระองค์ดื้อดึง เราจึงต้องแสดงฤทธิ์เดชและนำการพิพากษาลงโทษมาสู่ชนชาวอียิปต์ผู้ซึ่งกดขี่ข่มเหงคนของเรา พระองค์ทำตามแต่ใจตัวเอง ขัดขืนความประสงค์ของเรา พรุ่งนี้ในเวลานี้เราจะส่งลูกเห็บและลูกไฟที่ไม่เคยมีปรากฏบนพื้นโลกลงมา"
"เรามาเตือนเจ้าเพื่อให้เจ้าไปเตือนผู้คนให้เอาสัตว์เลี้ยงรวมทั้งตัวเองเข้าที่กำบัง ถ้าไม่อย่างนั้นจะตายหมด"

อพยพ 9 : 8 – 19

จงเป็นตามที่
พระเยโฮวาห์ตรัส
พวกที่ไม่ใส่ใจคำเตือนและ
ไม่ได้เข้าบ้านก็ตาย
เกิดขึ้นได้ยังไงเนี่ย
ไฟกับฝนตกลงมา
ด้วยกัน
เซท
เทพผู้ยิ่งใหญ่
ช่วยเราด้วย
โอ๊ย...ย...ย
พ่อครับ คนชื่อโมเสสทำยังงั้นได้ยังไง
พระเจ้าของเขามีฤทธิ์เดชเหนือเซท
เจ้าแห่งภัยพิบัติและพายุร้ายหรือครับ
เขาประกาศว่ามี
พระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น
และพวกฮีบรูก็เป็นลูก
ของพระเจ้าองค์นั้น
โอ เทพเซท เจ้าแห่งภัยพิบัติ
และพายุร้าย ขอโปรดหยุดพายุร้ายครั้งนี้
พระองค์ผู้เป็นจอมเทพเหนือพระเจ้าที่มอง
ไม่เห็นของโมเสส
พระเจ้าองค์นี้ไม่มีใครมองเห็นแม้แต่
ชาวฮีบรูเอง ดูสิ พระเจ้าที่เขาบอกว่าเป็นพระวิญ-
ญาณกำลังสำแดงฤทธิ์ให้ฟาโรห์ปล่อยพวกเขา
ไปนมัสการพระองค์ในถิ่นทุรกันดาร

อพยพ 9 : 23 - 26

อพยพ 9 : 26 - 35 , 10 : 13 - 15

แม่! ช่วยด้วย
ว้าย.....
ตายเสียเถอะ.....

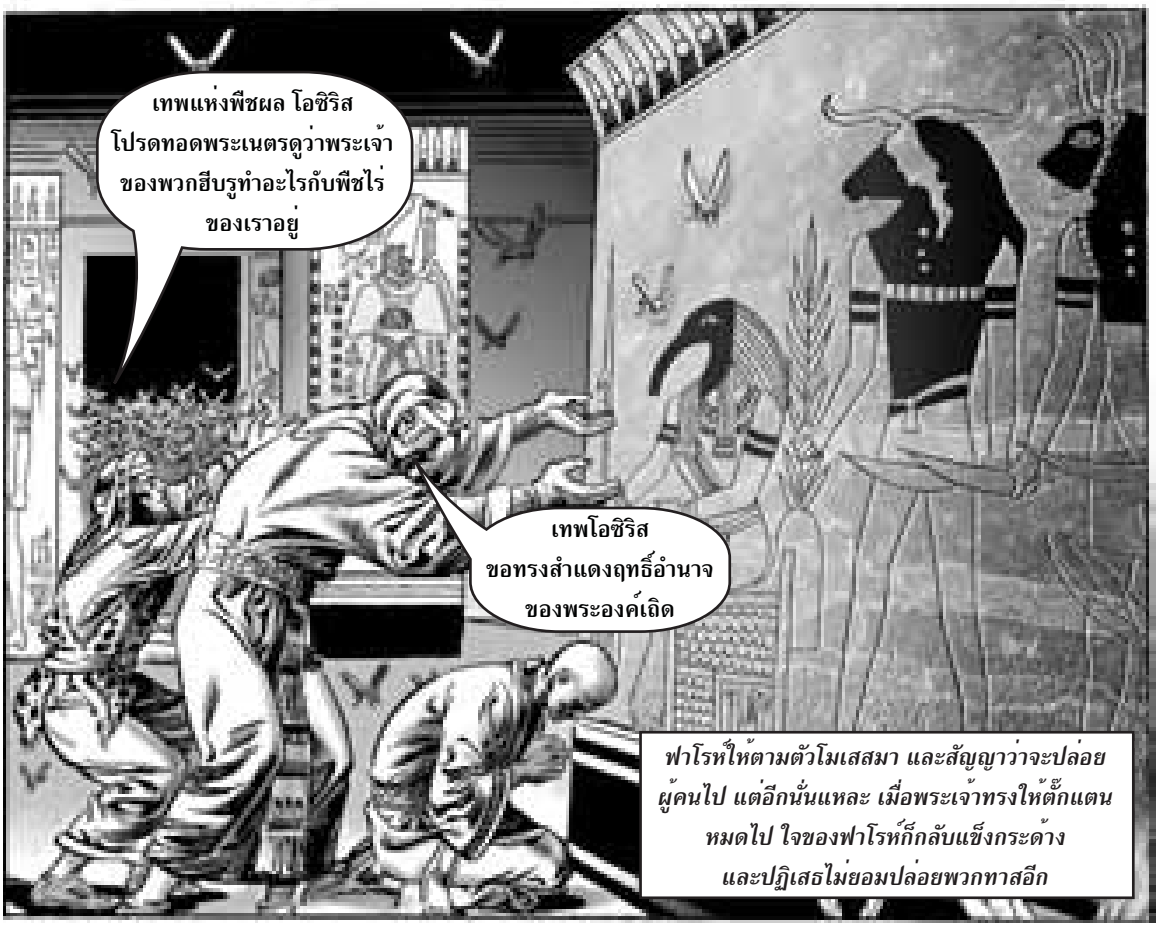
เทพแห่งพืชผล โอซิริส โปรดทอดพระเนตรดูว่าพระเจ้าของพวกฮีบรูทำอะไรกับพืชไร่ของเราอยู่
เทพโอซิริส ขอทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์เถิด
ฟาโรห์ให้ตามตัวโมเสสมา และสัญญาว่าจะปล่อยผู้คนไป แต่อีกนั่นแหละ เมื่อพระเจ้าทรงให้ตั๊กแตนหมดไป ใจของฟาโรห์ก็กลับแข็งกระด้าง และปฏิเสธไม่ยอมปล่อยพวกทาสอีก

อพยพ 10 : 14 - 20

อพยพ 10 : 22 - 29 , 11 : 4 - 5 , 12 : 3 - 7

อพยพ 12 : 26 - 28, 35 - 36

ท่านไม่ฆ่าลูกแกะ แล้วเอาเลือดทาที่ประตูรึ
เฮ้ย เจ้าเชื่อเรื่องโชคลางแบบนั้น ด้วยรึเลือดแค่นั้นบนวงกบประตูจะไป หยุดยั้งความตายได้ยังไง ลูกข้ายัง ไม่กลัวเลย จริงไหมโยคิม
ไม่มีทางหรอก ท่านว่าข้า หน้าตัวเมียรึไง ศาสนาเป็นเรื่อง ของคนอ่อนแอเท่านั้น
ถ้าพระเจ้าดีจริง พระองค์คง ไม่ฆ่าคนเพียงเพราะเขาไม่ได้เอาเลือดเล็ก ๆ น้อย ๆ ป้ายประตูหรอก แล้วคนที่ไม่รู้เรื่องล่ะ
พ่อครับ ทำไมคืน นี้ดูแปลก ๆ กว่าคืนอื่น
เพราะคืนนี้พระเจ้าจะทรงส่งทูต มรณะมาฆ่าลูกชายหัวปีของบ้านที่ไม่เชื่อ ฟังพระองค์ ถ้าพระองค์เห็นเลือดก็จะ ทรงผ่านเลยบ้านนั้นไป
คืนนี้จะเป็นคืนแรกที่เราฉลองเทศกาลปัสกา พอถึง วันนี้ในปีต่อ ๆไปเราก็จะฉลองกันอีกเพื่อระลึกถึงวันนี้ที่ พระเจ้าทรงปลดปล่อยเราจากเงื้อมมือของฟาโรห์
พ่อ ฟังเสียงร้องนั่นสิจ๊ะ ทูตมรณะคงจะมาแล้ว
ไม่ต้องกลัวนะลูก เรามีเลือดทาหน้าประตู แล้ว เราก็กำลังกินเนื้อลูกแกะอยู่
ลูกชายข้าตายแล้ว โอ พระเจ้า โปรดเมตตาด้วย ไปตามโมเสสมาเร็ว

อพยพ 12 : 28

ข้าเสียใจด้วย มันสายเกินไปแล้ว เราเตือนแล้ว แต่ท่านไม่ยอมเชื่อ เราเกรงว่าคืนนี้จะมีคนตายอีกมาก
กรี๊ด.....
ไม่นะ.....
ไม่! พระเจ้า อย่าทำลูกข้า
ขณะที่ทูตมรณะผ่านเมืองไปในคืนนั้น คนนับพันก็ล้มตาย แต่คนที่เชื่อและเอาเลือดทาที่ประตูก็รอด
ลูกตายแล้ว
เร็วเข้า ไปตามโมเสสมาเดี๋ยวนี้!
เอะอะอะไร.....
เขาเป็นลูกชายหัวปี ของครอบครัวเขา
อึ๊ก.....

อพยพ 12 : 29 - 31

อพยพ 12 : 21 - 22 , 31 - 38

บทที่ 4:
อพยพ

พวกเขาเดินติดตามพระองค์ไปจนถึงบริเวณช่องเขาที่มีทะเลแดงขวางหน้าอยู่ จึงหยุดตั้งค่ายปรึกษากันว่าจะหาทางข้ามห้วงน้ำกว้างใหญ่นั้น ไปกันอย่างไรดี
เมื่อฟาโรห์ค่อยหายโศกเศร้าเรื่องลูกชายแล้ว พระพิโรธของพระองค์ก็ทวีรุนแรงขึ้นกว่าเดิม ไม่เข้าใจว่าทรงปล่อยพวกทาสไปได้อย่างไร
เตรียมรถรบติดตามพวกฮีบรูไปฆ่ามันหรือไม่ก็เอาตัวมันกลับมา
รับด้วยเกล้าพระเจ้าข้า

อพยพ 14 : 5 - 7

ดูนั่นสิ กองทัพอียิปต์กำลังมา เราถูกปิดล้อมกลางถิ่นทุรกันดารแล้ว
โมเสสพาเรามาตายแท้ ๆ อยู่เป็นทาสดี ๆ ไม่ชอบ ให้เรามาตายในดินแดนที่พระเจ้าทรงทิ้งให้รกร้าง
คนอียิปต์เห็นคนฮีบรูในสภาพหมดทางสู้ผสมกับความแค้นจากสิ่งที่โมเสสทำไว้กับอียิปต์ พวกเขาก็พร้อมที่จะฆ่า
เราไม่มีทางหนีรอดแน่ ๆ ด้านข้างเป็นภูเขาด้านหน้าก็มีทะเลขวางอยู่อย่างนี้
พระเจ้าช่วยอะไรเราไม่ได้แล้วทีนี้
หยุดอยู่ตรงนั้นก่อน พระเจ้าจะทรงช่วยเราด้วยฤทธานุภาพของพระองค์
พระเจ้าทรงทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้างอีกครั้ง จากวันนี้ไปท่านจะไม่ได้เห็นกองทัพอียิปต์อีกเลย

อพยพ 14 : 5 - 13

ตอนที่ดูเหมือนว่ากองทัพของอียิปต์กำลังบุกตะลุยเข้าหาคนฮีบรู นั้นเองก็บังเกิดเสาเพลิงใหญ่จากสวรรค์ลงมาขวางกั้นกองทัพไว้ และเสาเพลิงนี้ก็ส่องสว่างให้แก่ชาวฮีบรูในเวลากลางคืนแต่ทางด้านของอียิปต์กลับเป็นเสาเมฆมืดมิด
เมื่อโมเสสยกไม้เท้าขึ้นเหนือน้ำทะเล พระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดลมพายุใหญ่ พัดแยกน้ำทะเลออกจากกัน กลายเป็นดินแห้งที่พื้นทะเลนั้น
การอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ที่สุด ได้เกิดขึ้นแล้ว ลูกหลานของ อิสราเอลได้เดินข้ามทะเล ไปบนดินแห้ง
ในวันหน้าพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญ พระเจ้าผู้ทรงทำหนทางในทะเล ทุกคนจะได้รู้ว่ามีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว ทรงพระนามว่า เยโฮวาห์

อพยพ 14 : 15 - 22

ที่ข้าเคยเห็นในอียิปต์ สู้ครั้งนี้ไม่ได้เลย
โอ้โฮ พระเจ้าของเราทรงเป็นพระเจ้าดีเลิศกว่าเทพเจ้าทั้งหมดเลย เรากำลังอยู่กลางทะเลนะเนี่ย
โยสิยาห์ ทำอะไรน่ะ อย่าเข้าไปใกล้ตรงนั้น ลูกก็รู้ว่าตัวเองว่ายน้ำไม่เป็น
ผมแค่อยากแตะปลาสวย ๆตัวนั้นดูน่ะครับ
พอคนฮีบรูข้ามไปเกือบถึงอีกฝั่งหนึ่งพระเจ้าก็ทรงเอากำแพงไฟที่กั้นพวกอียิปต์ออก พวกอียิปต์มองไม่เห็นว่าทะเลแยกออกจากกัน จึงไล่ติดตามพวกฮีบรูไป
บุกไปฆ่าพวกฮีบรู อย่าให้เหลือ

อพยพ 14 : 22 - 23

วันนี้เป็นวันที่เจ้าจะได้เห็นฤทธิ์เดชของพระเยโฮวาห์
ดูสิ! น้ำไหลย้อนกลับมา พวกนั้นจมน้ำตายแน่ ๆ

ทหารอียิปต์จมน้ำทะเลตายหมด เทพเจ้าที่สร้างขึ้นจากไม้ หรือหินใด ๆ ก็ไม่อาจช่วยชีวิตพวกเขาไว้ได้

อพยพ 14 : 27 - 28

อพยพ 14 : 21 - 22 , 30, 16 : 2 - 3 , 16 : 7 - 8

อพยพ 16 : 14 - 15 , 17 : 2 - 4 ; สดุดี 78 : 24 - 25

พระเจ้าทรงบอกโมเสส ว่าจะต้องทำอย่างไร
ไปกับข้าไปดูฤทธิ์เดชของพระเยโฮวาห์ที่เจ้าไม่เชื่อ พากันบ่นต่อว่าพระองค์
พระองค์ประทานอาหารแก่เจ้ามาแล้ว ที่นี้พระองค์จะให้น้ำไหลออกมาจากศิลานี้เพื่อเจ้า
เปรี้ยง
โอ๊....ย

อพยพ 17 : 5 - 6

อพยพ 17 : 6 , 19 : 1 - 6 , 9

โมเสสลงจากภูเขา และบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัส
เราจะเชื่อฟังและทำตามทุกสิ่งที่พระเจ้าตรัส
ถ้างั้นจงไปชำระตัวและซักเสื้อผ้าให้สะอาดเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการนมัสการพระเจ้า จากนี้ไปอีกสามวันพระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกเจ้า...
ด้วยความเชื่อฟังพอถึงวันที่สามทุกคน จึงมารวมตัวกันที่เชิงเขาแห่งนั้น รอให้พระเจ้าเสด็จมาพูดด้วย ขณะนั้นเองมีเมฆหนาทึบปกคลุมภูเขานั้นไว้ และแล้ว....
โมเสส เจ้าจงขึ้นมาบนนี้
โมเสส เราคือพระเยโฮวาห์ผู้นำเจ้าออกมาจากอียิปต์ เมื่อเจ้าลงจากเขานี้ไป จงกั้นเขตรอบภูเขานี้ไว้
ถ้ามีใครสักคนเอามือมาถูกต้องภูเขาแห่งนี้ คนนั้นจะต้องตาย เราจะให้บัญญัติ 10 ประการไว้แก่เจ้า และเจ้าต้องนำบัญญัตินี้ไปเผยแพร่แก่พลไพร่เหล่านั้น

อพยพ 19 : 7 - 25

อย่ามีพระอื่นใด
นอกเหนือจากเรา
อย่าทำรูปเคารพ
อย่าออกพระนามเราอย่าง
ไร้ประโยชน์และไม่จริงใจ
วันที่เจ็ดของสัปดาห์
ให้เป็นวันนมัสการเรา
จงให้เกียรติบิดามารดา
อย่าฆ่าคน
อย่าล่วงประเวณีคนที่ไม่ใช่
สามีหรือภรรยาของเจ้า
อย่าลักทรัพย์
อย่าเป็นพยานเท็จ
อย่าโลภอยากได้
ของของคนอื่น

อพยพ 20 : 3 - 17

เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขา ท่านก็ให้เหล่าผู้นำของชาวอิสราเอล 70 คนมารวมกันและประกาศให้เขาทราบเรื่องพระบัญญัติ
เราจะถือรักษาตามนั้น
เป็นพระบัญญัติที่ดีเหลือเกิน
พวกเจ้าทั้ง 70 คน จงกลับไปบนภูเขากับข้า พระเจ้าจะเสด็จมาพบพวกเจ้าอย่างที่ทรงพบข้า เจ้าจะได้เห็นด้วยตาของเจ้า แต่ก่อนอื่นข้าต้องจารึกพระบัญญัติที่พระเจ้าตรัสกับข้าไว้ก่อน
โมเสสใส่ใจจารึกทุกคำตามที่พระเจ้าตรัสและมีพระวิญญาณของพระเจ้าคอยช่วยเหลือไม่ให้ผิดพลาดด้วย
เมื่อโมเสสเขียนเสร็จท่านก็รวบรวมผู้คนมาอยู่ต่อหน้าแล้วอ่านพระวจนะของพระเจ้าให้พวกเขาฟัง
ทุกคำที่พระเจ้าตรัสล้วนดี เราจะเชื่อฟังตามนั้น
พระเจ้าตรัสสั่งให้โมเสสถวายเลือดเป็นเครื่องบูชาและให้เอาเลือดนั้นประพรมพวกพลไพร่
ดังนั้นชนชาติอิสราเอลจึงทำพันธสัญญากับพระเจ้า พระองค์จะทรงอวยพรพวกเขา ให้ชีวิตแก่เขา และช่วยพวกเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรู และพวกเขาจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ทุกประการ ตลอดจนจะดำเนินอยู่ในความชอบธรรม
ทุกคนเป็นคนบาปสมควรตาย แม้แต่ตัวโมเสสหรืออาโรนเอง แต่พระเจ้าทรงเมตตาจัดเตรียมทางให้คนพ้นจากโทษ คือความตายนั้นโดยให้ฆ่าลูกแกะที่บริสุทธิ์แล้วเอาเลือดของมันประพรมชนชาติของพระเจ้า เลือดจะช่วยปกปิดบาปต่าง ๆและพวกเขาไม่ต้องถูกฆ่าตามโทษที่สมควรได้รับ ลูกแกะที่ไม่สมควรตายได้ตายแทนคนมากมายที่เป็นคนบาปผู้สมควรตาย
ตอนนี้เพราะว่าบาปทั้งหลายของเจ้าถูกยกออกไปแล้ว ให้เจ้าทั้ง 70 คนขึ้นไปบนภูเขากับข้า แล้วเจ้าจะได้เห็นพระสิริของพระเจ้า

อพยพ 24 : 1 - 8

ดังนั้นผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบคนของอิสราเอลจึงตามโมเสสขึ้นไปบนภูเขาที่พระเจ้าเคยตรัสกับโมเสส
ทันใดนั้นพระที่นั่งของพระเจ้าก็ปรากฏขึ้นต่อหน้าเขา
พระสิริของพระเจ้า
บรรดาผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบคนจ้องมองดูโมเสสเดินขึ้นไปบนภูเขาและหายเข้าไปในรังสีอันงดงามแห่งพระสิริของพระเจ้า
งามเหลือเกิน
เต็มด้วยพระบารมี
ไม่มีใครเหมือนโมเสสอีกแล้ว พระเจ้าตรัสกับเขาซึ่ง ๆหน้าเลย

อพยพ 24 : 9 - 10

อพยพ 20 : 4 ; 25 : 8 - 9 , 28 : 1 - 3 , 32 : 1 - 4 , เอเสเคียล 1 : 10 , 10 : 11 , 28 : 14

นี่เป็นพระเจ้าของท่านซึ่งพาท่านออกมาจากอียิปต์ พรุ่งนี้จะเป็นเทศกาลถวายสักการะบูชาแด่พระเยโฮวาห์
อาโรนเองก็เขลาเหมือนกัน เขารู้ว่ารูปเคารพนั่นไม่ใช่พระเจ้า แต่เขาก็เกรงกลัวผู้คน
พระเจ้าเคยทรงสั่งห้ามทำรูปใด ๆ ขึ้นมาสักการะบูชาแต่พวกเขาก็ได้สร้างรูปพระขึ้นมาตามจินตนาการของตนเอง
ผู้คนต่างพากันเต้นรำและเปลื้องเสื้อผ้าออก พวกเขาพากันดื่มเหล้าจนเมามายและผิดประเวณี พระเจ้าพร้อมที่จะส่งพวกเขาไปยังบึงไฟที่ซึ่งเตรียมไว้สำหรับซาตานและสมุนของมัน
พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “เจ้าลงไปเถิด ผู้คนพากันทำบาปใหญ่หลวงนัก เขาพากันเปลือยกาย เต้นรำถวายรูปเคารพ เห็นทีเราจะต้องประหารเสียให้หมด ใจพวกเขาดื้อด้านนัก ไม่ดำเนินอยู่ในทางความชอบธรรม”

อพยพ 32 : 5 - 10

อพยพ 20 : 3 - 4 ; 32 : 15 - 20

ใครอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์ ให้มายืนอยู่ฝั่งเราแต่ใครอยากจะนมัสการเทพเจ้าของอียีปต์จงยืนอยู่กับที่
เราจะติดตามพระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ
เราขอติดตามพระเจ้าผู้ทรงแยกทะเลแดงแม้ว่าพระองค์จะไม่มีรูปให้เราเห็น

โทษของความผิดบาปคือความตาย พระเยโฮวาห์ตรัสว่าคนพวกนั้นต้องตาย จงเอาดาบของเจ้าออกมาแล้วฆ่าผู้ที่ทำรูปเคารพเป็นสิ่งช่วยการนมัสการเสีย

ผู้ไหว้รูปเคารพ 3,000 คน ถูกฆ่าในวันนั้น
...ฉัวะ...
ไม่นะ...
เมตตาเราเถิด

อพยพ 32 : 26 - 28

อพยพ 34 : 28 - 32 , 39 : 32 ; กันดารวิถี 21 : 5 - 6

ในเวลาอันรวดเร็ว
ทั้งค่ายก็เต็มไปด้วยงูพิษ
พระเจ้าช่วย
พวกเราด้วย
แม้แต่ในตอนกลางคืนงูก็
เข้าหาพวกเขาถึงในที่พัก
ฟู่ ๆ
ช่วยข้าด้วย ข้าถูกงูกัด
ไม่นะ...
ไม่นะ โยอาบ
แม่...
แม้แต่ลูกเล็กก็ต้องรับผล
บาปต่าง ๆ ที่พ่อแม่ก่อขึ้น

กันดารวิถี 21 : 7 - 8

พระเจ้าทรงจัดหาหนทาง ให้เราแล้ว แค่มองดูงูทองสัมฤทธิ์ตัวนั้น พวกเจ้าก็จะได้รับการรักษา
เขากำลังจะ ตายแล้ว
ไม่หรอก พระเจ้าทรงเตรียมหนทางรอด ไว้ให้แล้ว แค่ลืมตามองดู จงมองดูแล้วเจ้าจะรอด
อัศจรรย์จริง ๆ
ต้องไปบอกต่อ
มันช่วยชีวิตข้าได้ ข้าจะไปบอกต่อ
ดูแล้วรอด

กันดารวิถี 21 : 9 , 32 : 13

กันดารวิถี 16 : 2 - 6

กันดารวิถี 16 : 19 - 24

กันดารวิถี 16 : 28 - 33

กันดารวิถี 16 : 37 - 38

ประมาณ 1451 ปีก่อนคริสตศักราช - พระราชบัญญัติ 34 : 4 - 5

เวลาผ่านไปเกือบ 500 ปี นับตั้งแต่พระเยโฮวาห์เจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้จากผู้คนของท่านเดินทางไปยังดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะมอบให้แก่เขา
พระสัญญาของพระเจ้าต่ออับราฮัมและนางซาราห์ที่ว่า อิสอัคลูกชายของเขาจะเป็นบรรพบุรุษของชนชาติที่ยิ่งใหญ่ก็เป็นความจริง ลูกชายสิบสองคนของยาโคบผู้ซึ่งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นอิสราเอลกลายเป็นต้นกำเนิดของชนสิบสองเผ่าและทวีจำนวนผู้คนขึ้นมากมาย
พวกเขาผ่านชีวิตแห่งความเป็นทาส ได้เดินทางรอนแรมในถิ่นทุรกันดารร่วมกับโมเสส ได้รับพระบัญญัติจากพระเจ้า และในที่สุดเวลานี้ก็ได้เข้าสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา ตลอดระยะเวลาที่เดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารนั้นเด็กหนุ่มคนหนึ่งได้ยืนหยัดเคียงข้างโมเสสเสมอมา เขาเฝ้าดูและเรียนรู้วิธีการนำชนชาติอิสราเอลจากโมเสสตลอดเวลา
จากเด็กหนุ่มเขาเติบโตขึ้นและกลายเป็นนักรบผู้เก่งกล้านามว่า โยชูวา

พระราชบัญญัติ 34 : 9 ; โยชูวา 5 : 12

บทที่ 5:
ผู้เผยพระวจนะ

พระราชบัญญัติ 18 : 9 – 11

คนนับถือรูปเคารพในดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาพยายามต่อสู้
กับบรรดาลูกหลานอิสราเอลที่เข้ายึดบ้านเมืองของตน
แต่พระเจ้าทรงให้กำลังแก่พวกอิสราเอลเอาชนะคนเหล่านั้นได้
บังอาจเข้ามาในที่
ศักดิ์สิทธิ์นี้ได้อย่างไร
เจ้าจะไม่ได้ฆ่าเด็ก
อีกต่อไปแล้ว
ในที่สุดสงครามนองเลือดก็ยุติ
พวกฮีบรูเอาชนะศัตรูได้
และก่อนที่จะเข้าครอบครองแผ่นดิน
โยชูวาก็ลุกขึ้นปราศรัยต่อหน้าฝูงชน
ตอนที่อับราฮัมบรรพบุรุษของเรา
ออกจากเมืองที่ผู้คนนมัสการรูปเคารพ
พระเจ้าได้ทรงสัญญากับท่านด้วยพระองค์
เองว่า เชื้อสายของท่านจะเป็น
ชนชาติที่ยิ่งใหญ่
ต้องไปอยู่ในอียิปต์สี่ร้อยปีและหลังจากนั้น
จะทรงนำออกมายังดินแดนแห่งนี้ที่พวกท่านกำลังยืนอยู่
บัดนี้เราลูกหลานที่มีชีวิตอยู่ห่างจากเวลานั้นถึง 500 ปี
ก็ได้เห็นกันแล้วว่าพระเจ้าทรงรักษาพระสัญญา
ที่ทรงให้ไว้แก่อับราฮัม
จากนี้ให้เราเข้าไปตั้งบ้านเรือนให้ทั่วดินแดนนี้
แต่อย่าประพฤติตามอย่างคนบาปที่อยู่มาก่อนหน้าเรา
เพราะพระเจ้าจะทรงพิพากษาลงโทษพวกเจ้าอย่างที่
ทรงทำกับพวกเขาเหมือนกัน

โยชูวา 24 : 2 - 14

พวกเขาอยู่อย่างสันติในดินแดนใหม่แห่งนี้
แต่ละคนมีที่ดินทำไร่ ไถนา ออกพืชผลอุดมสมบูรณ์
พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขาทุกคน
ไปกินข้าวกัน ได้แล้วจ้ะ
เอาหินตรงนี้ออก เสร็จก็เรียบร้อย

และอย่างที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้
ชาวฮีบรูทวีจำนวนขึ้นจนเต็มแผ่นดินนั้น
ทุกเมืองมีแต่ผู้คนปรารถนาดี มีใจยุติธรรมต่อกัน
เกิดเป็นชนชาติใหม่ที่เรียกว่า อิสราเอล
สันติสุขมีแด่เธอ วันนี้ปลาเป็นยังไงบ้าง
สด ๆ จากทะเลอย่างเคยล่ะจ้ะ

อพยพ 21 : 28 - 29 ; โยชูวา 24 : 15 - 24

ผู้วินิจฉัย 3 : 7 - 8 , 12 - 13 , 4 : 1 - 2 , 10 : 6 - 7

เมื่อใดที่ชนชาติของพระเจ้าถูกพระองค์พิพากษาลงโทษพวกเขาก็หวนคิดถึงพระบัญญัติแล้วก็กลับใจสารภาพความผิดบาปต่อพระองค์
พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอทรงโปรดยกโทษความบาปของลูก ขอสันติสุขกลับคืนมาเถิด
พอเขาสำนึกผิดและสารภาพ พระเจ้าก็ทรงยกโทษ และให้เขาได้ดินแดนคืน
ผู้คนเริ่มเบื่อหน่ายไม่อยากเชื่อฟังผู้วินิจฉัย ซึ่งเป็นคนกลางพูดคุยกับพระเจ้าแล้วนำพาชีวิตพวกเขาให้ดำเนินไปตามธรรมบัญญัติ พวกเขาอยากมีกษัตริย์ไว้ปกครองตนเอง
ซามูเอลหนึ่งในบรรดาผู้เผยพระวจนะและผู้วินิจฉัยในยุคนั้นเตือนว่า พระเจ้าทรงปกครองพวกเขาอยู่ การมีกษัตริย์จึงหมายถึงการละทิ้งไม่ให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนือพวกเขาอีกต่อไป แต่คนเหล่านั้นไม่ต้องการจะดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อในสิ่งที่ตามองไม่เห็นอีกต่อไป และเมื่อซาอูลเป็นกษัตริย์พระองค์ใช้อำนาจในทางที่ผิด ทรัพย์สินเงินทองของพวกเขาตกเป็นของกษัตริย์ นอกจากนั้นบุตรชายหญิงก็ต้องไปรับใช้พระองค์ด้วย
เรือกนาไร่สวนของเจ้าต้องถูกริบเป็นของหลวงเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินนี้ส่วนลูกสาวเจ้าเราจะชุบเลี้ยงเอาไว้ในวัง

1 ซามูเอล 18 : 10 - 11 , 31 : 4 , 16 : 1 - 13 ; สดุดี 23 : 1 - 3

2 ซามูเอล 2 : 4 ; สดุดี 1 ; กิจการ 13 : 22 - 23

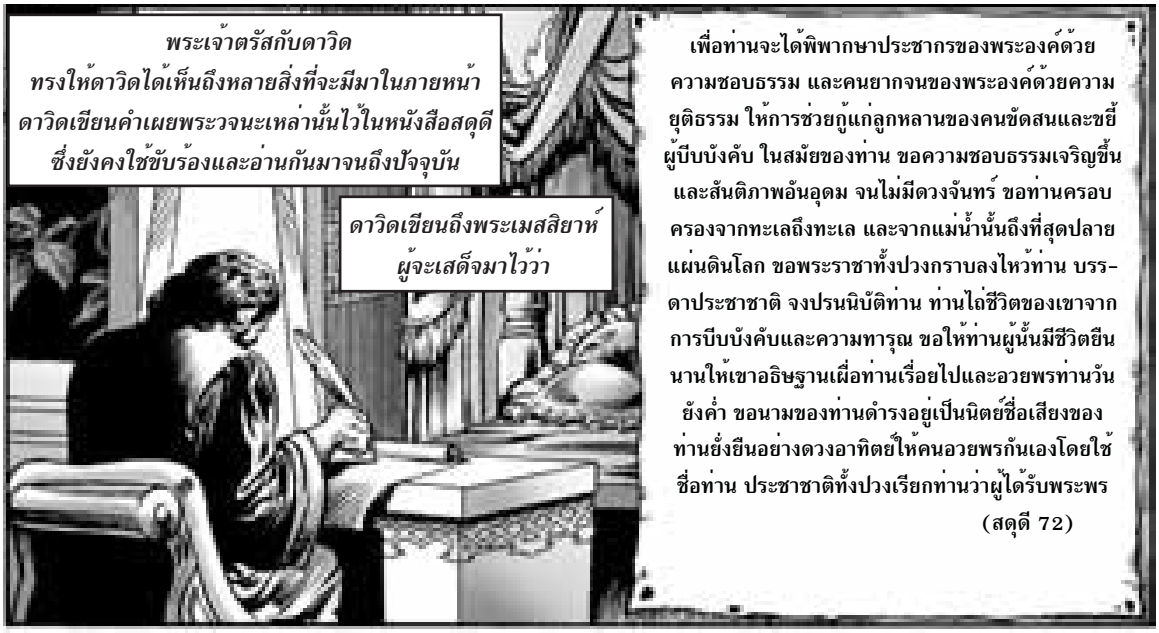

2 ซามูเอล 7 : 12 - 16 ; สดุดี 22 : 14 - 18 , 72 : 1 - 20

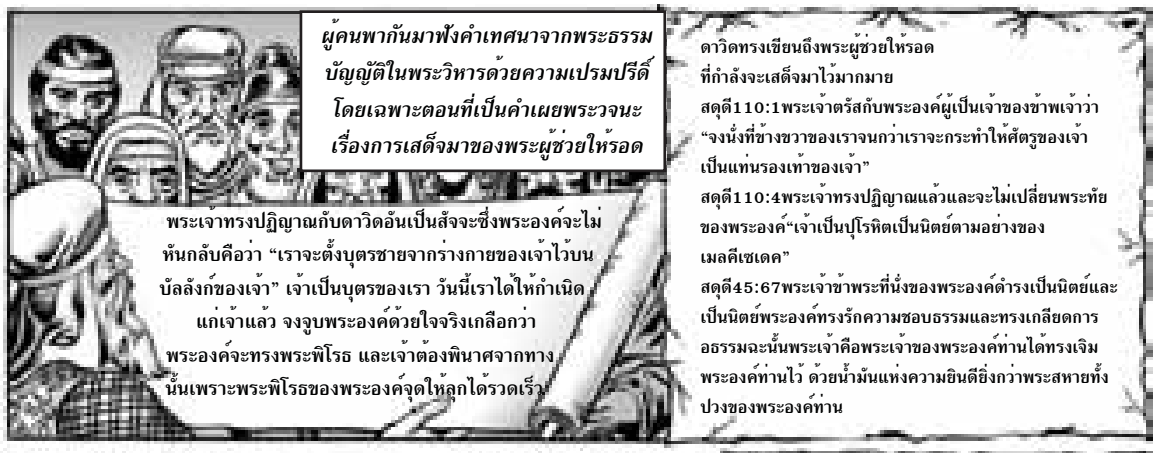

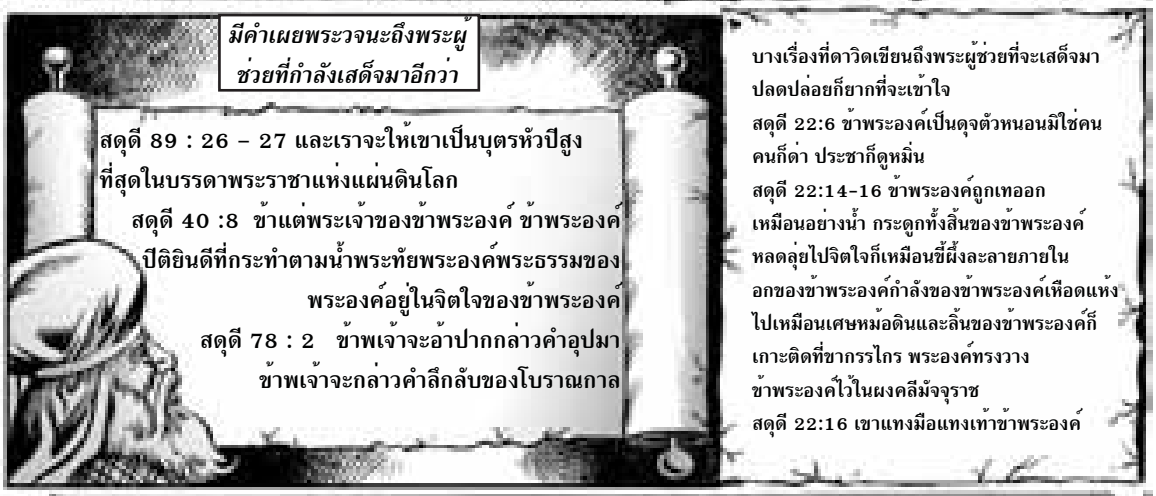

เยโรโบอัมเป็นกษัตริย์ประมาณ 975 ปีกคศ. – 1 พงศ์กษัตริย์ 12 : 20 , 28 – 29 ; สดุดี 2 : 7 , 12 , 22 : 6 , 14 – 18 , 40 : 8 , 78 : 2 , 45 : 6 – 7 , 89 : 26 – 27 , 110 : 1 , 4 , 132 : 11

1 พงศ์กษัตริย์ 12 : 28 , 13 : 1 - 2, เยเรมีย์ 44:17-25

1 พงศ์กษัตริย์ 13 : 2 - 6

1 พงศ์กษัตริย์ 13 : 5 , 7 - 9

1 พงศ์กษัตริย์ 13 : 10 - 22

โยสิยาห์ครองราชย์ประมาณ 641 ปี กคศ. – 1 พงศ์กษัตริย์ 13 : 23 – 31 ; 2 พงศ์กษัตริย์ 21 : 24 , 22 : 8 – 11 , 23 : 1 – 3

2 พงศ์กษัตริย์ 23 : 5 , 7 , 10

2 พงศ์กษัตริย์ 23 : 15 – 1 6

2 พงศ์กษัตริย์ 23 : 17 – 18 , 21 – 22

ประมาณ 918 ปี กคศ. – 1 พงศ์กษัตริย์ 16 : 28 , 31 , 18 : 4

1 พงศ์กษัตริย์ 17 : 1 , 10 – 16

1 พงศ์กษัตริย์ 17 ; 17 – 24

1 พงศ์กษัตริย์ 18 : 1 , 4 : 17 – 21

1 พงศ์กษัตริย์ 18 : 22 – 27

1 พงศ์กษัตริย์ 18 : 28 – 30

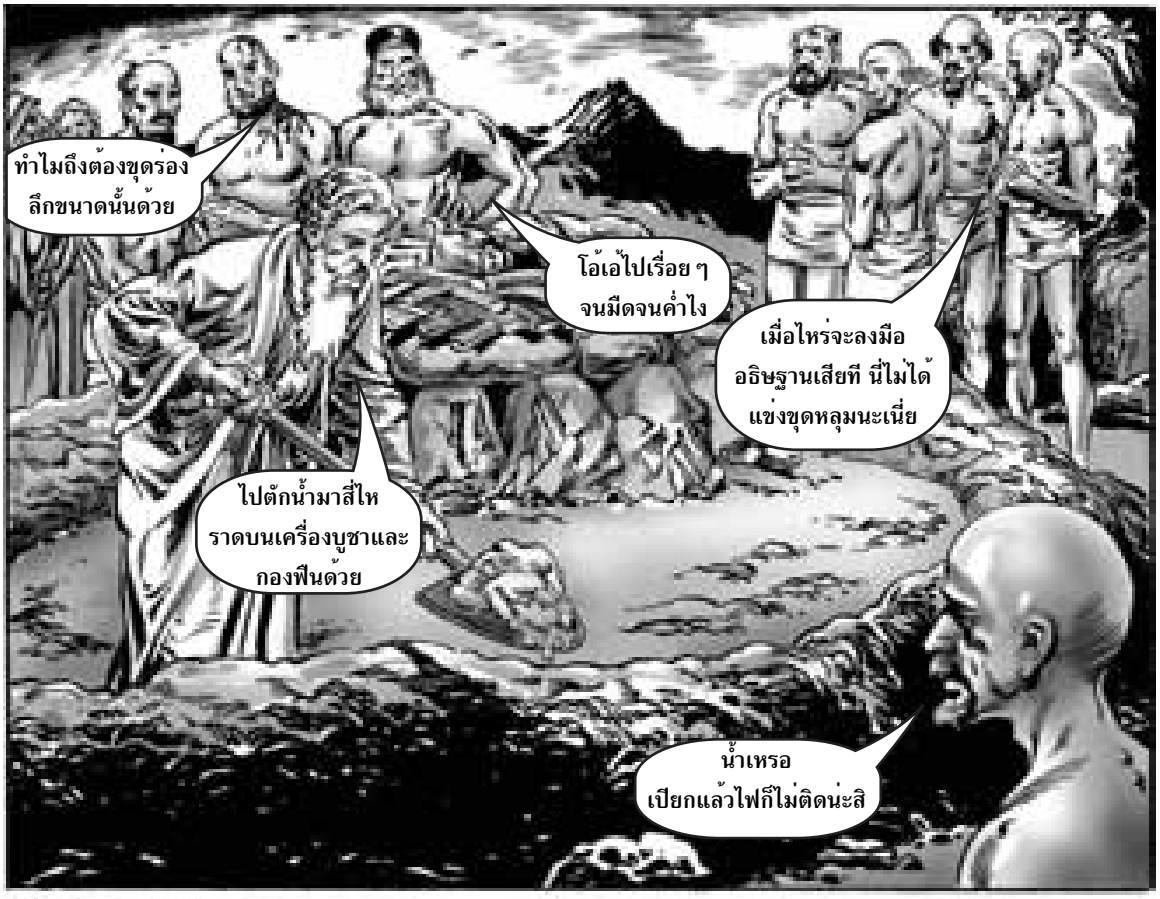

1 พงศ์กษัตริย์ 18 : 32 – 34

1 พงศ์กษัตริย์ 18 : 35 – 38

1 พงศ์กษัตริย์ 18 : 38 – 40

1 พงศ์กษัตริย์ 18 : 40 – 41 , 44 – 46 , 19 : 1

1 พงศ์กษัตริย์ 19 : 1 – 4

1 พงศ์กษัตริย์ 19 : 4 , 8 – 12

และแล้วเมื่อลม แผ่นดินไหว และไฟสงบลง เอลียาห์ก็ได้ยินเสียงของพระเจ้าตรัสกับท่านอย่างแผ่วเบาและอ่อนโยน ทรงถามเอลียาห์อย่างที่เคยถามมาแล้วว่า

เอลียาห์เอ๋ย เจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่

เอลียาห์ยังคงไม่รับรู้อะไร เขามัวแต่โศกเศร้าสงสารตัวเอง จึงตอบพระองค์ไปอย่างเดิมว่า

ใครต่อใครพากันทิ้งพระบัญญัติของพระองค์เว้นแต่ข้าพระองค์ ผู้เผยพระวจนะของพระองค์ก็ถูกฆ่าตายจนหมด เหลืออยู่แต่ข้าพระองค์แล้ว ตอนนี้ยังถูกตามล่าเอาชีวิตอีก

เอาเถอะ ถ้าเจ้าเลือกอย่างนั้น ก็จงไปตามหาเอลีชาแล้วเจิมตั้งเขาให้เป็นผู้เผยพระวจนะของเราแทนเจ้า

และเจ้าจงรู้ด้วยว่าอิสราเอลยังมีคนอยู่เจ็ดพันคนที่ไม่ได้น้อมตัวลงจูบเท้าของรูปเคารพพระบาอัล เอาล่ะเจ้าไปได้แล้ว ทุกคนในราชวงศ์กษัตริย์อาหับจะต้องพินาศ

เอลียาห์พบเอลีชา กำลังใช้วัวไถนาอยู่ จึงเจิมตั้งเขาให้เป็นผู้เผยพระวจนะ

พระเจ้าตรัสสั่งให้เจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะของพระองค์

ข้าจะถวายวัวพวกนี้เป็นเครื่องเผาบูชาแล้วจะรีบตามท่านไปทันทีเลย

1 พงศ์กษัตริย์ 19 : 12 – 21

อพยพ 20 : 17 ; 1 พงศ์กษัตริย์ 21 : 1 – 7

อพยพ 20 : 16 ; 1 พงศ์กษัตริย์ 21 : 10 – 16

1 พงศ์กษัตริย์ 21 : 17 – 26

1 พงศ์กษัตริย์ 21 : 27 , 22 : 6 – 22

1 พงศ์กษัตริย์ 22 : 24 – 30

1 พงศ์กษัตริย์ 22 : 34

1 พงศ์กษัตริย์ 22 : 37 – 38 , 2 พงศ์กษัตริย์ 9 : 8 – 10

2 พงศ์กษัตริย์ 9 : 30

2 พงศ์กษัตริย์ 9 : 32 – 33

ฝูงสุนัขพากันมากัดกินและเลียโลหิตของนางตรงที่เดิมที่มันเลียโลหิตของพระสวามีของนางอย่างที่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าบอกไว้

ทิ้งศพนางไว้อย่างนั้นแหละ

แย่....

แม้แต่สุนัขก็ไม่ยอมกินมือโสโครกซึ่งได้กระทำการชั่วมากมายของนาง

แล้วก็เป็นไปอย่างที่ผู้เผยพระวจนะบอกไว้ ลูกหลานที่เหลือของกษัตริย์อาหับถูกประชาชนสังหารจนหมดสิ้น

บรรดาผู้ที่ตายในทุ่งนาก็ถูกนกแร้งกัดกิน ส่วนผู้ที่ตายในเมืองก็ถูกสุนัขกัดกินไม่เหลือซากให้ฝัง เป็นความจริงที่ว่าบาปต้องชดใช้ด้วยความตายเท่านั้น

2 พงศ์กษัตริย์ 9 : 33 – 37

2 พงศ์กษัตริย์ 2 : 3 – 7

2 พงศ์กษัตริย์ 2 : 8 – 11

2 พงศ์กษัตริย์ 2 : 11 – 13

2 พงศ์กษัตริย์ 2 : 14 – 16

บทที่ 6:
คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

อิสยาห์ 1 : 2 – 4 , 7 , 16 , 20 , 39 : 7 ; เยเรมีย์ 21 : 8 – 10

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
"เราเองจะต่อสู้กับเจ้าด้วยมือที่เหยียดออกและด้วยแขนที่
แข็งแรง ด้วยความกริ้ว ด้วยความเกรี้ยวกราด
และพิโรธมากยิ่ง และเราจะโจมตีชาวกรุงนี้ ทั้งคนและสัตว์
แล้วก็จะตายลงด้วยโรคระบาด
ภายหลังเราจะมอบเศเดคียาห์กษัตริย์ของยูดาห์
และบรรดาข้าราชการของพระองค์
และประชาชนเมืองนี้ซึ่งรอดตายจากโรคระบาด ดาบ
และการกันดารอาหารไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์
แห่งบาบิโลน และมอบไว้ในมือของศัตรูของเขาทั้งหลาย
ในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเขา
ท่านจะฟันเขาเสียด้วยคมดาบ
ท่านจะไม่สงสารเขาทั้งหลายหรือไว้ชีวิตเขา
หรือมีความเมตตาต่อเขา
ความพิโรธของเราจะออกไปเหมือนไฟ
และเผาไหม้อย่างที่ไม่มีใครดับได้
พวกเขาจะกวาดเจ้าไปเป็นเชลยที่บาบิโลน
และจะฆ่าเจ้าด้วยคมดาบ
บรรดาผู้ถูกวาดต้อนไปบาบิโลนมากมายจะต้องตาย
และถูกฝังไว้ที่นั่น"
อาโมส 762 ปี กคศ.

เยเรมีย์ 21 : 5 – 10 ; อาโมส 1 : 4 – 7

พระเจ้าตรัสผ่านอาโมสว่า
"ผู้หญิงของเจ้าทำตัวเป็นแม่โคที่
เรียกร้องสามีให้ขุนด้วยอาหารและน้ำ เจ้าจะ
ไม่ได้ครอบครองสามีของเจ้าอีกต่อไปเขาจะ
เอาขอเกี่ยวเนื้อเจ้าไปเป็นทาสในบาบิโลน"
"เจ้าเหยียดตัวนอนบนเตียงงาช้าง กินอาหารรสเลิศ
ปรุงด้วยไขสัตว์ ดื่มกินเหล้าองุ่นมากมายประกอบ
เสียงดนตรีแต่เหยียบความชอบธรรมลงสู่พื้นดินเหยียบย่ำ
คนจน ข่มใจคนชอบธรรมรับสินบนชิงความยุติธรรมไปจาก
คนจน เจ้าทำสวนองุ่นแต่เจ้าจะไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นจากสวนนั้น
ศัตรูของเจ้าจะดื่มมัน กองทัพของเจ้าจะถูกทำลาย
และเจ้าจะถูกนำตัวไปเป็นทาสในดินแดนของคนต่างชาติ
พระเจ้าตรัสว่าเราจะทำลายบรรดา
แท่นบูชาของเมืองเบธเอลและจะ
โจมตีเรือนพักฤดูหนาวพร้อมกับเรือน
พักฤดูร้อน เจ้าบีบบังคับคนยากจนรับ
สินบนและขยี้คนขัดสน เราได้ยับยั้งฝนไว้
และให้เกิดการกันดารอาหารและโรคร้าย
แต่พวกเจ้าก็หาได้กลับใจสำนึกผิดไม่
เจ้าทำสวนองุ่นหวังให้มีเหล้าองุ่นมากขึ้น
แต่เจ้าก็จะไม่ได้ดื่มมัน
แม่ หนูหิว

อาโมส 4 – 6

อิสยาห์ 10 : 21 , บทที่ 35 , 51 : 11 ; เยเรมีย์ 30 : 11 ; เอเสเคียล 17 : 21 ; โยเอล 3 : 2 ; โฮเชยา 13 : 16 , 14 : 1 – 6

เยเรมีย์ 25 : 11 – 12 ; มีคาห์ 3 : 12 (750 – 686 ปี กคศ.) , 4 : 1 – 7

เยเรมีย์ 34 : 3 , 51 : 60 – 61 , 52 : 11 , โยเอล 3 : 20 – 21 ; อาโมส 9 :11 –15 ; เอเสเคียล 12 : 15 – 16

เอเสเคียล บทที่ 25 , 26 : 15 – 19 , 29 : 12 – 16 , 30 : 1 – 8 , 38 – 39 ; เยเรมีห์ 25 : 15 – 26 ; อาโมส 1

เชลยถูกนำตัวไปบาบิโลน ประมาณ 605-588 ปี กคศ. ดาเนียล 1 : 2 – 7 , 17 – 21 , 2 : 1 – 11

ดาเนียล 2 : 12 – 30

ดาเนียล 2 : 31 – 33 , 39 – 43

ปัญญาจารย์ 12 : 13 – 14 ; อิสยาห์ 9 : 6 – 7 , 45 : 1 ; ดาเนียล 2 : 34 – 35 , 44 – 48 , 5 : 1

ดาเนียล 9 : 1 – 2 ; เยเรมีย์ 25 : 11 – 12 , 29 : 10; ดาเนียล 9: 1-2

ตอนนั้นดาเนียลแก่มากแล้ว ท่านจึงมิได้กลับไปเยรูซาเล็มกับคนอื่น ๆ
แต่ยังคงทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของบรรดากษัตริย์แห่งจักรวรรดิมีเดีย-เปอร์เซีย ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงบาบิโลน
พระเจ้าทรงให้ท่านเห็นนิมิตมากมายเกี่ยวกับอนาคต แม้กระทั่งเรื่องของวันสิ้นโลก
ในนิมิตครั้งหนึ่งท่านได้เห็นสัตว์มหึมามีฟันเป็นเหล็ก มีเล็บตีนเป็นทองสัมฤทธิ์ และทูตสวรรค์องค์หนึ่งแปลนิมิตนั้นแก่ท่าน

พระเจ้าทรงให้ท่านเห็นถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก พระองค์ทรงสำแดงแก่เนบูคัดเนสซาร์ว่า
จะเกิดอาณาจักรขึ้นสี่อาณาจักรด้วยกัน จากเดิมนั้นที่มีเพียงสอง นั่นคือ หลังจากมีเดีย – เปอร์เซีย
แล้วจะเป็นอาณาจักรของชนชาติกรีก ซึ่งจะเป็นผู้พิชิตที่มาอย่างรวดเร็ว แต่ก็จะล่มสลายโดยเร็วด้วย
และจะถูกแยกออกเป็นสี่อาณาจักร ซึ่งจะต่อสู้กันเองจนเหลือเพียงสองอาณาจักร ทั้งสองอาณาจักรนี้จะต่อ
สู้กันไปมานานนับปีจนถึงยุคที่อาณาจักรที่สี่เข้ามาครอบครองซึ่งสัตว์มหึมาในนิมิตท่านนั้นก็คืออาณาจักรที่
สี่นี้เอง อาณาจักรที่สี่เป็นอาณาจักรเหล็กแรงด้วยอำนาจและดุร้ายกว่าอาณาจักรอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น และจะมี
ชัยชนะเหนือทุกอาณาจักร แต่ในยุคสุดท้ายอาณาจักรนี้จะถูกแบ่งเป็นสิบประเทศ จากนั้นชายผู้หนึ่งจะเกิด
ขึ้น ปากของเขาจะยกย่องสันติสุข ผู้นั้นคือเขาอันสุดท้ายที่งอกจากหัวของสัตว์ร้ายมหึมานั้น และในยุคสุด
ท้ายคนผู้นั้นจะสัญญาว่าจะนำสันติอันสูงส่งมาให้แต่ทำเพียงเพื่อจะได้ชัยชนะและทำลายล้างคน ผู้นั้น
จะนำสิ่งน่ารังเกียจเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวยิวทำให้เป็นมลทินและนมัสการบูชา
ณ ที่นั้นต่อไปไม่ได้ จะเกิดกลียุคขึ้นทั่วโลก แต่คนชอบธรรมก็จะรอดพ้น

ดาเนียล 17 : 17 – 28 ; มัทธิว 24 : 4 – 25

ดาเนียลเอ๋ย พระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านล่วงรู้สิ่งที่จะเกิดในภายหน้า
นับแต่เวลาที่มีบัญชาให้ซ่อมแซมพระวิหารไปจนถึง 483 ปี พระเมสสิยาห์จะ
ทรงถูกฆ่าเพื่อชดใช้บาปกรรมทั้งหลายของผู้คน แล้วพระวิหารก็จะถูกทำลายลงอีก

ถ้อยคำนี้จะเป็นจริง แล้วพระเมสสิยาห์จะทรงได้รับการเจิม พระเจ้าจะ
ทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์ และจะทรงประทานความชอบธรรมชั่วนิรันดร์แก่มนุษย์

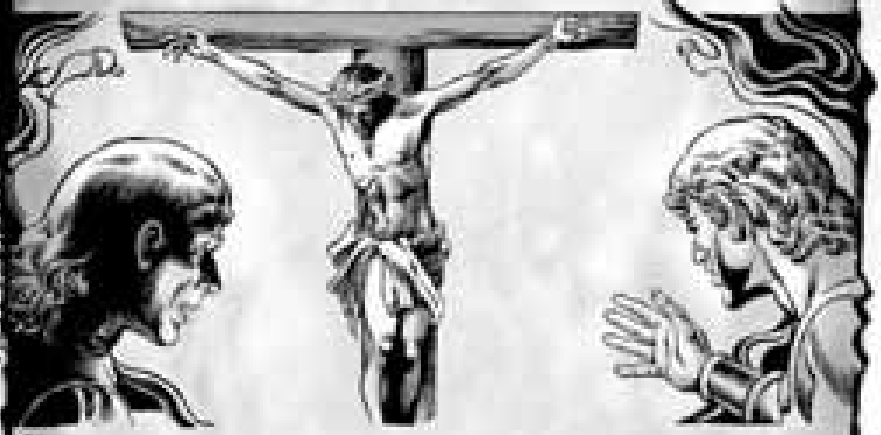

พระเยซูเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างนักรบ
ผู้พิชิตในวันครบกำหนด 483 ปี อย่างที่ดาเนียลบันทึกไว้ไม่มีผิดเลย

มีคำพยากรณ์มากมายเรื่องพระคริสต์
ผู้จะเสด็จมานับตั้งแต่เรื่องที่พระเจ้าตรัส
กับอาดัมและเอวาเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของหญิง:

ดาเนียล 9 : 25 – 26 ; มัทธิว 24 : 1 – 2 ; ฮีบรู 2 : 9

นอกจากทรงบอกอาดัมและเอวาว่าพงศ์พันธุ์ของหญิงจะเกิดขึ้น
และทำลายมารซาตานแล้ว พระเจ้าก็ทรงบอกโนอาห์ว่าพระเมสสิยาห์จะบังเกิดจาก
พงศ์พันธุ์ของเซม ไม่ใช่ยาเฟทหรือฮาม พระองค์ทรงบอกอับราฮัมว่า
พระผู้ช่วยจะเกิดในวงศ์ตระกูลของอิสอัคบุตรชายของท่าน
พระองค์ตรัสกับอิสอัคว่าผู้ที่ทรงสัญญาไว้จะบังเกิดมาทางยาโคบ ลูกชายของท่าน
จากนั้นทรงบอกยาโคบว่า พระคริสต์จะบังเกิดจากเชื้อสายของยูดาห์

เศคาริยาห์ 9 : 9 ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา
มีคาห์ 5 : 2 ตั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่าจากสมัยโบราณกาล
ปฐมกาล 49 : 9 – 10 ชีโลห์บุตรของยูดาห์
อิสยาห์ 7 หญิงพรหมจารีคนหนึ่ง
อิสยาห์ 9 : 1 – 2 กาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ
(เดิมไม่สำคัญจนพระคริสต์เสด็จมาบังเกิด)
สดุดี 22 พระเมสสิยาห์ผู้ทรงทนทุกข์ทรมาน
อิสยาห์ 53 ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง
และถูกฆ่าโดยมือและเท้าของท่านถูกแทงทะลุ
จะทรงถูกแขวนไว้เปลือยเปล่า
จะทรงกระหายน้ำแต่เขาจะให้น้ำองุ่นเปรี้ยวแทน
จะทรงตายพร้อมกับพวกโจร และถูกฝังในอุโมงค์ฝังศพของคนร่ำรวย
อิสยาห์ 42 : 1 เราได้เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้แล้ว
ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปให้แก่บรรดาประชาชาติ
อิสยาห์ 49 : 6 พระองค์จะทรงเป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ
เพื่อนำความรอดไปถึงทุกคนในโลก
อิสยาห์ 53 : 2 – 3 ปรากฏพระองค์อย่างผู้ต่ำต้อย

คำพยากรณ์ของดาเนียลเรื่องอาณาจักรทั้งสี่ก็เกิดขึ้นจริงอย่างไม่ผิดเพี้ยน 330 ปี
ก่อนคริสตกาล อเล็กซานเดอร์มหาราชแห่งกรีก ทรงเริ่มทำสงครามซึ่งยาวนานถึงเจ็ดปี
กองทัพพระองค์รบชนะอาณาจักรต่าง ๆ
ในโลกรวมทั้งจักรวรรดิมีเดีย–เปอร์เซียอันยิ่งใหญ่ด้วย
ประเทศกรีก ครอบครองเป็นใหญ่อยู่จน 167 ปีก่อนคริสตกาล
หลักจากนั้นอาณาจักรที่สี่คือโรม ก็เริ่มมีชัยชนะ

จักรวรรดิโรมันซึ่งปรากฏในความฝันของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
เป็นขาและเท้าเหล็กของรูปปฏิมากรรมและเป็นสัตว์ร้ายมหึมา
ที่มีฟันเหล็กและเล็บตีนทองสัมฤทธิ์ ในนิมิตของดาเนียล
ได้เผยแผ่อำนาจและเขตแดนออกไปอย่างที่ผู้เผยพระวจนะได้พยากรณ์ไว้
อิสราเอลตกอยู่ใต้อำนาจเหล็กนั้นเมื่อ 5 ปี ก่อนคริสตกาล

บทที่7: พันธสัญญาใหม่, การประสูติของพระเยซูคริสต์,และการทดลอง

500 ปีต่อมา

500 ปี หลังจากดาเนียลพยากรณ์ไว้ คือ 4 ปีก่อนคริสตกาล จักรวรรดิโรม้นให้ชนชาติยิวมีเสรีภาพในด้านศาสนา แต่ต้องจ่ายภาษีแก่รัฐบาลโรม้นสูงมาก พระวิหารถูกสร้างขึ้นใหม่ เป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตจิตใจของชาวยิว คนส่วนใหญ่หลงลืมคำของผู้เผยพระวจนะเรื่องพระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จมา แต่ยังมีอยู่บ้างที่รักษาพระบัญญัติและรอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ ในบรรดาคนเหล่านั้นมีชายชราคนหนึ่งชื่อ สิเมโอน เป็นคนดีมีศีลธรรม และรอคอยผู้จะเสด็จมาตามคำพยากรณ์ ท่านอ่านคำพยากรณ์เหล่านั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่ามาช้านานแล้ว และรู้ว่าเวลานั้นใกล้จะมาถึงแล้ว ท่านเกรงว่าตนเองจะแก่เกินกว่าจะได้อยู่ถึงเวลานั้น

เวลาล่วงมา 4000 ปี นับตั้งแต่พระเจ้าทรงสัญญาครั้งแรกกับเอวาว่า พงศ์พันธุ์ของเธอจะเกิดมาและทำลายกิจการของมาร

บัดนี้ถึงเวลาแล้ว คำของผู้เผยพระวจนะกว่า 350 ข้อ กำลังจะเป็นจริงแล้ว

ปฐมกาล 3 : 15 ; สดุดี 45 : 6 ; อิสยาห์ 7 : 14 , 9 – 6 ; ดาเนียล 9 : 25 – 26 ; มีคาห์ 5 : 2 ; ลูกา 2 : 25 – 26

ยิ่งอายุมากขึ้นสิเมโอนก็ยิ่งรอคอยและมองหาพระคริสต์ผู้ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าจะเสด็จมา และที่นั่นเองมีปุโรหิตคนหนึ่งชื่อเศคาริยาห์ กำลังขึ้นไปอธิษฐานที่พระวิหาร ทั้งท่านและภรรยาต่างก็อายุมากแล้ว แต่ยังไม่มีลูก

อิสยาห์ 7 : 14 ; ลูกา 1 : 5 – 20 , 26 – 40

เอลีซาเบธ
มารีย์ หลานรัก
ในบรรดาหญิงทั้งหลายเจ้าได้รับพระพรมากและทารกในครรภ์เจ้าก็ได้รับพระพรด้วย ทำไมหนอมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงได้มาเยี่ยมผู้น้อยอย่างข้า พอได้ยินเสียงเจ้าลูกน้อยในท้องข้าก็ดิ้นด้วยความยินดี
จิตใจของข้ายกย่องพระเจ้า จริง ๆ จิตวิญญาณของข้าก็ยินดีในพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของข้า ตั้งแต่นี้ไปคนทุกชั่วอายุจะเรียกข้าว่าผู้เป็นสุขเพราะพระองค์ทรงทำการใหญ่กับข้า
พระองค์ทรงยกผู้น้อยอย่างเราขึ้น พระองค์ไม่ทรงลืมพระกรุณาที่เคยตรัสไว้แก่อับราฮัมบรรพบุรุษของเรา
มารีย์พักอยู่กับเอลีซาเบธสามเดือน
เมื่อถึงกำหนดคลอดของเอลีซาเบธ
เศคาริยาห์แน่ใจว่าจะเป็นลูกชายเพราะทูตสวรรค์บอกไว้
อืม ถ้าเป็นลูกชายก็ต้องชื่อเศคาริยาห์เหมือนพ่อใช่ไหมจ๊ะ
นั่นไงมาแล้ว ไปถามดูดีกว่า
ท่านบอกว่าทูตสวรรค์สาปให้เป็นใบ้เพราะไม่เชื่อสิ่งที่ทูตสวรรค์บอก
ท่านจะตั้งชื่อลูกว่ายังไงคะ
เขาขอกระดาษมาเขียน
ท่านบอกว่าจะตั้งชื่อลูกว่า ยอห์น ตามทูตสวรรค์สั่ง
แต่ครอบครัวเราไม่มีใครชื่อ ยอห์นเลยนี่คะ
ท่านได้ลูกชายจริง ๆ ด้วย ขนดกทีเดียว
ข้าจะเรียกเขาว่า ยอห์น ตามที่พระเจ้าสั่ง เขาจะเป็นคนนำชนชาติอิสราเอลของเราให้รู้จักกับพระเมสสิยาห์
ท่านพูดได้แล้ว โอ ท่านพูดไม่ได้มานานแล้ว แต่ตอนนี้ท่านพูดได้
เอ! รึว่าเด็กคนนี้เป็นผู้เผยพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าเหมือนกับท่านเอลียาห์

ลูกา 1 : 41 – 64

ปฐมกาล 3 : 15 ; อิสยาห์ 7 : 14 , 9 : 7 ; มัทธิว 1 : 18 – 23 ; ลูกา 1 : 32 – 33

โยเซฟและมารีย์อยู่ที่เมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี แต่มีผู้เผยพระวจนะพยากรณ์ไว้นานมาแล้วว่าพระเมสสิยาห์จะทรงประสูติที่เบธเลเฮมแคว้นยูเดีย(มีคาห์5:2)อีกไม่นานมารีย์จะคลอดบุตรแล้วคงไม่ตรงตามคำพยากรณ์แน่พวกเขาก็เลยทำเฉย ๆกับคำพยากรณ์ตรงนั้นแล้วก็ไม่คิดจะเดินทางไกลไปเบธเลเฮมด้วยเพราะไม่รู้จะไปทำไม
โปรดฟังประกาศ โปรดฟัง ต่อไปนี้เป็นประกาศจากจักรวรรดิโรมในพระนามของซีซาร์ให้คนอิสราเอลทุกคนกลับไปจดทะเบียนสำมะโนครัวที่บ้านเกิดของตนเพื่อจะได้มีการจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง
โยเซฟนี่หมายความว่าท่านต้องไปเบธเลเฮมแล้วไม่ได้อยู่ดูลูกเกิดน่ะสิ
ถ้าไม่ไปด้วยกันผู้คนคงสงสัยไปด้วยกันเถอะ
มารีย์ ข้าไม่น่าพาเจ้ามาลำบากอย่างนี้เลยรึว่าจะกลับไปก่อนดี
ไม่ต้องหรอกฉันอยากอยู่กับท่านตอนคลอดไม่มีใครรู้ใจฉันเท่าท่าน
ระยะทางประมาณ 160 กิโลเมตรในสมัยนั้นต้องใช้เวลาเดินทางมากกว่าหนึ่งอาทิตย์
ถ้าทำได้รีบหน่อยก็แล้วกันฉันคิดว่าใกล้คลอดเต็มทีแล้ว
จะลองไปดูว่าโรงเตี๊ยมนั้นมีห้องว่างรึเปล่า
มารีย์เจอคนช่วยทำคลอดแล้ว
ไม่มีที่พักที่อื่นแล้วรึ
เต็มหมดเลย
เก่งมากนะทั้ง ๆที่เป็นลูกคนแรก สงสารเด็กที่ต้องเกิดในคอกสัตว์อย่างนี้
อย่าห่วงไปเลยวันหนึ่งข้างหน้าโลกจะอยู่ใต้อำนาจของเขา
งั้นมั้งแล้วอย่าลืมบอกด้วยล่ะว่าพระนางคลีโอพัตราทำคลอดเขา

ลูกา 2 : 1 – 7

อะไรน่ะ ทูตสวรรค์นี่ นับพัน ๆ องค์เลย
อย่ากลัวเลยพระเจ้าทรงให้เรามาบอกข่าวดีแก่มวลมนุษยชาติว่าวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดซึ่งเป็นพระเมสสิยาห์ของชนชาติยิวได้เสด็จมาบังเกิดแล้วที่เมืองของกษัตริย์ดาวิด
พระสิริจงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุดพระเจ้าทรงนำสันติสุขมาสู่โลกนี้เพราะทรงมีพระทัยปรารถนาดีต่อมวลมนุษย์
หมายสำคัญคือพวกเจ้าจะพบพระกุมารที่พันกายด้วยผ้าป่านอย่างที่ใช้ห่อศพนอนอยู่ในรางหญ้า
ตาข้าฝาดไปรึเปล่า ทูตสวรรค์ปรากฏต่อหน้าพวกเรา
คอยดูเมียข้าเวลาได้ยินเรื่องนี้นะ
ได้ยินที่ทูตสวรรค์บอกรึเปล่าพระเมสสิยาห์ทรงประสูติที่อิสราเอล
ข้าอยากไปเฝ้าพระองค์
พระผู้ช่วยให้รอดสันติสุขมาสู่ปวงชนกุมารน้อยเหรอ ไปเฝ้าพระองค์กันเถอะ
ขอโทษที่พวกข้ามารบกวนแต่ทูตสวรรค์บอกให้เรามา
พระเมสสิยาห์
ใครจะไปคาดฝันว่าพระเจ้าจะมาบังเกิดเป็นเด็กเล็ก ๆ อย่างนี้

ลูกา 2 : 8 – 20

เมื่อถึงกำหนดมารีย์และโยเซฟก็พาลูกชายที่เพิ่งเกิดไปหาปุโรหิตและถวายเครื่องบูชาตามธรรมบัญญัติ
โยเซฟนี่เป็นครั้งแรกที่เยซูมาที่พระวิหารไม่มีใครที่นี่รู้ว่าเขาเป็นพระคริสต์
คิดว่าเรายังไม่ต้องบอกให้ใครรู้รอให้เขาโตอีกสักหน่อยก่อน
สิเมโอนอยู่ในพระวิหาร
พระองค์เสด็จมาแล้ว เรารอคอยท่านมานานแสนนาน
ใครกันน่ะ
ไม่รู้สิจ๊ะ ไม่มีใครรู้จักเรานี่นา
สรรเสริญพระเจ้า ข้าตายตาหลับแล้วเพราะได้เห็นองค์พระผู้ช่วยที่ทรงประทานให้ตามพระสัญญา พระองค์ผู้ทรงเป็นแสงส่องสว่างแก่คนต่างชาติและเป็นสง่าราศีของพวกอิสราเอล
แต่ท่านรู้เรื่องนี้ได้ยังไงคะ
ฟังนะพระกุมารองค์นี้จะเป็นเหตุให้คนอิสราเอลมากมายล้มลงหรือได้รับการยกชูขึ้น
ใช่สิ หัวใจของท่านจะแหลกสลายเมื่อเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับพระกุมาร
ดูสิ พระเมสสิยาห์ พระองค์เสด็จมาที่พระวิหารของพระองค์นี่ล่ะคือองค์ที่พวกผู้เผยพระวจนะบอกไว้
นั่นไงอันนาคนที่รอคอยพระเมสสิยาห์มาตลอดชีวิต
พ่อหนุ่ม กุมารนี้คือพระคริสต์ องค์พระผู้ช่วยให้รอดของโลก พระองค์จะทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากความบาป
ตั้งแต่นั้นมาอันนาก็พูดถึงพระกุมารให้คนทั้งหลายที่รอคอยการทรงไถ่บาปฟัง

ลูกา 2 : 27 – 38

มัทธิว 2 : 1 – 8 ; มีคาห์ 5 : 2

น่าแปลกจริง ๆ ที่พวกธรรมาจารย์เหล่านั้นรู้ละเอียดขนาดว่าพระกุมารจะบังเกิดที่ไหน แต่พวกเขาเองกลับไม่ใส่ใจถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะของตัวเอง
สิ่งที่ผู้เผยพระวจนะอิสราเอลเขียนไม่มีที่ไหนเหมือน ข้าไม่เคยเห็นคำพยากรณ์อะไรที่ละเอียดขนาดนั้น
ดูนั่นสิ ดาวดวงที่เราเห็นทางตะวันออก
ดาวดวงนี้แปลกกว่าดาวอื่นที่เคยเห็น ทิศทางการเคลื่อนที่ต่างไปจากดาวพวกนั้นแล้วสว่างกว่าเยอะเลย
หมายตาไว้ พรุ่งนี้เราจะตามไปกัน
ดูสิ มันหยุดตรงบ้านนั้น ที่นี่ไม่ใช่เบธเลเฮมนี่นา แต่เดินทางมาหลายเดือนแล้ว พวกเขาอาจย้ายที่ไปแล้วก็ได้
นี่เรามากันไกลโขแล้วนะเกือบถึงแล้วล่ะซี
เป็นดาวประหลาดจริง ๆ นะ ไม่ยอมลอยสูงเหนือเมฆ
เราไม่อยากรบกวนพวกท่าน แต่เดินทางมาไกลหลายอาทิตย์ เพราะอยากเข้าเฝ้าพระกุมาร
รู้เรื่องนี้ได้ยังไงน่ะท่าน
เราศึกษาจารึกต่าง ๆ ผู้เผยพระวจนะของท่านพยากรณ์เรื่องการเสด็จมานี้ แล้วดาวดวงนี้ก็นำทางเรามาถึงที่นี่ ดาวดวงนั้นยังลอยอยู่เหนือบ้านท่านอยู่เลย
เรากราบถวายของขวัญเล็กน้อย เหล่านี้แก่องค์พระผู้ช่วยให้รอดของโลก ผู้จะทรงเปลี่ยนผู้คนมากมายให้เป็นคนชอบธรรม
คืนนั้นเองพระเจ้าตรัสกับเหล่านักปราชญ์ในความฝันไม่ให้พวกเขาบอกเฮโรดว่าพบพระกุมารแล้ว และให้เดินทางกลับไปทางอื่น พระเจ้าทรงบอกให้โยเซฟหนีไปอียิปต์ด้วย เพราะเฮโรดจะตามมาสังหารพระกุมาร

มัทธิว 2 : 9 – 12

เยเรมีย์ 31 : 15 ; โฮเชยา 11 : 1 ; มัทธิว 2 : 13 – 23

อิสยาห์ 9 : 7 ; ลูกา 2 : 42 – 46 ; 2 ทิโมธี 3 : 16 – 17

เยซูพ่อกับแม่เที่ยวตามหาลูกจนทั่วทำไมทำอย่างนี้ล่ะจ๊ะ
เขามาอยู่กับเราตั้งสองวันแล้ว ลูกชายเจ้านี่ไม่ธรรมดาจริง ๆ
ท่านไปเที่ยวตามหาเราทำไม ท่านไม่รู้หรือว่าเราต้องทำงานให้องค์พระบิดาของเรา
ไม่เคยเห็นเด็กหนุ่มคนไหนรู้เรื่องธรรมบัญญัติดีขนาดนี้
ที่เขาพูดว่าเขาต้องทำงานของพระบิดาของเขาหมายความว่ายังไงนะ แล้วคนที่เข้ามาตามหาคนนั้นไม่ใช่พ่อรึไง
พระเยซูเดินทางกลับไปกับพ่อแม่และอยู่ใต้การปกครองของท่าน พระองค์ทรงทำงานเป็นช่างไม้ต่อไปและทรงจำเริญขึ้นทั้งด้านสติปัญญาและร่างกาย
เพราะว่าพระองค์ดำเนินชีวิตอยู่ในทางของพระเจ้าและทรงช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ของพระองค์ จึงทรงเป็นที่รักใคร่ของผู้คน ขณะที่คนหนุ่มในวัยเดียวกันใช้ชีวิตอยู่ในความบาป พระเยซูกลับทรงเชื่อฟังพระ-บัญญัติของพระเจ้าทุกประการจนสิ้นสุดใจ
เจ้าทำได้ดีเสมอ ในนาซาเร็ธไม่มีใครมีฝีมือดีไปกว่าเจ้า ข้าจะสั่งทำอย่างนี้อีกหกตัวเลยนะ

ลูกา 2 : 46 – 52

มาลาคี 3 : 1 ; ลูกา 3 : 2 – 18 , 7 : 24 , 27

อิสยาห์ 40 : 3 ; มัทธิว 3 : 1 – 12 ; ลูกา 3 : 15 – 18 , 23; ยอห์น 1 : 19 – 27 , 33

มัทธิว 3 : 13 – 17 ; ลูกา 3 : 21 – 22

ลูกา 3 : 22 ; ยอห์น 1 : 29 – 34 ; 1ยอห์น 2 : 1 – 2

มัทธิว 4 : 1 – 3 ; ลูกา 4 : 1 – 3 ; โรม 3 : 23 , 5 : 12 – 21 ; ฮีบรู 4 : 15

ซาตานเคยใช้วิธีนี้หลอกลวงอาดัมให้กินสิ่งที่พระเจ้าทรงห้าม ตอนนี้มันกำลังทดลองใช้วิธีเดียวกันนี้กับพระเยซูบุตรพระเจ้าผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ ขณะที่พระองค์ทรงอ่อนแรงหิวกระหาย
สำหรับมนุษย์ที่ไม่ได้กินอะไรเลยเป็นเวลาสี่สิบวัน การห้ามใจไม่ให้ตกลงไปในการทดสอบนี้ยากจริง ๆ
พระองค์ทรงทำได้นะ พระเจ้าข้า เสกหินพวกนี้ให้เป็นขนมปังเสวยให้อิ่มเถิด พระเจ้าข้า
ไม่มีทาง เราจะไม่ทำอย่างนั้น พระเจ้าทรงเขียนไว้ว่ามนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หามิได้แต่มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยทุกสิ่งที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า
ถ้างั้นเชิญเสด็จไปทรงทำสิ่งที่ไม่ขัดต่อคำสอนของพระเจ้าเถิด พระเจ้าข้า
ถ้าพระองค์กระโจนลงไปจากตรงนี้ ทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูพระองค์ไว้ ทีนี้ล่ะผู้คนจะมองเห็นแล้วยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ตรงตามพระประสงค์ที่เสด็จมาบังเกิดในโลกนี้เลยนะพระเจ้าข้า
ก่อนหน้านี้ทรงอ้างพระคัมภีร์ เรื่องนี้ก็ถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่บอกว่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูพระองค์ไว้ ไม่ให้เท้าของพระองค์กระทบหิน เอาเลยพระเจ้าข้า ได้เวลาสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์แล้ว
พระคัมภีร์บอกว่า "อย่าทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน"
ข้าพระองค์ทราบว่าพระองค์ทรงรักโลกถึงได้เสด็จมาเพื่อช่วยให้รอด ถ้างั้นข้าพระองค์จะให้ทอดพระเนตรอะไรสักอย่างหนึ่ง พระองค์ต้องทรงโปรดแน่ ๆ

มัทธิว 4 : 3 – 7

มัทธิว 4 : 8 – 11 ; ลูกา 4 : 14

บทที่ 8:
พระราชกิจระยะแรก

ยอห์น 1 : 35 – 39 ; 43 – 45 , 3 : 30 – 31

นาธานาเอล เจ้าอยู่ที่ไหน
อยู่ตรงนี้ น้องข้า
นาธานาเอลรู้ไหมเราพบพระองค์แล้วพระเยซูชาวนาซาเร็ธ บุตรชายโยเซฟผู้ที่โมเสสแล้วก็บรรดาผู้เผยพระวจนะเขียนถึงไงล่ะ
พระเมสสิยาห์ใช่ไหม เจ้าได้พูดคุยกับพระองค์รึเปล่า แต่นาซาเร็ธเหรอ...ไม่เคยมีอะไรดีมาจากเมืองนาซาเร็ธนะ พระเมสสิยาห์จะทรงบังเกิดในเมืองยากจนไม่มีอะไรเลยอย่างนั้นได้ยังไง พระองค์ต้องบังเกิดที่เบธเลเฮม แคว้นยูเดียไม่ใช่รึ
ตามข้าไปดูเอาเองดีกว่า ยอห์นเป็นพยานเรื่องพระองค์แล้ว ตอนนี้อันดรูว์ก็อยู่กับพระองค์
ดูเถิด เจ้าคือชาวอิสราเอลแท้ ๆ ไม่มีกลอุบายอะไรในใจเลย
ฟิลิปเจ้าเล่าเรื่องข้าให้พระองค์ฟังรึเปล่า
เปล่า ไม่ได้เล่าอะไรเลย
พระองค์ไม่เคยรู้จักข้า พระองค์ทรงทราบได้อย่างไรว่าข้าพระองค์มีใจบริสุทธิ์
ก่อนฟิลิปพาเจ้ามา เจ้านั่งอยู่ใต้ต้นมะเดื่อใช่ไหม เพราะเราเห็นเจ้าอยู่ตรงนั้น
พระองค์ทรงรู้ได้อย่างไรไม่มีใครรู้ว่าข้าอยู่ที่ไหน
พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล
เรื่องแค่นี้เจ้าก็เชื่อแล้วรึ เจ้าจะได้เห็นเหตุการณ์ใหญ่กว่านี้อีกเจ้าจะได้เห็นฟ้าสวรรค์เปิดออกมีบรรดาทูตสวรรค์ขึ้นและลงอยู่เหนือเรา ไปกันเถอะ เรามีอะไรต้องทำอีกเยอะ

ยอห์น 1 : 45 -51

ยอห์น 1 ; 40 – 42 , 2 : 12 – 14; มาระโก 3 : 16

พระองค์ทรงทำอะไรอยู่นะ ยืนทำอะไรอยู่ตรงนั้นเกือบชั่วโมงแล้วเอาเชือกมาพันเป็นอะไรก็ไม่รู้
วันนี้ได้กำไรเยอะเลย ไม่ต้องออกแรงดีนะเนี่ยะ
แส้นี่ พระองค์ทรงทำแส้
พระนิเวศของพระบิดาของเราเป็นที่สำหรับอธิษฐาน พวกเจ้ากลับมาทำเป็นซ่องโจร เอาออกไปให้หมดเดี๋ยวนี้เลย
พระนิเวศของพระ-บิดา นี่มันคิดว่ามันเป็นใคร พระเมสสิยาห์งั้นรึ
อย่าทำพระนิเวศของพระบิดาเราให้เป็นตลาดค้าขาย เจ้ามันพวกโจรชัด ๆ
โครม

ยอห์น 2 : 15 – 16

มัทธิว 6 : 5 – 7 , 12 : 34 ; ยอห์น 2 : 15 – 16 ; 1 ทิโมธี 6 : 10

สดุดี 69 : 9 , 119 : 139; ยอห์น 2 : 17 – 22

พระเยซูเสด็จออกจากกรุงเยรูซาเร็มเดินขึ้นเหนือไปยังนาซาเร็ธ บ้านของพระองค์พร้อมพวกสาวก
เยซู ลูกกลับมาแล้ว ชวนเพื่อน ๆ มาที่บ้านนะ แม่จะทำอาหารอร่อย ๆ ให้ทานกัน
ครับ แต่เราจะอยู่ที่นี่จนถึงวันสะบาโตเท่านั้นนะครับ
พอถึงวันสะบาโตพระเยซูก็เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาตามธรรมเนียมที่ทรงปฏิบัติมา
พวกเรายินดีที่ได้เห็นลูกหลานของเรากลับมาที่นี่กับเพื่อน ๆ ของเขา เราได้ยินเรื่องราวแปลก ๆ มากมายเกี่ยวกับพวกเขา เดี๋ยวเราจะขอฟังจากปากพวกเขาเองด้วย
แต่ตอนนี้ขอเชิญเยซูช่วยอ่านพระวจนะประจำวันนี้ให้เป็นเกียรติแก่พวกเราหน่อย
พระเยซูเปิดพระคัมภีร์อิสยาห์อ่านตรงที่เป็นคำเผยพระวจนะเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ซึ่งทุกคนรู้จักกันดี
พระวิญญาณแห่งพระเป็นเจ้า ทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย ให้ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีกให้ปล่อยผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระและให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเป็นเจ้า
คำพยากรณ์ตอนนี้ของผู้เผยพระวจนะก็เป็นจริงแล้วในวันนี้

ลูกา 4 : 16 – 21

เจ้าหมิ่นประมาทพระเจ้า
เจ้ามันแค่ลูกช่างไม้
ใจเย็น ๆ พวกเราจะไปกันแล้ว
เอาหินขว้างมันให้ตายมันบังอาจอ้างตัวเป็นพระเมสสิยาห์
พระเยซูเสด็จไปถึงเมืองคาเปอรนาอุม ซึ่งอยู่บนฝั่งทะเลและเป็นบ้านเกิดของสาวกบางคนของพระองค์ และพระองค์กับสาวกก็เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาอย่างเคย
แล้วผู้เผยพระวจนะก็กล่าวว่า พระเมสสิยาห์จะทรงเป็นแสงสว่างแก่คนต่างชาติต่างศาสนาและเขาเหล่านี้จะศรัทธาเชื่อถือวางใจในพระองค์ ความสุขเป็นของบุคคลที่มีใจบริสุทธิ์สะอาด เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งผู้ที่เข้ามาหาพระองค์เลย ไม่ว่าจะเป็นคนยิวหรือคนต่างชาติ
องค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า อย่ามายุ่งกับเรา
เรารู้จักท่านนะ ท่านคือองค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า
เขาถูกผีเข้า เอาตัวออกไปเสีย
ท่านจะมาทำลายเราก่อนเวลาได้ยังไง อย่ามายุ่งกับเรา เรากับท่านไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกันนะ
ใครปล่อยเขาให้เข้ามา ระวังนะคนนี้อันตราย
วิญญาณชั่วเราขอสั่งเจ้าให้ออกจากตัวชายคนนี้และเลิกทรมานเขาเดี๋ยวนี้

ลูกา 4 : 28 – 35

มาระโก 1 : 25 -30 ; ลูกา 4 : 35 – 38

มาระโก 1 : 30 - 34 ; ลูกา 4 : 38 - 40

มัทธิว 5 : 43 – 44 , 6 : 12 , 5 : 8 , 38 : 42 , 5 : 21 – 22 ; มาระโก 1 : 34 ; ลูกา 4 : 39 – 41

มัทธิว 5 : 27 – 28 , 7 : 13 – 14 , 28 – 29 , 23 : 27 – 28 ; ยอห์น 5 : 18 – 19 , 23 , 29 – 30 , 14 : 6

กันดารวิถี 21 : 5 – 9 ; ยอห์น 3 : 1 – 14

INRI
ใช่แล้ว มนุษย์ทุกคนในยุคนี้ก็กำลังจะตาย เพราะรอยแผลของบาป แต่คราวนี้เราเป็นผู้ที่จะถูกยกชูขึ้นให้ทุกคนมองดู คนที่ถูกบาปกัดกินจะพบความรอดได้ ถ้าเขาเชื่อวางใจในตัวเรา
เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ คนที่เชื่อวางใจในเราจะได้รับชีวิตนิรันดร ส่วนคนที่ไม่เชื่อวางใจในเราก็ถูกพิพากษาลงโทษแล้ว
ท่านกำลังบอกว่า การบังเกิดใหม่เท่านั้นจึงจะช่วยให้บาปหมดไปได้และตัวท่านเองก็กำลังจะถูกแขวนไว้บนเสาเพื่อให้คนทั้งหลายได้รับความรอด
เมื่อไรที่การบังเกิดใหม่นี้จะเกิดขึ้นล่ะ
หลังจากที่เราถูกยกชูขึ้นเพื่อให้ทุกคนได้มองดู

ยอห์น 3 : 14 – 18

ระหว่างทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปกาลิลี เป็นที่อยู่ของพวกสะมาเรีย ไม่มีชาวยิวคนไหนอยากติดต่อคบหากับชาวสะมาเรีย แม้แต่เดินทางผ่านเมืองของพวกเขาก็ไม่มีใครทำ ทั้งนี้เพราะคนยิวเชื่อว่าชาวสะมาเรียเป็นคนมีมลทินในด้านจิตวิญญาณ แต่วันหนึ่งพระเยซูทรงทำให้พวกศิษย์ตกใจเมื่อทรงกล่าวว่า
ไปสะมาเรียกัน
คนพวกนั้นไม่บริสุทธิ์ โง่เขลา ยากจน ไร้คุณธรรมนะพระเจ้าข้า
เราจะไปสะมาเรีย เพราะพระบิดาทรงปรารถนาให้เราไป
ประมาณเที่ยงวัน พวกเขาก็ไปถึงบ่อน้ำนอกเมือง
พวกท่านไปหาซื้ออาหารในเมืองส่วนเราจะรออยู่ข้างบ่อน้ำนี้
พระองค์จะอยู่ที่นี่ตามลำพังหรือพระเจ้าข้า
ใช่ เราต้องทำงานที่พระบิดาทรงมอบหมาย
พระเยซูทรงเหนื่อยทรงหิวข้าว และทรงหิวน้ำ ณ ที่นั้นหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งเดินมาตักน้ำทั้ง ๆ ที่ยังไม่ถึงเวลา

ยอห์น 4 : 1 – 8

ขอน้ำในเหยือกของเจ้าให้เราดื่มหน่อยได้ไหม
โอ ทำไมท่านผู้เป็นชาวยิวถึงได้ขอน้ำผู้หญิงสะมาเรียอย่างข้าดื่ม ข้าคิดว่าคนยิวอย่างท่านไม่อยากคบหากับพวกเราเสียอีก
ถ้าเจ้ารู้จักของขวัญที่พระเจ้าจะมอบให้และรู้ว่าเราเป็นใครเจ้าก็คงจะขอจากเรา และเราก็จะให้น้ำแห่งชีวิตแก่เจ้า
ท่านน่ะหรือจะให้น้ำเรา ท่านไม่มีอะไรตักน้ำ แล้วบ่อก็ลึกขนาดนี้ ท่านจะไปเอาน้ำแห่งชีวิตมาจากไหน
เจ้าดื่มน้ำจากบ่อนี้เจ้าจะกระหายอีกแต่น้ำที่เราให้เจ้าดื่มจะพลุ่งอยู่ภายจิตใจเจ้าชั่วนิรันดร์
งั้น ข้าขอดื่มน้ำแห่งชีวิตด้วยเถิด เพื่อว่าข้าจะไม่กระหายอีก
ไปตามสามีเจ้ามาแล้วเราจะบอกเจ้าเรื่องน้ำนี้
ข้าไม่มีสามี
เจ้าน่ะมีสามีมาห้าคน แล้วชายที่เจ้าอยู่ด้วยตอนนี้ก็ไม่ใช่สามีเจ้า
ท่านต้องเป็นผู้เผยพระวจนะแน่ ๆ ท่านล่วงรู้บาปที่ข้าปกปิดไว้
พวกท่านชาวยิวนมัสการพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม แต่บรรพบุรุษของเรานมัสการพระเจ้าที่ภูเขา ตกลงเราควรไปนมัสการพระเจ้าที่ไหนกันแน่
พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ พระองค์ไม่ต้องการการนมัสการในวิหารที่สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ พระองค์ทรงแสวงหาผู้ที่เชื่อความจริงและนมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณ
พวกเรารู้ว่าพระเมสสิยาห์กำลังเสด็จมาและเมื่อมาถึงพระองค์จะทรงสั่งสอนเราถึงความจริงต่าง ๆ
เจ้ากำลังพูดอยู่กับพระเมสสิยาห์องค์นั้น
ข้าต้องไปบอกเพื่อน ๆ ให้รู้
พระเยซูประทับสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าอยู่ที่สะมาเรียสองวัน

ยอห์น 4 : 7 – 29 , 40

มัทธิว 14 : 15 , 6 : 1 – 7 , 6 : 19 – 21

มัทธิว 14 : 19 – 21 ; ลูกา 9 : 16 – 17

ขอบพระคุณพระเจ้า
ทรงเอาขนมปัง จากสวรรค์ให้เราเหมือน ที่โมเสสเคยทำ
แม่ต้องไม่เชื่อแน่ ๆ เลย
ผู้คนพากันหยิบขนมปัง และปลาจากกระบุง แต่ อาหารก็ทวีจำนวนมากขึ้น
อาจารย์ครับ ทุกคนอิ่มกันหมดแล้วแต่กระบุง ยังมีอาหารอยู่เต็มหยิบแจกเท่าไร ก็ไม่หมด
เก็บอาหารที่เหลือให้หมด แล้วเจ้าลงเรือไปอีกฟากหนึ่งของทะเล สาบพร้อมกับเพื่อน ๆ เราจะขึ้นไปอธิษ- ฐานบนภูเขาแล้วจะตามไปทีหลัง
พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขา ตามลำพัง ส่วนสาวกพากันลง เรือข้ามไปยังอีกฟากหนึ่ง
บ่อยครั้งที่พระเยซูเสด็จไปในที่ เปลี่ยวเพื่ออธิษฐานตามลำพัง

มัทธิว 14 : 20 – 23

เมื่อสาวกลงเรือไปถึงกลางทะเลสาบก็บังเกิดพายุใหญ่พวกเขาพากันหวาดกลัวว่าเรือจะล่ม
ไม่เคยเจอพายุใหญ่ขนาดนี้เลย
ถ้าแรงกว่านี้เราต้องตายแน่ ๆ
เรือกำลังจะจมแล้ว
ดูนั่นสิ มีอะไรอยู่ในน้ำตรงนั้นแน่ะ
นั่นผี
ผีมา
คนเดินมาบนน้ำต่างหาก
เปโตร เราเองอย่ากลัวไปเลย
พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์ ขอทรงโปรดให้ข้าเดินไปหาพระองค์บนผิวน้ำอย่างที่พระองค์ทรงทำอยู่เถิด
มาสิเปโตร

มัทธิว 14 : 24 – 29

ไปแล้วพระเจ้าข้า
อย่า เปโตร
เปโตร เดินไปหา
พระเยซูบนผิวน้ำได้จริง ๆ
แต่เมื่อเขาละสายตาจาก
พระเยซูหันไปมองดูคลื่นลูก
ใหญ่ความกลัวก็เกิดขึ้น
ความกลัวทำลายความ
เชื่อมั่น แล้วเขาก็จมลงไป
พระเจ้าช่วยข้าด้วย

มัทธิว 14 : 29 – 30

มัทธิว 14 : 31 – 33 , 4 : 38 – 41

ต่อมา
ช่วงงานเลี้ยงฉลองนี่คน แน่นจริง ๆ มีคนมาจากทั่วประเทศ บางคนมาจากดินแดนไกลโพ้น อย่างโรม หรืออียิปต์ด้วย
ไปที่สระน้ำกันเถอะ
เท่าที่จำได้ เขาอยู่ที่นี่มา นานแล้ว
เจ้าอยากหาย เป็นปกติหรือเปล่า
ไม่มีใครช่วย ข้าได้หรอก
ลุกขึ้น แล้วยกที่ นอนเจ้าเดินไปสิ
ท่านคือพระเยซู ใช่ไหมข้าได้ยินเรื่องอัศจรรย์ ที่ท่านทำมาแล้ว
มันจะเป็นไปได้อย่างไร ชายคนนั้นพิการมาตั้ง 38 ปีแล้วนะ
วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์เป็น วันสะบาโต ไม่ใช่เรื่องที่จะมาก่อความ วุ่นวายในวันสงบ ๆอย่างนี้

ยอห์น 5 : 1 – 8

ลูกา 14 : 5 – 6 ; ยอห์น 5 : 9 – 17

เขาบอกว่าเขาเป็นลูกพระเจ้าเขาบังอาจตีตัวเสมอกับพระเจ้า
จับเขาไว้ แล้วเอาหินขว้างให้ตาย
ฆ่าเสียเลย

ท่านจะฆ่าคนที่รักษาคนเจ็บในวันสะบาโตเชียวหรือ
เขาพูดหมิ่นพระบัญญัติ
พระองค์ไม่ได้ตรัสหมิ่นพระบัญญัติเลย
โปรดฟังสิ่งที่พระองค์จะตรัสเสียก่อน

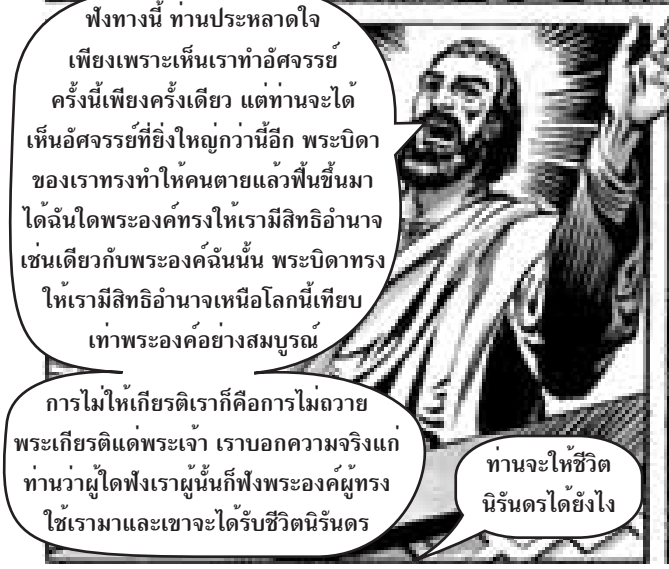
ฟังทางนี้ ท่านประหลาดใจเพียงเพราะเห็นเราทำอัศจรรย์ครั้งนี้เพียงครั้งเดียว แต่ท่านจะได้เห็นอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก พระบิดาของเราทรงทำให้คนตายแล้วฟื้นขึ้นมาได้ฉันใดพระองค์ทรงให้เรามีสิทธิอำนาจเช่นเดียวกับพระองค์ฉันนั้น พระบิดาทรงให้เรามีสิทธิอำนาจเหนือโลกนี้เทียบเท่าพระองค์อย่างสมบูรณ์
การไม่ให้เกียรติเราก็คือการไม่ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า เราบอกความจริงแก่ท่านว่าผู้ใดฟังเราผู้นั้นก็ฟังพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาและเขาจะได้รับชีวิตนิรันดร
ท่านจะให้ชีวิตนิรันดรได้ยังไง

เมื่อถึงเวลาผู้ที่ตายไปแล้วจะได้ยินเสียงของเราแล้วเขาจะออกมาจากอุโมงค์ฝังศพของเขา บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดีก็ฟื้นขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์ บรรดาผู้ที่ประพฤติชั่วก็จะฟื้นขึ้นมาและถูกทิ้งลงไปในบึงไฟแห่งความพินาศตลอดชั่วนิรันดร์
เขาหมิ่นประมาทพระเจ้า ไม่มีมนุษย์คนไหนทำให้คนตายฟื้นได้ พระเจ้าผู้เดียวที่ประทานชีวิตนิรันดรได้

ยอห์น 5 : 18 – 29

ยอห์น 5 : 30 - 39, 45 , 6 : 42 - 43 , 7 : 25 - 32, 40 - 41

มัทธิว 5 : 6 , 9 ; ยอห์น 4 : 14 ; 7 : 45 – 52

โกหกหลอกชาวบ้านก็ได้น่ะสิ
เขามีคำตอบให้ทุกเรื่องเลยนะ
ทำไมเราไม่หานักกฎหมายฉลาด ๆ ล่อเขาให้จนมุมคำพูดของตัวเองล่ะ
จริงสิ ข้ารู้จักนักกฎหมายคนหนึ่งฉลาดแล้วไม่ปรานีใครเลยอยู่คนหนึ่ง
นักกฎหมายคนนั้นจึงมาประลองกับพระเยซู
ธรรมบัญญัติเขียนไว้ว่าอย่างไรล่ะ
อาจารย์ ข้าพเจ้าต้องทำอย่างไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์
เขียนว่า"จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้าด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้าและจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง"
ท่านตอบถูกแล้ว ธรรมบัญญัติจะสมบูรณ์ได้ต้องมีความรัก ถ้าท่านรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง ท่านก็ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย
จริงอยู่ ว่าแต่เราจะนับใครเป็นเพื่อนบ้านบ้างล่ะคงไม่ใช่ทุกคนมั้งแม้แต่พวกโรมันที่ไม่เชื่อพระเจ้าก็ไม่ใช่ใช่ไหม
ลองฟังเรื่องนี้ดูสิ
ชายคนหนึ่งเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มจะไปเมืองเยรีโคแล้วถูกโจรปล้นเอาเสื้อผ้าสมบัติทุกอย่างไปหมดแล้วปล่อยให้นอนรอความตายอยู่
ปุโรหิตคนหนึ่งเดินผ่านมาเห็นก็อ้อมไปอีกทางหนึ่งไม่ได้หยุดช่วยแต่อย่างใด

ลูกา 10 : 25 – 31

คนเลวี ซึ่งเป็นคนที่ได้รับเลือกให้ทำหน้าที่ในพระวิหาร ก็เหมือนกัน เดินผ่านมาหยุดมองดูชายคนนั้นที่บาดเจ็บ แต่ก็ไม่ได้ช่วยเหลือเหมือนกัน
มีประโยชน์อะไรถ้าจะพูดว่ารัก แต่ไม่แสดงออกมาเป็นการกระทำด้วยใจรัก และถ้าท่านไม่รักเพื่อนบ้านท่านก็ไม่รักพระเจ้า
แล้วก็มีชาวสะมาเรียคนหนึ่งผ่านมา คนพวกนี้เป็นที่เกลียดชังของชาวยิว และดูหมิ่นว่าเป็นคนไม่บริสุทธิ์ แต่เมื่อเขาเห็นคนบาดเจ็บไม่มีเสื้อผ้านอนอยู่กลางถนน เขาก็เข้าไปช่วยโดยไม่คิดว่าเป็นชาวยิวหรือเป็นใคร
ด้วยความเมตตา ชาวสะมาเรียหยุดลงไปช่วย
ชาวสะมาเรียชะล้างและเอาผ้าพันบาดแผลให้เขา เขาแสดงความรักด้วยการกระทำไม่ใช่แค่คำพูด
แล้วชาวสะมาเรียก็พาคนเจ็บขึ้นหลังลาของตนไปส่งไว้ที่โรงแรมแห่งหนึ่งเพื่อให้คนเจ็บได้พักรักษาตัว
สบายใจเถอะ ท่านปลอดภัยแล้วเดี๋ยวก็จะได้นอนสบาย ๆ
เราจ่ายเงินค่าที่พักและค่าอาหารของเขาล่วงหน้าสองอาทิตย์ก่อน ถ้าเกิดไม่พอเราจะจ่ายให้เมื่อผ่านมาทางนี้อีก

ลูกา 10 : 32 – 35

มัทธิว 5 : 43 – 44 ; ลูกา 10 : 36 – 37

บทที่ 9:
การอัศจรรย์และคำอุปมา

ในที่อีกแห่งหนึ่ง
ที่ที่พวกคนเป็นโรคเรื้อนอาศัยอยู่
ไม่ได้กินอะไร
มาหลายวันแล้ว
เจ้าต้องตายแน่ ๆ
หนูหรือแมลงสาบน่ะกิน ๆ
ไปเถอะอย่างน้อยก็พอ
ประทังชีวิตไปได้มั่ง
ให้ข้าตายยังดีกว่า
ดูสภาพข้าสิ แต่ก่อนเคยร่ำ
รวยมีคนนับหน้าถือตา
เดี๋ยวนี้เป็นไงล่ะ
ไม่มีใครนับถือเจ้า
อีกแล้วล่ะ เจ้ามันก็แค่หมา
หัวเน่าขี้เรื้อนดี ๆ นี่เอง
ทีแรกข้าก็หวังว่าจะดีขึ้น แล้ว
จะได้กลับไปหาลูกหาเมีย แต่นี่ก็สิบปีมา
แล้วข้ายังไม่เห็นมีใครหายแล้วกลับเข้า
ไปอยู่กับคนปกติได้เลย
เอ้า หยุดสมเพชตัวเอง
ได้แล้ว พูดไปก็ไม่มีใครเวทนาแม้
แต่พระเจ้าก็เถอะ ไปกันเถอะเผื่อ
จะมีใครให้อะไรกินมั่ง
คิดดูซิตอนที่เพิ่งเป็น เมียข้าจะ
พาลูก ๆ มาหายืนอยู่ไกล ๆ พูดคุยกับข้า
แต่ยิ่งนานก็ยิ่งหายหน้าไป ป่านนี้ลูก ๆ คงโต
กันหมดแล้ว ถึงเห็นก็คงจำข้าไม่ได้
โธ่เอ๊ย ไม่รู้จะอยู่ไปทำไม
วันนี้ไปถึงถนนใหญ่
เลยดีกว่าเผื่อจะพบคน
ใจดีมีเมตตา
ไปเป็นกลุ่มน่าจะ
ปลอดภัยกว่า เดินไปรวม
กับพวกนั้นเลยดีไหม

ดูนั่นสิ มีคนเดินอยู่บนถนน
ระวัง ไอ้เด็กพวกนั้น มาอีกแล้ว
ออกไป พวกขี้หูดกุฏฐัง ไปตายเสียไป
ไอ้หนอนซอนไซ ถูกสาปถูกแช่ง
หนี หนีเร็ว
มลทิน มลทิน เรามีมลทิน
พวกคนโรคเรื้อน อย่าให้เข้ามาใกล้นะ เดี๋ยวติดโรค
เมตตาเราด้วยเถิด ให้อาหารเป็นทานแก่ เราสักนิดเถิด
ให้ไปเถอะ จะได้ไปพ้น ๆ เสียที
ถอยไปห่าง ๆ เจ้าเป็นมลทิน
ถอยไปอีก เดี๋ยวจะเอาอาหารวางไว้ให้บนพื้น
เดี๋ยว ๆ อย่าเพิ่งเข้ามาให้ข้า ไปให้พ้นก่อน

ขนมปัง
แบ่งให้ข้ามั่ง
อาหาร
แกอย่าเอาไป คนเดียวซี
เฮ้ย นี่ของข้า
ไอ้บ้าเอย
ขนมปัง ขนมปัง
โอ พระเจ้า
มีคนเยอะแยะเดินมาแน่ะ
ระวังตัวหน่อยนะ คนตั้งเยอะ
เป็นผู้ชาย ทั้งนั้นด้วย

นั่นพระเยซู ชาวนาซาเร็ธไง ข้าเคยเห็นตอนที่ยังไม่เป็นโรค ท่านรักษาคนเจ็บได้นะ
ท่านบอกไปทั่วว่าพระเจ้าส่งท่านมาแล้วท่านกับพระเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกัน ข้าเห็นท่านรักษาคนตาบอดกับคนง่อยมาแล้วด้วย
พระเยซู ช่วยเราด้วย
พระอาจารย์ นั่นพวกคนโรคเรื้อน
อย่าให้เข้าใกล้นะ พระเจ้าข้า
มีอะไรจะให้เราทำล่ะ
เมตตารักษาพวกเราด้วย
ถ้าทรงโปรด ขอทรงชำระข้าพระองค์ให้สะอาดเถิด
พระองค์ไม่ควรถูกต้องตัวข้า
ไม่เป็นไรหรอก จงกลับไปให้ปุโรหิตดูตัวเจ้าที่พระวิหารให้เขาได้เห็นว่าเจ้าหายสะอาดแล้ว จะได้อนุญาตให้กลับไปหาลูกหาเมียได้
พระองค์ตรัสว่าเราหายสะอาดแล้ว
มีหวังถูกไล่ออกมาก่อนไปถึงพระวิหาร
ข้าจะไปทำตามที่พระองค์บอก
ข้าไปด้วย ไปกันเถอะ

ลูกา 17 : 11 – 14

พระเยซูตรัสว่า
เราหายดีแล้ว
ข้ารู้สึกดีขึ้น
เราเปลี่ยนไป
ผิวข้าหายแล้ว
พระเยซูทรงรักษาเราแล้ว
เจ้าหายดีเหมือนเดิมแล้ว
เจ้าก็ไม่น่ารังเกียจแล้ว
ข้าต้องกลับไป
หาเมียข้า
ขอบพระคุณพระองค์ พระบุตร
ของพระเจ้า จอมกษัตริย์แห่งอิสราเอล
พระองค์ทรงทำให้ข้าได้ชีวิตคืนมา
พระเจ้าผู้ทรงเมตตาคุณสูงสุด
ทั้งหมดสิบคนที่หายสะอาด
ไม่ใช่หรือ ทำไมมีกลับมาขอบคุณแค่
คนเดียว หนำซ้ำยังเป็นคนสะมาเรีย
แทนที่จะเป็นคนยิว

ลูกา 17 : 14 – 19

มัทธิว 7 : 13 – 14 , 22 – 23 ; วิวรณ์ 14 : 11

ลูกา 16 : 19 – 22 ; ฮีบรู 9 : 27

ขณะที่ขบวนศพของเศรษฐีเคลื่อนออกจากบ้าน พวกเขาเห็นว่า ลาซารัสขอทานผู้นั้นก็ตายไปแล้วเหมือนกัน
ขอทานเฒ่าลาซารัสเองแหละ คงจะตายเมื่อคืนนี้เหมือนกัน ตายอย่างสงบเสียด้วย
ศพของลาซารัสถูกนำขึ้นเกวียนลากไป โยนเผาที่เดียวกับซากสัตว์ต่าง ๆ ไม่มีพิธีศพ ไม่มีคนร้องไห้อาลัยอาวรณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น
แต่ทูตสวรรค์พากันมาอุ้ม เอาลาซารัสไปสู่สวรรค์
ลาซารัส พี่น้องของเรา ยินดีต้อนรับกลับบ้านที่ที่ท่านจะไม่ต้องหิวไม่ต้องเจ็บปวดอีกต่อไป มาสิเราเตรียมสำรับไว้ให้พร้อมแล้ว
โอโฮ มาได้เร็วจัง ไม่เคยคิดเลยว่าตายแล้วจะดีอย่างนี้
ศพของเศรษฐีหนุ่มถูกนำไปฝังในสุสานที่งดงาม คนที่ชื่นชมความร่ำรวยของเขาพากันมาร่วมพิธี และดูว่าตนจะได้รับอะไรเป็นมรดกบ้าง
ท่านเป็นคนดีแม้ว่าบางครั้ง อาจจะเข้มงวด แต่ท่านก็ทำเพราะรัก เราจะจดจำท่านในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์ต่อชาติและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
ท่านจากไปเพื่อรับบำเหน็จชีวิต ขอให้จิตวิญญาณท่านได้พักผ่อนในความสงบตลอดนิรันดร์กาล
แต่เมื่อเศรษฐีตาย เขาพบว่าตัวเองดำดิ่งลงไปถึงก้นบึ้งของนรก

ช่วยด้วย โอพระเจ้า ใครก็ได้ช่วยข้าด้วย ข้าอยู่ตรงนี้ในขุมไฟ ร้อนเหลือเกิน
อับราฮัมบิดาเจ้าข้า เมตตาข้าด้วย ข้าเห็นลาซารัสอยู่ตรงนั้น ให้เขาเอานิ้วจุ่มน้ำมาแตะปลายลิ้นข้าให้เย็นลงสักหน่อยเถิด ข้าทรมานเหลือเกินในเปลวไฟนี้
ลูกเอ๋ย ถ้าช่วยได้เราคงช่วยเจ้าแล้ว แต่ระหว่างเรากับเจ้ามีเหวใหญ่ที่มีบึงไฟอยู่เบื้องล่างกั้นกลางอยู่ เราข้ามไปช่วยเจ้าไม่ได้ เจ้าเองก็ข้ามมาไม่ได้เหมือนกัน
ถ้างั้นโปรดเมตตาให้ลาซารัสกลับไปบอกพ่อกับพี่น้องของข้าทั้งห้าคนถึงสิ่งที่เกิดกับข้า เพื่อเขาจะได้ไม่ต้องตกอยู่ในสภาพเดียวกันกับข้าที่ทุกข์ทรมานเหลือทนอย่างนี้
พวกเขามีธรรมบัญญัติของโมเสสกับผู้เผยพระวจนะสอนไว้แล้ว ให้เขาเชื่อฟังท่านเหล่านั้นเถอะ
แต่แค่นั้นไม่พอหรอก ถ้าพวกเขาเห็นอัศจรรย์ที่ใครสักคนเป็นขึ้นจากความตาย เขาจะกลับใจเชื่อฟังพระวจนะแน่
ถ้าเขาไม่เชื่อฟังพระวจนะ แม้คนหนึ่งจะเป็นขึ้นจากความตาย เขาก็จะยังไม่เชื่อ ช้าไปแล้วล่ะท่าน พวกเขาต้องตัดสินใจเลือกเองแล้ว เสียใจด้วย เราช่วยอะไรไม่ได้จริง ๆ

ลูกา 16 : 22 – 31

อพยพ 20 : 14 ; ลูกา 8 : 2 ; 1 ยอห์น 1 : 9

ลูกา 8 : 2 , 11 : 24 – 26

ปัญญาจารย์ 12 : 14 ; มัทธิว 23 : 25 , 6 : 19 -21 , 25 , 28 – 30 , 12 : 36 ; ลูกา 15 : 1 – 3

ชายคนหนึ่งมีลูกชายสองคน ลูกคนเล็กเป็นคนดื้ออยากใช้ชีวิตตามใจตัวเอง
ท่าทางจะสนุกนะเนี่ยะ
เขาก็เลยบอกพ่อว่าเขาอยากได้มรดกของเขา
พ่อครับ ถ้าพ่อไม่ว่าอะไร ผมขอทรัพย์สินที่นาส่วนที่เป็นของผมเลยได้ไหม ผมอยากจะไปใช้ชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ
แต่ลูกก็รู้ว่าทุกอย่างที่พ่อทำก็ทำเพื่อลูก ๆ พ่อเองคงอยู่ได้ไม่นาน อีกหน่อยสมบัติทั้งหมดก็ต้องตกเป็นของเจ้ากับพี่ชาย เจ้าอยู่ได้สบาย ๆ ไปตลอดชีวิต เรามีแพะแกะวัวควายมากมายนาข้าวก็ได้ผลเหลือเฟือทุกปี ลูกจ้างคนงานก็เยอะแยะ แล้วยังจะ.....
แต่ผมอยากออกไปดูโลกภายนอกบ้างไม่อยากอยู่แต่ในไร่ในนาทำงานเหมือนทาสของพ่อไปจนตลอดชีวิต ผมยังหนุ่มอยากหาอะไรสนุก ๆ ให้ชีวิตบ้าง พวกเพื่อน ๆเขา.....
พวกเพื่อน ๆ ที่ไม่ทำงานทำการอะไรวัน ๆ คิดแต่ว่าม้าตัวไหนวิ่งเร็ว เหล้าแบบไหนอร่อย ผู้หญิงคนไหนน่าสน.....
ให้เขาไปเถอะครับ ถึงเขาไม่อยู่เราก็คงไม่ลำบากอะไร อาจดีขึ้นด้วยซ้ำ เวลาอยู่ก็ไม่ได้ช่วยการงานอะไรอยู่แล้ว
พ่อเคยทำอะไรสนุก ๆ ในชีวิตพ่อบ้างไหมล่ะ พ่อก็เอาแต่ก้มหน้าก้มตาอยู่ในไร่เดิม ๆ ตรงนี้ แบ่งทรัพย์สินของผมให้ผมเถอะพ่อ ผมอยากไปใช้ชีวิตของผมเองในเมือง
เมื่อได้รับมรดกส่วนที่เป็นของตนแล้ว ลูกคนเล็กก็ลงเรือไปยังเมืองใหญ่ เพื่อหาความสุขใส่ตัวเองอย่างที่คิดไว้
นี่สิชีวิตจริง ๆ ไม่ต้องคอยรับฟังคำสั่งใครต่อใคร

ลูกา 15 : 11 – 13

โอโฮ
เยี่ยมกว่าที่คิดไว้เสียอีก
ทั้งคนทั้งตึกรามบ้านช่อง
น่าตื่นเต้นไปหมด
ไปหาห้องชุดดี ๆ
อยู่ดีกว่า
อืม ที่นี่ดีทีเดียว
ผมเอาเลย
ถ้าขาดเหลืออะไรก็
บอกมาได้เลยครับเราเปิดบริการ
ทั้งกลางวันกลางคืน
สบายดีจริง ๆ
พรุ่งนี้ค่อยออกไปเที่ยวดู
อะไรต่ออะไรก็แล้วกัน

นี่ ดูหนุ่มนั่นสิเพิ่งมาจากบ้านนอกมั้ง ยังเห็นหน้าไม่ชัด สงสัยจะหล่อดี
ไงเพื่อน อยากหาอะไรสนุก ๆ ทำไหม ไปโกนหนวดโกนเครา หาเสื้อผ้าดี ๆ ใส่ก่อนสิ

ดูสิ ใส่เสื้อผ้าพวกนี้แล้ว ก็ดูดีเหมือนกันนะ

ดีใจนะที่มากินข้าวด้วยกันได้
ตัดผมรุงรังออกแล้ว ดูหล่อขึ้นเยอะนะจ๊ะ

ดื่มให้กับเพื่อนใหม่หน่อย ขอให้มีแต่ความสุข สนุกสนานนะ
แล้วก็มีความรักด้วย

น้อง ๆ เอาเหล้าองุ่นให้เพื่อน ๆ พี่อีก

ไปที่ห้องพักกันเถอะ แค่เราสองคนนะ
แล้วเด็กหนุ่มผู้จากบ้านมาตามลำพังก็ใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือยอยู่ชั่วเวลาหนึ่งในยามที่เขามีเงินมีทองก็มีเพื่อนฝูงห้อมล้อมมากมาย
จนกระทั่งเงินทองที่มีอยู่ร่อยหรอลงและหมดไปแต่เขายังคงมีเพื่อนฝูงร่ำรวยอยู่อีกหลายคน
หมายความว่าไง เงินหมดแล้วไหนว่ารวยไง
ก็อยู่ที่นี่ต้องใช้เงินเยอะ แล้วเมื่ออาทิตย์ก่อนผมเสียม้าหมดตัวผมว่าผมแทงเต็งหนึ่งแล้วนะก็เลยหวังว่าจะ.....
นี่กำลังบอกว่าหมดตัวแล้วล่ะสิยังงี้ฉันก็อดได้ชุดนั้นที่บอกว่าจะซื้อให้ใช่ไหม
โธ่ แต่คุณพ่อคุณอาจให้ผมช่วยทำงานเป็นผู้จัดการดูแลธุรกิจของท่าน ก็ได้นะ
ทำงาน งั้นรึ
ไม่อยากเชื่อเลยว่าต้องมาเอาข้าวเลี้ยงไอ้หมูสกปรกโสโครกพวกนี้
คิดว่าพวกนั้นเป็นเพื่อนเสียอีก ตอนนี้แม้แต่หน้าก็ยังไม่ยอมมอง ให้เราหางานได้ดีกว่านี้เสียก่อนเถอะจะกลับไปยืนหัวแถวเหมือนเดิมแน่ ๆ
อู๊ด อู๊ด
จั๊บ จั๊บ

ลูกา 15 : 13 – 15

ข้าไม่สนนะว่าแก จะรูปหล่อหลักแหลมแค่ไหน ออกไปเลี้ยงหมูเดี๋ยวนี้เลยไม่งั้นโดนไล่ออกแน่ ข้าหาคนใหม่ได้นะ ไปเดี๋ยวนี้เลย
ครับ ครับ ขอโทษครับ ไปเดี๋ยวนี้แหละครับ
ค่าจ้างงานนี้แทบจะไม่พอกิน ป่านนี้พวกที่บอกว่าเป็นเพื่อนเรา คงกินดีอยู่ดีกัน
ทำไมเราถึงทำอะไรโง่ ๆ อย่างนั้นนะ กลับไปขอเป็นคนใช้พ่อจะดีไหม ตอนนี้ที่บ้านไม่มีอะไรเหลือเป็นของเราแล้ว แค่ขอเป็นคนใช้ก็น่าจะได้ พ่อกับพี่จะยอมหรือเปล่าหนอ
ชีวิตเราตกต่ำขนาดนี้แล้วหรือ ทั้งหนาวทั้งหิวแล้วก็เหนื่อยจนแทบจะแย่งหมูกิน คนใช้บ้านพ่อยังอยู่ดีกินดีมีเหลือ ถ้าเพียงแต่...แต่จะกลับไปดูหน้าพ่อยังไงได้ เราทำกับพ่อไว้มากเป็นใคร ก็คงจะชังน้ำหน้าเราแย่
กลับบ้านดีกว่า
บ้าไปแล้ว ไม่มีเงินยังงี้ต้องเดินตั้งพันกว่ากิโล
หลังจากเดินทางมาหลายอาทิตย์
จะถึงบ้านอยู่แล้ว แต่เรามีสิทธิ์อะไรที่จะกลับมาขอให้พ่อเห็นใจเรา เอาเถอะ เราแค่อยากบอกพ่อว่าเรารู้ว่าเราผิดไปแล้วทำกรรมชั่วเป็นคนบาป ไม่เหมาะที่จะเป็นลูกของพ่ออีกต่อไป ขอให้พ่อรับเราเป็นแค่คนใช้ก็ได้ พ่อจะว่ายังไงนะ

ลูกา 15 : 16 – 19

ดูนั่นสิ เห็นผู้ชายที่กำลังเดินมานั่นไหม ตาข้ามันฝ้าฟางเต็มทีไม่เหมือนก่อน แต่คนนั้นท่าเดินเหมือนลูกชายคนเล็กของข้าที่หายไปนานแล้วจริง ๆ นะ
ใช่ขอรับ ดูแก่ลง แล้วก็ผอมไปแต่ใช่ลูกของท่านแน่ ๆ
ลูกพ่อ
ลูกพ่อ ลูกพ่อ เจ้ากลับบ้านแล้ว
พ่อครับ ลูกคงเลวร้ายมากในสายตาของพ่อ
.....แล้วลูก ก็ไม่มีค่าพอที่จะเป็นลูกของพ่อ
พ่อคิดว่าเจ้าตายไปแล้ว แต่ตอนนี้เจ้ามีชีวิตกลับมา ไปอาบน้ำชำระตัวก่อนเลยลูก
ลูกจะกลับเข้าบ้านสภาพนี้ไม่ได้นะ พ่อจะให้คนใช้เอาเสื้อคลุมรองเท้าที่ดีที่สุดมาให้ แหวนหายไปไหนแล้ว ไม่เป็นไร พ่อจะหาให้ใหม่ ลูกชายพ่อที่หายไปกลับคืนมาแล้ว

ลูกา 15 : 20 – 22

ไปฆ่าลูกวัวตัวอ้วน ๆ เตรียมจัดงานเลี้ยง เชิญแขกเหรื่อมาให้พร้อม เราจะฉลองให้เต็มที่ วันนี้เป็นวันแห่งความยินดีของเรา
ดีใจเหลือเกินที่ท่านทั้งหลายมาร่วมยินดีกับข้าในโอกาสอันดีนี้ ลูกชายข้าอาจจะยังไม่ค่อยแข็งแรงนักเพราะเพิ่งผ่านความยากลำบากมา แต่ได้รับประทานอาหารดี ๆ อย่างนี้ไม่นานคงดีขึ้น วันนี้เป็นวันดียอดเยี่ยมในชีวิตข้าทีเดียว
ขณะที่พ่อจัดงานเลี้ยงให้ลูกคนเล็ก พี่ชายคนโตเพิ่งเดินทางกลับมาถึงบ้าน หลังจากไม่อยู่มาหลายวัน
เสียงดนตรี เต้นรำอะไรกันหรือ
น้องชายท่านกลับบ้านแล้ว ตอนที่มาถึงดูไม่ได้เลย ทั้งไม่สบาย ทั้งซอมซ่อ แต่บิดาท่านดีใจมาก ท่านรีบเข้าไปดีกว่า
ข้าจะไม่ร่วมอะไรด้วยทั้งนั้น น่าอายจะตายชีวิตมันมั่วอยู่แต่เรื่องบาปเรื่องชั่ว
คนใช้เข้าไปบอกผู้เป็นพ่อว่า ลูกชายคนโตพูดอย่างไร ผู้เป็นพ่อจึงออกมาหาเขา
พ่อตามหาน้องมานานนักหนา คิดว่าจะสูญเสียเขาตลอดไป พ่อเกือบจะยอมแพ้แล้ว แต่แล้วน้องก็เดินกลับมา พระเจ้าทรงแสนดีใช่ไหม ทรงอวยพรเราได้ขนาดนี้เชื่อไหมล่ะ
ลูกไม่อยากเชื่อเลยว่า พ่อจะปลื้มอะไรหนักหนากับคนบาปอย่างนั้น ลูกไม่มีวันญาติดีกับคนบาปอย่างมันหรอก
เรื่องนี้ดีจริง ๆ ว่าแต่ท่านกำลังจะบอกว่า เราเหมือนกับพี่ชายคนโตใช่หรือเปล่า
ใครมีหู ก็จงฟังเถิด

ลูกา 15 : 23 – 32

มัทธิว 20 : 17 – 20 ; ยอห์น 11 : 1 – 15

พระเยซูกับบรรดาสาวกอยู่ข้างนอกบ้าน
โฮ่...
ไม่นะ
ไปทูลพระองค์ให้ทรงรอเราอยู่ที่นั่น ข้างในนี้อันตรายเกินไปสำหรับพระองค์ เพราะพวกฟาริสีกับปุโรหิตอยู่ที่นี่ด้วย คนพวกนี้ตามฆ่าพระองค์อยู่
โธ่ ลาซารัส
พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์อยู่ที่นี่น้องชายข้าพระองค์คงยังไม่ตาย แต่แม้ว่าเขาตายไปแล้วข้าพระองค์ทราบว่าพระเจ้าจะประทานทุกอย่างที่พระองค์ทูลขอ
น้องชายของเจ้าจะฟื้นขึ้นมาอีก
ข้าพระองค์ทราบแล้วว่าเขาจะฟื้นขึ้นมาอีกในวันสุดท้ายของโลก
เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต
คนที่วางใจในเราแม้ว่าตายไปแล้วก็จะยังมีชีวิต อีกทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย เจ้าเชื่ออย่างนี้รึเปล่า
เชื่อเจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ พระบุตรพระเจ้าที่เสด็จมาในโลก
เมื่อทูลพระเยซูดังนี้แล้วมารธาก็ให้คนใช้ไปตามมารีย์มา
ตามไปเร็ว เธอจะไปร้องไห้ที่อุโมงค์แล้ว
...โอ.....

ยอห์น 11 : 17 – 31

พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์อยู่ที่นี่น้องชายข้าคงไม่ตาย
เจ้าเอาศพเขาไปไว้ที่ไหน
เราคิดถึงน้องเหลือเกิน
ดูสิว่าพระเยซูทรงรักลาซารัสแค่ไหน
พระองค์ทำให้คนตาบอดมองเห็นแล้วจะทำให้เพื่อนของพระองค์มีชีวิตอยู่ไม่ได้หรือ
กลิ้งหินออกไปสิ
พระองค์เจ้าข้า เขาตายมาสี่วันแล้ว ป่านนี้ศพคงส่งกลิ่นแล้ว
เราบอกเจ้าแล้วไม่ใช่หรือว่า ถ้าเจ้าเชื่อเราเจ้าจะเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เอาหินออกไปสิ
ข้าแต่พระบิดา ขอบพระคุณที่ทรงฟังข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อตัวเองเพราะทราบว่าพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์อยู่เสมอ แต่ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อให้คนทั้งหลายที่รอคอยอยู่นี่ได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาขอสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์บัดนี้เถิด

ยอห์น 11 : 32 – 42

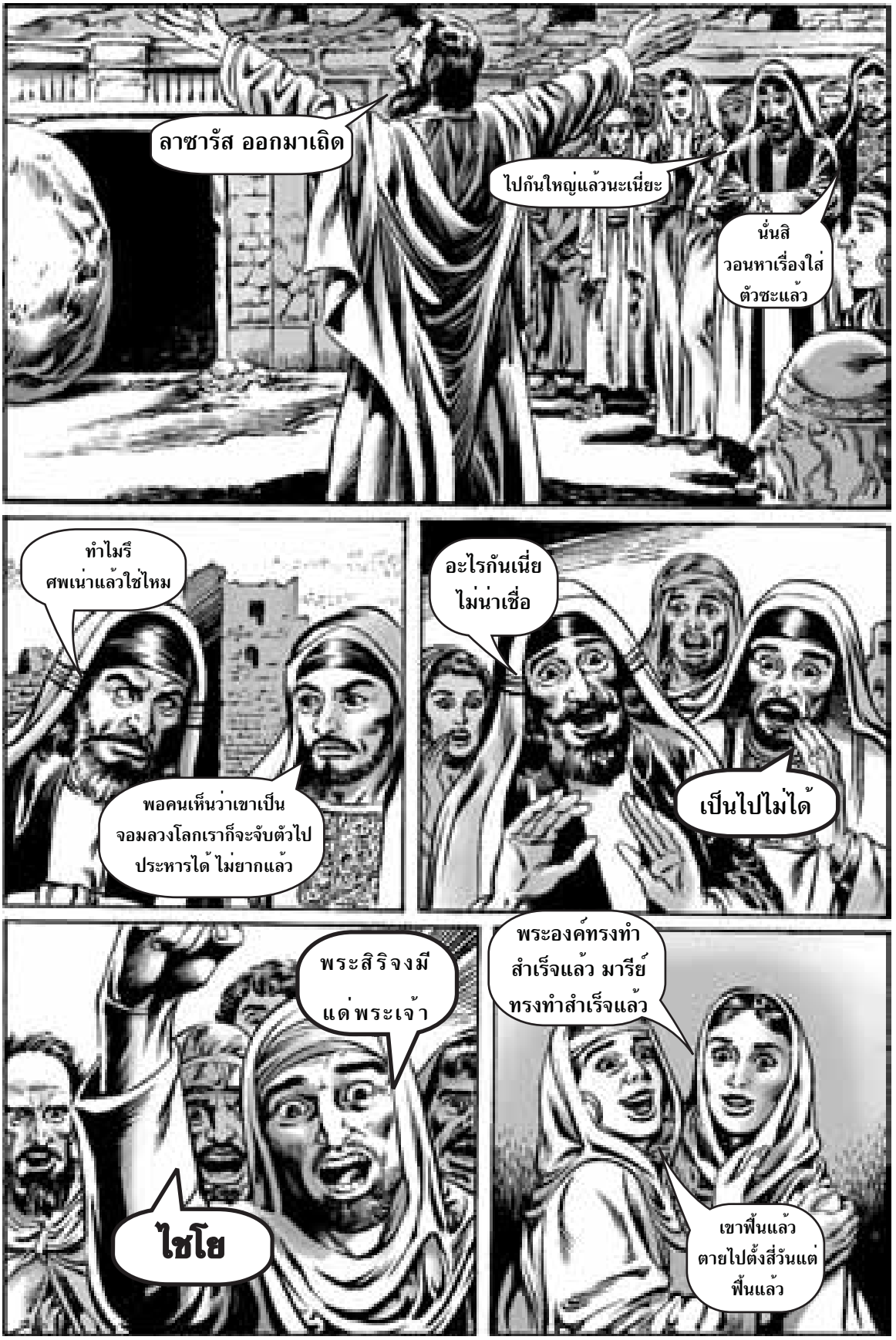
ลาซารัส ออกมาเถิด
ไปกันใหญ่แล้วนะเนี่ยะ
นั่นสิ วอนหาเรื่องใส่ตัวซะแล้ว
ทำไมรึ ศพเน่าแล้วใช่ไหม
พอคนเห็นว่าเขาเป็นจอมลวงโลกเราก็จะจับตัวไปประหารได้ ไม่ยากแล้ว
อะไรกันเนี่ย ไม่น่าเชื่อ
เป็นไปไม่ได้
พระสิริจงมีแด่พระเจ้า
ไชโย
พระองค์ทรงทำสำเร็จแล้ว มารีย์ทรงทำสำเร็จแล้ว
เขาฟื้นแล้ว ตายไปตั้งสี่วันแต่ฟื้นแล้ว

ยอห์น 11 : 43 – 44

หลังจากตายไปแล้วสี่วัน ลาซารัสก็ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ มีผ้าพันมือพันเท้าอย่างศพทั่วไป
แก้ผ้าที่พันเขาออก แล้วปล่อยเขาเถิด
ไม่มีใครทำอย่างนี้ได้ นอกจากพระเจ้า
เอะอะโวยวายกันทำไม เอาผ้าพันศพพวกนี้ออกให้ข้าสิ
ท่านตายมา สี่วันแล้วนะ
พระอาจารย์ ดีใจจังที่ได้ เห็นหน้าท่านอีก ท่านเองล่ะซี ที่ทำให้ข้ากลับมาตรงนี้ได้อีก
โอ ลาซารัส เราคิดถึงเจ้ามากเลย
หิวจังเลย ให้พวกรับจ้างร้องไห้กลับได้แล้ว ไปหาอะไรกินกันเถอะ
ขอพระเจ้าอวยพรท่าน โอ พระเจ้า พระเจ้าของเรา
ท่านว่าเราตาฝาดไปรึเปล่า สร้างเรื่องยังงี้ขึ้นมาตบตาคนไม่ได้แน่ ๆ ข้าเองเห็นลาซารัสกับตาก่อนที่จะเอาไปฝัง เขาตายยังกะลูกแกะที่ใช้บูชาในเทศกาลปัสกาปีที่แล้วเลย
ต้องไปบอกพวกธรรมาจารย์กับพวกฟาริสีเดี๋ยวนี้เลย
ถ้าทางเยรูซาเล็มรู้เรื่องนี้ พวกเขาต้องแต่งตั้งคนนี้เป็นกษัตริย์แน่ต้องรีบลงมือทำอะไรสักอย่างแล้ว
วันนี้เจ้าเยซูแสดงกลได้ยิ่งใหญ่ทีเดียวทำเอาคนดูเชื่อไปหมดเลยว่าทำให้คนฟื้นจากความตายได้
ข้าไม่สนว่าจะทำได้ยังไง ถ้าหยุดเขาไม่ได้เขาจะกุมหัวใจของคนไว้ได้หมด
ถ้าขืนปล่อยให้มีการจราจลเกิดขึ้นอีกล่ะก็ โรมต้องปลดเราออกจากตำแหน่งแน่โทษฐานที่ไม่สามารถรักษาความสงบไว้ได้

ยอห์น 11 : 44 – 48

มัทธิว 10 : 22 , 24 : 2 , 5 – 9 , 21 , 27 – 31 ; ลูกา 19 : 43 – 44 , 21 : 8 ; ยอห์น 11 : 49 – 53 ; วิวรณ์ 2 : 10

มัทธิว 20 : 19 , 26 : 2 ; ยอห์น 12 : 1 – 2 , 14 : 6

มัทธิว 20 : 19 ; ยอห์น 12 : 3 – 8 , 10 : 11

พระอาจารย์ เยรูซาเล็มทั้งเมืองกำลังรอรับเสด็จพระองค์
ไปเอาลูกลามาให้เราขี่ตัวหนึ่งนะเราจะไปเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งสุดท้าย
พระอาจารย์ คนนับพัน ๆ คนกำลังรอรับเสด็จพระองค์เข้าเมืองเยรูซาเล็มพวกเขาจะสถาปนาพระองค์เป็นกษัตริย์
เราจะถูกปฏิเสธและถูกตรึงกางเขนแต่ในวันที่สามเราจะเป็นขึ้นมาจากความตาย
กษัตริย์ของชนชาติยิวทรงพระเจริญ
ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรพระผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า
โอรสของกษัตริย์ดาวิดขอทรงพระเจริญ
ขอทางให้กษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย
สรรเสริญพระเจ้า
พระองค์คือพระผู้เสด็จมาปลดปล่อยเราตามพระสัญญา

ยอห์น 12 : 12 – 13

ราชโอรสของ
กษัตริย์ดาวิด
ปลดปล่อยเราด้วย
ผู้คนเรียกเขาว่า
กษัตริย์ของยิว
พวกเขาคิดว่ามันคือ
พระเมสสิยาห์ผู้ที่พระเจ้า
ทรงสัญญาไว้
เขาจะไปที่พระวิหาร
ทำไม น่าจะรู้นะว่าชีวิตของตน
เองกำลังตกอยู่ในอันตราย
พวกเขายังคงเหยียบย่ำ
พระวิหารของพระเจ้า ดูเหมือน
ตลาดมากกว่าเป็นนิเวศแห่ง
การอธิษฐาน
ตัวนี้ขายให้ท่านเป็น
พิเศษเลยปุโรหิตตรวจแล้ว
ว่าใช้เป็นเครื่องบูชาได้
ถ้าอยากแลกได้
ราคาดีกว่านี้ ต้องไปที่อื่นเพราะ
ข้าให้ได้สูงสุดแค่นี้

มัทธิว 21 : 11 – 12

อีกครั้งหนึ่งที่พระเยซูทรงชำระพระวิหารที่เป็นเหมือนถ้ำของโจร และคนเอาเปรียบคดโกง

เอาสินค้าพวกนี้ออกไป ให้พ้นพระนิเวศของพระบิดาของเรา ที่นี่ไม่ใช่แหล่งซ่องสุมของโจรหรือหัวขโมยนะ

เจ้าเข้ามาหากินกับคนที่มาอธิษฐาน เงินทองที่หาได้จะต้องพินาศไปในนรกพร้อม ๆ กับพวกเจ้า

อย่าทำให้นิเวศของพระบิดาเราเป็นถ้ำโจร

เจ้าคิดว่าเจ้าเป็นใคร หา

เจ้ามีสิทธิ์อะไรมาทำอย่างนี้

โครม...

ระวัง!

พระอาจารย์ขอรับ พวกปุโรหิตกับฟาริสีส่งคนคอยตามดูเรา มีข่าวลือว่าพวกเขาจะจับกุมพระองค์ก่อนเทศกาลปัสกา นี่ก็อีกไม่กี่วันแล้ว

เราบอกเจ้าแล้วว่าเราจะต้องทุกข์ทรมานเพราะน้ำมือของพวกเขา แล้วจะถูกตรึงกางเขนแต่หลังจากนั้นสามวันเราจะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่

ท่านเข้าใจแล้วใช่ไหมที่เขาพูดว่าหลังจากการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิตแล้วจะทรงชำระพระวิหารน่ะ

ผู้เผยพระวจนะบอกว่า“ความร้อนใจเรื่องพระนิเวศของพระองค์ได้ท่วมท้นข้าพระองค์”และพระองค์“จะเข้าไปในพระนิเวศของพระองค์ด้วยความร้อนรน” พระองค์ในนี้คือ พระเมสสิยาห์นะ

เราต้องหยุดเขาให้ได้ก่อนเทศกาลปัสกาเราส่งคนของเราไปเป็นสายอยู่ในพวกสาวกแล้ว

สดุดี 69 : 9 ; มัทธิว 21 : 12 – 13

มัทธิว 26 : 14 – 16 ; มาระโก 13 : 5 – 13 ; ลูกา 17 : 26 – 37 ; ยอห์น 12 : 23 – 24 ; 2 เปโตร 3 : 10

บัดนี้จิตใจของเราเป็นทุกข์ไม่รู้จะพูดอย่างไรดี จะพูดว่า “ข้าแต่พระบิดาขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากช่วงเวลานี้” หรือ ไม่ได้หรอก เพราะที่เรามาในโลกนี้ก็เพื่อให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นนี่
ข้าแต่พระบิดา ขอให้พระนามของพระองค์ได้รับเกียรติ
เราได้ให้นามของเราได้รับเกียรติแล้ว และเราจะให้รับเกียรติอีก
พระเจ้าตรัสกับพระองค์
เสียงดังเหมือนฟ้าร้อง
ทูตสวรรค์องค์หนึ่งกล่าวกับพระองค์
เสียงนั้นเกิดขึ้นเพื่อท่านทั้งหลาย ไม่ใช่เพื่อเรา ถึงเวลาแล้วที่เจ้าโลกนี้คือซาตานจะถูกกำจัดออกไป และถ้าเราถูกยกขึ้นบนกางเขนเพื่อจะได้ตาย เราจะชักนำคนเป็นอันมากให้มาหาเรา
เราทราบจากผู้เผยพระวจนะว่าพระเมสสิยาห์จะทรงอยู่เป็นนิจนิรันดร์ แต่ทำไมท่านพูดว่าท่านจะต้องตาย ถ้างั้นใครกันเป็นพระเมสสิยาห์
ใครที่ปฏิเสธเราและคำพูดของเราผู้นั้นก็ปฏิเสธพระเจ้าเราเป็นความสว่างของโลกนี้ถ้าท่านเชื่อเราท่านก็จะไม่ตกอยู่ในความมืดแต่จะได้รับชีวิตนิรันดร์
ท่านทั้งหลายจะมีความสว่างอยู่ด้วยอีกหน่อยหนึ่ง และขณะที่มีความสว่างอยู่ก็จงวางใจในความสว่างนั้น เพื่อจะได้เป็นลูกแห่งความสว่าง
ฟังแล้วงงไปหมด

ยอห์น 12 : 27 – 36

บทที่ 10:
พิธีศีลมหาสนิทและ
การทุกข์ทรมานของพระเยซูคริสต์

จงไปเตรียมอาหารมื้อเย็นสำหรับเทศกาลปัสกาให้พวกเรากินเถิด
เราปรารถนาจะกินปัสกามื้อนี้กับพวกท่านก่อนต้องทนทุกข์ทรมาน เราจะไม่กินปัสกานี้อีกจนกว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะมาถึงโลกนี้ แล้วเมื่อถึงตอนนั้นพวกท่านจะได้กินอาหารร่วมโต๊ะกับเราและพวกท่านจะได้นั่งบนบัลลังก์พิพากษาชนอิสราเอลทั้งสิบสองเผ่า
เรามีสิ่งที่จะบอกให้ท่านทราบ เพื่อว่าเมื่อมันเกิดขึ้นท่านจะได้เชื่อเรา มีพระวจนะเขียนไว้ในสดุดี 41 : 9 ว่า "ผู้รับประทานอาหารของข้าพระองค์ก็ยกส้นเท้าใส่ข้าพระองค์" เรากำลังบอกพวกท่านว่ามือของคนหนึ่งในพวกท่านซึ่งจะทรยศเรานั้นก็อยู่บนโต๊ะตัวนี้ด้วย
ไม่น่ะ
เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงตรึกตรองไว้ก่อนแล้ว แต่วิบัติจะเกิดแก่ผู้ที่จะทำการนั้น
ข้าพระองค์รึพระเจ้าข้า ข้าพระองค์ไม่อยากเป็นคนทรยศพระองค์
ไม่ใช่ข้าพระองค์นะพระเจ้าข้า
พระอาจารย์ ข้าพระองค์ไม่มีวันทรยศพระองค์หรอก

ลูกา 22 : 8 – 23

มัทธิว 26 : 23 – 29 ; ยอห์น 13 : 26 – 30

มัทธิว 26 : 33 – 35 ; ยอห์น 13 : 31 – 38 ; 1 โครินธ์ 11 : 24 – 25

ยอห์น 14 : 1 – 3 ; 1 โครินธ์ 11 : 24 – 26

มัทธิว 26 : 30 ; ยอห์น 14 : 5 – 10 , 25 – 30

มัทธิว 26 : 31 , 38 ; ยอห์น 16 : 19 – 20 , 17 : 1 – 10

สดุดี 23 : 5 – 6 ; ลูกา 22 : 41 – 44 ; ฮีบรู 6 : 6 ; 12 : 2

มัทธิว 26 : 40 , 45 – 50 ; ยอห์น 12 : 27 , 18 : 1 – 4

เยซูแห่งนาซาเร็ธ
เราเอง
ระวังนะ
คนนี้มีฤทธิ์อำนาจ
พวกทหารกลัว
พระเยซูจนถลาล้มลง
คนนั้นแหละ
กลัวไปทำไม
จับตัวไปเลย
เราไม่ยอมให้
เจ้าจับพระองค์
...ควับ...
โอ๊ย..ย....ย

ยอห์น 18 : 4 - 6, 10

มัทธิว 26 : 52 – 57 ; มัทธิว 14 : 51 – 52 ; ลูกา 22 : 50 – 51

พวกทหารจับพระเยซูไป
ต่อหน้าที่ประชุมของพวกปุโรหิต
และพยานต่าง ๆ
เดินไป
พวกเขาอยากให้มันจบ ๆ
ไปก่อนผู้คนจะรู้เรื่อง
พวกเขาบอกว่า
เจ้าอ้างตัวว่าเป็นพระเมสสิยาห์
และบอกว่าพระเจ้าเป็นพ่อของเจ้า
เจ้าไม่ได้มาจากโลกนี้ บอกซิว่า
เจ้ามาจากไหน
เราสั่งสอนเสมอทั้งในธรรมศาลา
และพระวิหาร เราไม่ได้สอนสิ่งใดอย่างลับ ๆ
เลย ท่านถามเราทำไม ถามพวกที่เคยฟังเรา
สอนซิ พวกเขารู้ว่าเราสอนอะไร
ผัวะ
อย่าเล่นลิ้นกับ
มหาปุโรหิตนะ
ถ้าเราพูดผิดท่านจงเป็น
พยานในสิ่งที่ผิดนั้นแต่ถ้าเรา
พูดถูก ท่านตบเราทำไม
เบิกตัวพยานที่รู้
เห็นเข้ามา

ยอห์น 18 : 19 – 23

เขาพูดว่าจะทำลายพระวิหาร และสร้างขึ้นใหม่ในสามวัน โดยไม่ต้องใช้มือ
ไม่ใช่ เขาบอกว่าถ้ามีใครทำลายพระวิหารแล้วเขาจะสร้างขึ้นใหม่ต่างหาก
เจ้าไม่ได้อยู่ตรงนั้นสักหน่อย ข้าได้ยินที่เขาพูดกับหูตอนที่เขาพูดเรื่องจะทำลายพระวิหารนั่นเขาชี้ตัวเองด้วย ข้าคิดว่าเขาหมายถึงถ้าตัวเขาเองถูกทำลาย
เหลวไหล แล้วจะสร้างตัวเองขึ้นใหม่หลังจากสามวันได้ยังไงกัน
ไม่รู้เหมือนกัน แล้วจะสร้างพระวิหารในสามวันได้ยังไง
เจ้าไม่ได้ยินที่เขากล่าวหาเจ้ารึไง ทำไมไม่แก้ตัวบ้าง
พระเยซูยังคงนิ่งเงียบ
เจ้าโง่ ไม่ยอมตอบอะไร
ข้าสั่งเจ้าในพระนามพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ให้เจ้าตอบมาว่าเจ้าเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์หรือไม่
เราเป็นบุตรของพระเจ้า แล้วท่านจะได้เห็นเรานั่งอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระผู้ทรงฤทธิ์และจะได้เห็นเรากลับมาในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์
พวกเราไม่ต้องการพยานอะไรอีกแล้ว เราได้ยินด้วยหูของเราเองตรงนี้ แล้วคนคนนั้นดูหมิ่นพระเจ้าเพราะมันบอกว่ามันเป็นพระบุตรของพระเจ้า มันต้องตาย
เอาผ้าผูกตาสิ ดูว่ามันจะเผยพระวจนะอะไรได้บ้าง
ปุโรหิตฉีกเสื้อคลุมของตนเป็นสัญลักษณ์ว่าเศร้าเสียใจอย่างยิ่ง

มัทธิว 26 : 59 - 65

มัทธิว 26 : 67 – 70 ; ลูกา 22 : 64 – 65

มัทธิว 26 : 71 – 75 , 27 : 1 – 2 ; ลูกา 22 : 58 – 62 , 23 : 1

เอาแมวเก้าหางลงหลังมันเลย
พระเจ้า นี่ข้าทำอะไรลงไป ข้าปฏิเสธพระองค์ถึงสามครั้งอย่างที่พระองค์ตรัสไว้ ทำไมต้องเป็นอย่างนี้ ทำไมพระองค์ต้องทรงรับทุกข์ทรมานขนาดนี้
ไปซิ ข้ามีเวลาไม่มากนักนะ
พระบิดาประทานเรี่ยวแรงให้ลูกด้วย
มาทำไมอีก เงินค่าทรยศที่เราจ่ายให้ไม่พอรึไง
ข้าเปลี่ยนใจแล้ว ปล่อยพระองค์แล้วข้าจะคืนเงินให้ท่าน
เงินเปื้อนเลือดสกปรกอย่างนั้น เราไม่แตะต้องมันหรอก ถึงยังไงอาจารย์ของเจ้าก็ต้องตายภายในคืนนี้ ไม่มีอะไรต้องกลัวน่ะ เราอาจจะใช้เจ้าช่วยจับคนอื่น ๆ ได้อีก
เอาเงินท่านคืนไป ข้าไม่ต้องการแล้ว ข้าทนมีชีวิตอยู่แบบนี้ไม่ได้แล้ว
เครั้ง
น่าสมเพชจริง
ข้าทนไม่ไหวแล้ว

มัทธิว 27 : 3 – 6

มัทธิว 27 : 5 ; กิจการ 1 : 18

มัทธิว 27 : 8 ; มาระโก 15 : 14 ; ลูกา 23 : 1 – 4 ; ยอห์น 18 : 29 – 38 ; กิจการ 1 : 18

ลูกา 23 : 11 ; ยอห์น 19 : 1 – 2

หลังแตกยับเยิน
ข้าอยากเฆี่ยนกษัตริย์มานานแล้ว
มันบอกว่ามันเป็นกษัตริย์เอาเสื้อคลุมสีม่วงใส่ให้มันหน่อย
กษัตริย์ต้องสวมมงกุฎ
ฮ่ะ ฮ่ะ ฮ่ะ นี่ล่ะทำมงกุฎได้
...โอ๊ย...
เอ้า เอาคทาไปอันใหญ่ด้วย ฮ่ะ ฮ่ะ ฮ่ะ
สวมมงกุฎลงไปแน่น ๆ หน่อย
เราขอถวายมงกุฎนี้แด่ท่านผู้เป็นกษัตริย์แห่งสากลโลก
โอย.....
ทีนี้ลุกขึ้นมายืนตรง ๆ หน่อย
ชูคทาขึ้นซิองค์กษัตริย์
ฮ่า ฮ่า ทรงพระเจริญพระเจ้าข้า
ใช่แล้ว ทนได้ถึงดวงอาทิตย์ตกก็โชคดีแล้ว

ยอห์น 19 : 1 – 3

สดุดี : 22 ; อิสยาห์ 50 : 6 , 53 : 5 , 7 ; ลูกา 23 : 13 – 22 ; ยอห์น 19 : 4 – 8

มัทธิว 27 : 24 ; ยอห์น 19 : 9 – 17

มัทธิว 27 : 32 ; ลูกา 23 : 26 – 33

สดุดี 22 ; อิสยาห์ 52 ; มัทธิว 27 : 33 – 34

เศคาริยาห์ 13 : 6 ; ลูกา 23 : 32 – 34

สดุดี 22 : 18 ; มัทธิว 27 : 39 – 43 ; ยอห์น 19 : 23 – 24

สดุดี 69 : 21 ; ลูกา 23 : 36 – 43 ; ยอห์น 19 : 25 – 27

มัทธิว 27 : 45 – 50 ; ลูกา 23 : 44 – 46 ; ยอห์น 19 : 30 ; 2 โครินธ์ 5 : 21

สดุดี 32 : 20 ; เศคาริยาห์ 12 : 10 ; มัทธิว 27 : 54 ; ยอห์น 19 : 31 – 37

อย่างน้อยพวกเขาก็ไม่ได้ทุบกระดูกขาพระองค์ให้หัก
มารีย์เราจะไปหาดูว่ามีใครจะช่วยเอาพระศพไปฝังได้บ้าง
วันสะบาโตเริ่มเมื่อพระอาทิตย์ตกดินและตอนนี้ก็จวนเจียนเวลาเต็มทีพวกเขาต้องรีบเอาพระศพไปฝังในอุโมงค์
โยเซฟเศรษฐีหนุ่มที่ไม่ได้เป็นอัครสาวกคนหนึ่งในสิบสองคน ยินดีมอบอุโมงค์ฝังศพของตนให้ฝังพระศพพระเยซู
INRI
อีกประเดี๋ยววันสะบาโตก็จะเริ่มแล้วเอาพระศพไปฝังในอุโมงค์ใหม่ของเราได้เลย
ท่านมีน้ำใจเหลือเกินเป็นเพื่อนที่ดีของเราเสมอ

ยอห์น 19 : 31 , 28

บทที่ 11:
การฟื้นคืนพระชนม์, เทศกาลเพ็นเทคศเต, และคริสตจักรเริ่มแรก

มัทธิว 27 : 59 – 66 ; ยอห์น 19 : 40

มัทธิว 28 : 1 – 2 ; ลูกา 24 : 1

ครั้งนี้ไหวใหญ่จริง ๆ
ฟังเสียงผู้ชายพวกนั้นร้องสิ คงมีใครบาดเจ็บแน่ ๆ
เกิดอะไร.....
เฮ้ย
พระเจ้านี่นา
พระองค์ทรงขยับหินก้อนนั้น
จะทรงฆ่าเรา
พระแม่เจ้าเมตตาเราด้วย
อย่าทิ้งข้าพระเจ้าเมตตาข้าด้วย
เป็นไปไม่ได้
วิ่งหนีเอาตัวรอดเร็ว

มัทธิว 28 : 2 – 4

หินก้อนใหญ่จะตาย เราจะไปหาผู้ชายที่ไหนมาช่วยเอาออกล่ะ
ไม่รู้เหมือนกัน แต่นี่มันสามวันสามคืนแล้วนะ ไม่ได้ใส่เครื่องหอมอะไร ป่านนี้พระศพคงส่งกลิ่นแล้ว
พวกเขาไม่รู้ว่ามีทหารเฝ้าอยู่หน้าอุโมงค์ฝังพระศพ
มีคนกลิ้งหินออกแล้ว
พระศพหายไปแล้ว อุโมงค์ว่างเปล่า
อ้าว ท่านเป็นใครคะพระศพพระเยซูหายไปไหน
ผ้าพันพระศพยังอยู่
อย่าแปลกใจเลย เรารู้ว่าท่านมาหาพระเยซูผู้ทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ไม่ทรงอยู่ที่นี่ ทรงเป็นขึ้นแล้วตามที่ทรงบอกไว้
มาดูที่ที่เขาวางพระศพไว้สิ แล้วออกไปบอกบรรดาสาวกของพระองค์ว่าพระเยซูจะไปพบพวกเขาที่กาลิลี
พระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว ท่านว่าทรงเป็นขึ้นจากความตายเหมือนลาซารัสน่ะสิ
คนพวกนั้นเป็นทูตสวรรค์
พระเยซูทรงคืนชีพแล้ว
เร็วเข้าเราต้องรีบไปบอกพวกสาวก

มาระโก 16 : 3 – 8

พระเยซูทรงฟื้นแล้ว เราเพิ่งมาจากที่ฝังพระศพ
พระเยซูไม่ทรงอยู่ที่นั่นแล้ว แต่มีทูตสวรรค์อยู่
เราจำได้ว่าพระองค์ บอกเราว่าจะทรงเป็นขึ้นมาในวันที่สาม
ทูตสวรรค์บอกว่าพระเยซูจะไปพบพวกท่านที่กาลิลี
เปโตร ท่านจะไปไหน
ไปที่อุโมงค์ฝังศพ
ยอห์นวิ่งตาม แต่เขานำหน้าเปโตรไป
ยอห์น รอด้วยข้าวิ่งไม่ทัน
อุโมงค์ว่างเปล่า
หมายความว่ายังไง

ยอห์น 20 : 2 – 9

ยอห์น ผ้าพันพระศพ พับอยู่ราวกับว่าพระองค์เพิ่งทรงลุกขึ้นแล้ว เดินออกไป
เป็นไปไม่ได้หรอก
แต่ไม่เห็นทูตสวรรค์สักองค์ พวกผู้หญิงคงตาฝาด
เจ้าเห็นผู้ชายสวมชุดขาวไหม
ไม่มีผู้ชายอยู่เลย ไม่มีทูตสวรรค์ ไม่มีอะไรเลย พระศพก็ไม่อยู่
ฮือ ฮือ
หญิงเอ๋ย เจ้าร้องไห้เสียใจอยู่ทำไม
พวกเขาเอาพระองค์ไป แล้วข้าไม่รู้ว่าเอาไปไหน
มารีย์เอ๋ย
พระอาจารย์
มารีย์ อย่าเพิ่งถูกต้องตัวเรา เรายังไม่ได้ขึ้นไปหาพระบิดาในสวรรค์ เจ้าจงไปบอกบรรดาสาวกถึงสิ่งที่เจ้าเห็น แล้วเราจะไปพบพวกเขาที่กาลิลี
พระเป็นเจ้า พระองค์ทรงมีชีวิตอยู่

ยอห์น 20 : 7 – 17

สดุดี 22 ; เศคาริยาห์ 13 : 7 ; ลูกา 24 : 13 – 26

เยซูแห่งนาซาเร็ธ ผู้ที่พวกเขาตรึงที่ไม้กางเขนประกาศก้องว่า ตนเองเป็นพระคริสต์ เสมอด้วยพระเจ้า แล้วพระองค์ไม่ได้เป็นอย่างนั้นหรือ มีพระวจนะของพระเจ้ายืนยันว่าสิ่งที่ทรงกล่าวอ้างนั้นเป็นความจริง มากมายหลายตอนด้วยกัน ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บอกว่า พระคริสต์จะเสด็จมาเมื่ออิสราเอลหรือยูเดียไม่มีกษัตริย์ปกครอง (7 : 6) และเวลานั้นก็เป็นอย่างนั้น อิสยาห์บอกไว้ด้วยว่าพระองค์จะทรงเป็นเชื้อสายของเจสซี (11 : 1)

ตามถ้อยคำของมีคาห์ผู้เผยพระวจนะ พระองค์ทรงบังเกิดที่เบธเลเฮม แห่งแคว้นยูเดีย (มีคาห์ 5 : 2) ซึ่งก็เป็นอย่างนั้น ผู้เผยพระวจนะหลายคนบอกว่า จะทรงเกิดในตระกูลของกษัตริย์ดาวิด (เยเรมีย์ 23 : 5 – 6 ; สดุดี 89) ทั้งโยเซฟและมารีย์ก็สืบเชื้อสายมาจากดาวิด

อิสยาห์กล่าวว่าเขาจะเรียกพระคริสต์ว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ พระเยซูตรัสไว้ว่าถ้าท่านเห็นพระองค์ ท่านก็เห็นพระบิดา อย่างนั้นไม่ใช่หรือ

อิสยาห์เผยพระวจนะว่าหญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์(7:14; 59:20)และจะให้กำเนิดบุตรชาย (9:6)และจะทรงจำเริญวัยขึ้น (49 : 7) ผู้เผยพระวจนะบอกว่า พระคริสต์จะทรงทำให้คนตาบอดมองเห็น ทรงปลดปล่อยผู้ถูกคุมขัง (42 : 7) จะทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะแห่งวงศ์วานอิสราเอล (40 : 11) และจะเสด็จมากรุงศิโยน ในฐานะพระผู้ไถ่ (59:20)

อิสยาห์พยากรณ์ว่าพระองค์จะทรงถูกคนอิสราเอลปฏิเสธ (53:1,3)และผู้เผยพระวจนะยังเห็นล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระองค์ ทรงถูกเพื่อนทรยศ (สดุดี 41:9) ด้วยเหรียญเงินเพียง 30 เหรียญ (เศคาริยาห์ 11 : 12 – 13) และว่าจะไม่ทรงตอบโต้ผู้กล่าวหาพระองค์ (53 : 7) จะทรงได้รับบาดเจ็บฟกช้ำ (53 : 5) เคราของพระองค์จะถูกดึง (50 : 6) พวกเขาจะจ้องมองดูพระกายเปล่าเปลือยและถ่มน้ำลายรดพระพักตร์ (50 : 6) จะทรงหันหลังให้ผู้ที่โบยตีพระองค์ (50 : 6) หน้าตาของพระองค์จะเสียโฉมมาก เหลือที่จะเหมือนมนุษย์ (52 : 14) ผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ (12:10) บอกเราว่าองค์พระผู้ช่วยให้รอดจะถูกแทงและถูกเพื่อนของพระองค์โบยตีและสร้างบาดแผลที่มือของพระองค์(เศคาริยาห์13:6–7) พระองค์จะเป็นเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า(53:7)และผลสุดท้ายของสิ่งที่เกิดขึ้นนี้คือความตายของพระองค์ (53 : 8 , 12 ; สดุดี 22 : 15) และจะทรงถูกฝังไว้ในอุโมงค์ฝังศพของเศรษฐี (53 : 9)

แต่พระองค์ต่างหากเป็นผู้ทรงอยู่เหนือความทุกข์ทั้งปวงนี้ พระเยซูได้ตรัสไว้เองว่า ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากพระองค์ได้แต่พระองค์สละชีวิตด้วยใจสมัครของพระองค์เองไม่ใช่หรือ(ยอห์น10:18)อิสยาห์บอกเราว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้พระองค์ฟกช้ำ(53:10)เมื่อพระองค์ทรงกระทำให้วิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป(53:10)พระองค์ต้องทรงถูกตีเพราะบาปผิดของผู้อื่น(53:8)พระองค์ทรงแบกบาปของคนเป็นอันมาก(53:12)และจะทรงกระทำให้คนเป็นอันมากนับได้ว่าเป็นคนชอบธรรมด้วยความตายของพระองค์ (53:11)

ถึงกระนั้นความตายก็ไม่ใช่จุดจบ อิสยาห์มองเห็นล่วงหน้าว่าชีวิตของพระองค์ จะทรงเจริญขึ้นหลังจากทรงตาย (53:10) จะทรงถูกยกชูขึ้นสูงเด่นเป็นที่เทิดทูนและจะทรงสูงนัก (52:13) จะทรงช่วยผู้คนให้รอดจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก (49:6) จะไม่ทรงล้มเหลว (42:4) พระเมสสิยาห์จะทรงเป็นพันธสัญญาใหม่ (42 : 6)

พระองค์จะทรงเป็นผู้พิพากษา จะทรงตีโลกด้วยตะบองแห่งปากของพระองค์ (11:4) จะทรงปกครองชนชาติอิสราเอลใหม่ในเมืองใหม่ และในโลกใหม่ (66) จะมีวันหนึ่งที่ทุกเข่าจะก้มกราบพระองค์และทุกลิ้นจะปฏิญาณต่อพระองค์

ถ้างั้นแล้วบอกเราซิว่าทำไมจึงเศร้าเสียใจ พวกผู้หญิงไม่ได้บอกรึว่าทูตสวรรค์พูดว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นจากความตายแล้ว

ถึงบ้านข้าแล้ว มืดมากแล้วด้วย เชิญเข้าไปพักค้างคืนที่นี่ก่อนดีกว่า เรายังอยากฟังคำของผู้เผยพระวจนะเกี่ยวกับพระเยซูต่ออีก
ขอเชิญท่านอธิษฐานขอพระพรก่อนรับประทานอาหารเพื่อเป็นเกียรติแก่เรา
ขอบพระคุณพระเจ้าจอมกษัตริย์แห่งสากลจักรวาลผู้ประทานอาหารแก่โลก ขอบพระคุณสำหรับขนมปังมื้อนี้
รับเอาไปกินเถิด
พระเยซูพระองค์นั่นเอง
พระอาจารย์
ทรงหายไปแล้ว
เสด็จไปแล้ว
พระเยซูอยู่กับเราตั้งแต่แรกแล้ว
มิน่าล่ะ ทรงรู้แจ่มแจ้งเกี่ยวกับคำของผู้เผยพระวจนะ
พระเยซูทรงมีชีวิตอยู่ ความตายเหนี่ยวรั้งพระองค์ไว้ไม่ได้ ทรงมีชีวิต กลับไปบอกพวกสาวกที่กรุงเยรูซาเล็มกันเถอะ

ลูกา 24 : 28 – 32

ยอห์น 20 : 26 – 31 ; ลูกา 24 : 36 – 43

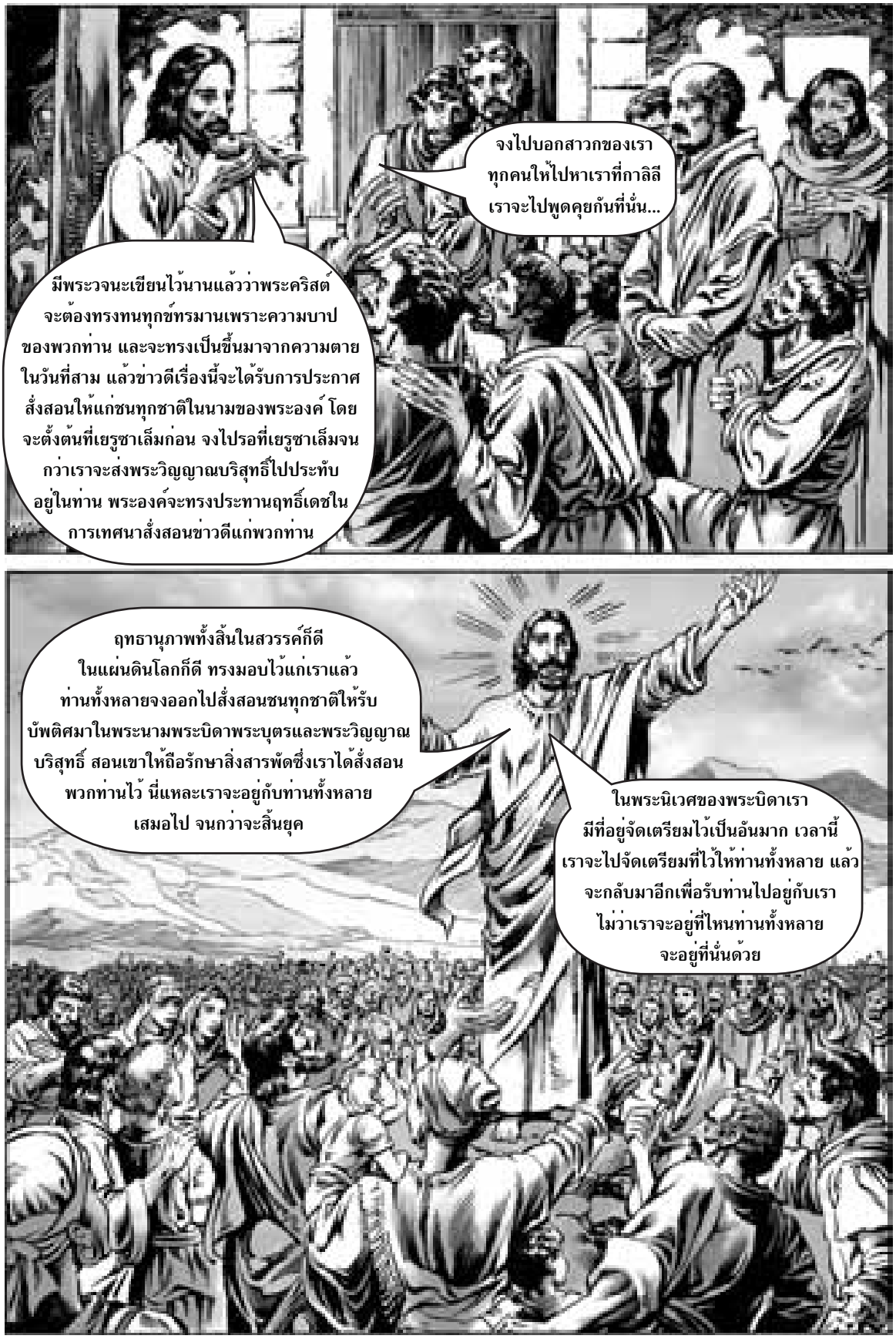

มัทธิว 28 : 18 – 20 ; ลูกา 24 : 44 – 49 ; ยอห์น 14 : 2 – 4

ลูกา 24 : 49 – 51 ; กิจการ 1 : 7 – 11

กิจการ 1 : 12 – 14 , 2 : 1 – 13 , 32 , 36

สดุดี 2 , 16 : 2 ; กิจการ 2 : 27 , 37 – 41

นายท่าน ขอเศษสตางค์ให้คนยากจนพิกลพิการหน่อยเถิด
เปโตร เราไม่มีเงินเลย ท่านมีเศษสตางค์บ้างไหม
ไม่มีเหมือนกัน แต่ตั้งแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในเราเราก็มีบางอย่างให้เขาได้นะ
เงินและทองเราไม่มี แต่ที่เรามีอยู่เราจะให้ท่านคือในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ จงลุกขึ้นเดินเถิด
อย่าไปล้อคนที่เป็นง่อยมาตั้งแต่เกิดเล่นสิ ขาเขาใช้การไม่ได้เลยนะ
พระเยซูทรงรักษาเจ้าให้หายแล้ว
เฮ้ย...
พระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุด
ขาเขาหายลีบแล้ว
ไม่อยากเชื่อเลย คนง่อยเดินได้แล้ว
ใครบอก กระโดดต่างหาก
สรรเสริญพระเจ้า ขอบคุณพระเยซู

กิจการ 3 : 1 – 11

กิจการ 3 : 12 , 14 – 19 , 4 : 1 – 3

อัศจรรย์อย่างเดียว
กับที่พระเยซูเคยทำตอน
ที่ทรงอยู่ที่นี่เลย
ตอนนี้พวกเขาจับคน
ง่อยข้อหาเดินได้ไปแล้ว
เพื่อนข้าบอกว่าเห็นพระเยซู
ยังทรงมีชีวิตอยู่หลังจากที่พระองค์สิ้น
พระชนม์แล้ว พวกเขาว่าตอนนั้นมีคนกว่า
500 คน เห็นพระองค์พร้อมกันเลย
ข้าจะไปตามหาสาวกคนอื่น
จะได้เรียนรู้อะไรมากขึ้น

ข้าคิดว่าตรึงกางเขนผู้นำ
ไปแล้วจะกำจัดไอ้พวกนอกรีต
นี่หมดไปได้แล้วเสียอีก
ได้ยินว่า มันยังไม่ตาย
ถ้างั้นก็ฆ่ามันอีกครั้ง
รวมทั้งพวกสาวกมันด้วย
พวกมันพูดกันว่ามันไปอยู่กับพระบิดาในสวรรค์แล้ว
ถ้างั้น
ส่งไอ้สองคนนั่นไปอยู่
ด้วยกันเลย

กิจการ 4 : 3 – 6

สดุดี 118 : 22 ; กิจการ 4 : 7 – 21

กิจการ 13 : 30 – 32 ; 4 : 10

อิสยาห์ 66 : 1 ; กิจการ 7: 1 – 57

หมิ่นประมาทพระเจ้า
เราตรึงพระคริสต์ที่กางเขน ส่วนเจ้าเราจะเอาหินขว้าง
มันทำลายศาสนาของเรา
ถึงเจ้าเอาหินขว้างข้าตาย พระเยซูยังทรงเป็นพระเจ้าอยู่ดี

มันหมิ่นประมาทศาสนาของเรา เราตกลงกันว่ามันต้องตาย เซาโลท่านจะสนับสนุนเราอย่างเป็นทางการหรือไม่
เราจะลงชื่อให้ท่านประหารมันเอง คนคนนี้เป็นหนึ่งในบรรดาคนที่ติดตามเยซู ชาวนาซาเร็ธที่ถูกฆ่าตายไป เราต้องยับยั้งเรื่องการหมิ่นประมาทพระเจ้าให้ได้ เอาหินขว้างได้เลย

ท่านเซาโล ฝากเสื้อข้าไว้ด้วย
ข้าแต่พระเยซู ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์และอย่าทรงถือโทษเขาที่ทำบาปนี้ด้วย

กิจการ 7 : 58 – 59

ตุบ
ฆ่ามัน ไอ้คนหมิ่นพระเจ้า
เอามันให้ตาย ไอ้สมุนเยซู
นี่แค่เริ่มนะ
และในช่วงนั้นมีการข่มเหงต่อต้านคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม อย่างใหญ่หลวงทุกคนหนีออกจากเมืองไป ยกเว้นพวกอัครสาวก
เซาโลและพวกฟาริสีได้ใช้ ความรุนแรงต่อต้านคริสตจักรบุกเข้า ไปตามบ้านจับชายหญิงมากมายไปขังคุก
มีสาวกของพระคริสต์ หลงเหลืออยู่ในนั้นอีกไหม
อย่าทำร้าย พ่อผมนะครับ
จับตัวผู้หญิงไปด้วย

กิจการ 7 : 59 , 8 : 3

ขณะที่คริสเตียนคนหนึ่งชื่อฟีลิป กำลังอธิษฐานอยู่ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาพูดด้วย
จงลุกขึ้น เดินลงใต้ไปตามถนนสาย เยรูซาเล็ม – กาซา
ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม พระเจ้าบอกให้ไปทางนั้นแต่ถ้าพระองค์บอกให้ไปข้าก็จะไป
ตรงนี้ล่ะที่ทรงให้เรามาแล้วยังไงอีกพระเจ้าข้า
พระเจ้าพระองค์จะให้ข้าทำอะไร
ขบวนรถม้า พระเจ้านี่เอง หรือที่พระองค์ให้ข้ามาเจอมีใครในนั้นที่ทรงเลือกไว้เพื่อพระองค์พระเจ้าข้า
เข้าไปในขบวนนั้นสิ

กิจการ 8 : 26 – 29

อิสยาห์ 53 ; กิจการ 8 : 27 , 30 – 34

อิสยาห์ 53 : 3 – 10 ; กิจการ 8 : 35 ; โรม 2 : 16 ; 2 โครินธ์ 5 : 21

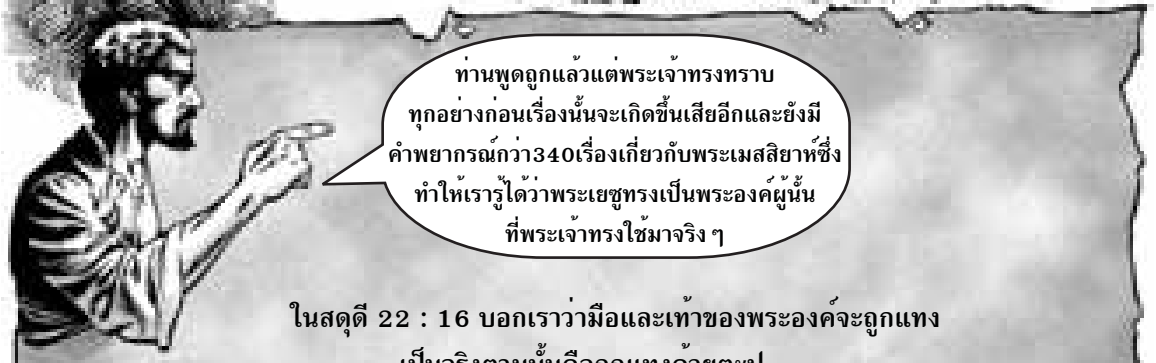

ในสดุดี 22 : 16 บอกเราว่ามือและเท้าของพระองค์จะถูกแทง
เป็นจริงตามนั้นคือถูกแทงด้วยตะปู

22 : 14

บอกถึงว่าพระองค์จะทรงกระหายน้ำและกระดูกของพระองค์จะหลุดลุ่ยไปสิ้นขณะเผชิญความตาย
แต่สดุดี 34 : 20 กลับบอกว่าพระเจ้าจะทรงรักษากระดูกของพระองค์ไว้ทั้งหมด ไม่หักสักซี่เดียว
และอย่างที่ท่านเองก็ทราบว่าตามธรรมเนียม พวกเขาต้องทุบกระดูกของคนที่ถูกตรึงที่กางเขน
แต่พระเยซูทรงตายก่อนเขาจึงไม่ได้ทุบกระดูกพระองค์
ข้อ 17 ในบทที่ 22 พยากรณ์ว่าพวกเขาจะจ้องมองพระองค์และข้อ 18
พูดถึงการจับฉลากแบ่งปันเสื้อตัวหนึ่งและฉีกอีกตัวหนึ่งเป็นชิ้น ๆแบ่งกัน นอกจากนี้ในเศคาริยาห์
12 : 10 ก็บอกเราด้วยว่าเขาจะแทงพระองค์และภายหลังคนยิวก็จะมองดูรอยแทงของพระองค์
อิสยาห์ 50 : 6 กล่าวว่า หลังของพระองค์จะถูกโบยตี และเคราของพระองค์จะถูกดึงจากแก้ม
สดุดี 16 : 10 บอกเราว่า พระศพของพระองค์จะไม่อยู่ในอุโมงค์นานจนเน่าเปื่อย
คำพยากรณ์บอกเราว่าพระองค์จะถูกเพื่อนทรยศ และผู้ทรยศจะฆ่าตัวตายโดยการแขวนคอบนต้นไม้
ซึ่งเป็นเหตุให้ศพตกลงมาท้องแตกกระจายในทุ่งนาซึ่งภายหลังจะถูกใช้เป็นที่ฝังศพคนต่างบ้านต่างเมือง
ข้อความเหล่านี้เกิดขึ้นและเป็นจริงตามที่ผู้เผยพระวจนะเขียนไว้
พระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธจึงเป็นพระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลก
โดยปราศจากข้อกังขาใด ๆ ทั้งสิ้น

สดุดี 22 : 6 , 17 – 18 , 16 : 10 , 34 : 20 ; อิสยาห์ 50 : 6 , เศคาริยาห์ 12 : 10

ข้าเชื่อแล้วว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ ทรงเป็นลูกแกะตามพระสัญญาที่จะรับเอาบาปทั้งหลายของเราไป เราไม่ต้องถวายเครื่องบูชาอะไรอีกแล้ว พระเยซูทรงเป็นประตูนำเราไปถึงพระเจ้า เราขอติดตามเป็นสาวกของพระเยซูด้วย
ข้าจะให้บัพติศมาท่าน หากท่านเชื่อพระเยซูด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน
ตรงนั้นมีน้ำ มีอะไรขัดข้องไหมถ้าข้าจะรับบัพติศมา
แน่ล่ะ ข้าเชื่อ เชื่อจริง ๆ
เราขอให้บัพติศมาท่าน ในพระนามพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอด
สรรเสริญพระเจ้า
เขาหายไปไหนแล้วล่ะ
เขาเพิ่งหายตัวไป
พระเจ้าคงจะต้องการให้เขาไปที่อื่นอีก กลับเอธิโอเปียกันเถอะ จะได้ไปทูลพระราชินีเรื่องต่าง ๆ ที่รู้เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์กัน
มีการตั้งคริสตจักรขึ้นในเอธิโอเปียและสืบต่อมาจนถึงยุคปัจจุบันที่คริสเตียนส่วนใหญ่ถูกชาวมุสลิมฆ่าตาย

กิจการ 8 : 36 – 39

บทที่12:
ถึงชนทุกชาติ

มัทธิว 16 : 24 , มาระโก 8 : 34 ; กิจการ 9 : 1-2

เอ้า เอาไปอีกคนไอ้พวกรักพระคริสต์
เรารู้อยู่แล้วว่าสิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นเมื่อมาเป็นคริสเตียน
นี่เป็นเพราะฟาริสีคนที่ชื่อ เซาโล เขามีแต่ความเกลียดชังและอยากฆ่าอยู่ทุกขณะจิต
จริงสิ เราต้องอธิษฐานให้เขาให้พระเจ้าทำใจที่แข็งกระด้างของเขาให้อ่อนโยนลงเขาจะได้มองเห็นความจริง
เขามีแต่ความเกลียดชัง
จำได้ไหมว่าก่อนนั้นเราบางคนก็ไม่เชื่อวางใจเหมือนกัน
ว่าไง ท่านเซาโล ข้าว่าท่านกวาดล้างพวกนอกรีตที่เป็นศิษย์ของเยซูทิ้งจนเยรูซาเล็มแทบจะปลอดจากพวกนี้แล้วนะ
ยังหรอก ยิ่งฆ่า ยิ่งจับใส่คุก ยิ่งเพิ่มมากขึ้นพวกนี้กระจัดกระจายไปอยู่ตามเมืองต่าง ๆในธรรมศาลาที่ดามัสกัสมีพวกนี้อยู่เต็มไปหมด
เราจะออกหนังสืออนุญาตให้ท่านจับกุมพวกนั้นท่านถือไปดามัสกัสจับตัวมาได้เลย
เราจะไปเดี๋ยวนี้เลย
เซาโลถือว่าเป็นหน้าที่ของตนที่ต้องปกป้องศาสนาและประเทศชาติของตนจากผู้เชื่อในศาสนาอื่น แต่สิ่งที่รบกวนจิตใจเขาคือการที่พวกคริสเตียนดำรงอยู่ในความสงบและความเชื่อมั่นอย่างที่เขาไม่เคยได้รู้จัก
ทันใดนั้นมีแสงจ้ายิ่งกว่าแสงอาทิตย์ส่องมาข้างหน้าเขา
เซาโล เซาโลเอ๋ยเจ้าข่มเหงเราทำไม
ม้าที่เซาโลขี่อยู่ตกใจกลัวจนสะบัดเขาตกลงไปบนถนนแล้วมันก็วิ่งหนีไป
พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป็นใคร ทำไมว่าข้าข่มเหงพระองค์
เราคือเยซู เมื่อเจ้าลงโทษสาวกของเราเจ้าก็ข่มเหงเรา
พระองค์เจ้าข้า จะทรงให้ข้าทำอะไร
ลุกขึ้น เข้าไปในเมือง แล้วจะมีคนบอกให้รู้ว่าต้องทำอะไร

ท่านได้ยินเสียงนั้นไหม
ได้ยินแต่ฟังไม่ออกว่าพูดอะไร
ข้าก็เหมือนกัน เสียงเหมือนฟ้าร้อง
นั่นมันเสียงพระเจ้านี่
ข้ามองอะไรไม่เห็น ช่วยด้วย ข้ามองไม่เห็น พาข้าไปในเมืองที
ข้าชื่ออานาเนียพระเยซูตรัสกับข้าโดยนิมิตให้ข้ามาหาท่านแล้ว พระองค์จะทำให้ตาเจ้าเห็นได้
ตาข้าบอดสนิทเลย
ในพระนามพระเยซูคริสต์ จงมองเห็นดังเดิม
ข้ามองเห็นแล้ว เมื่อกี้ท่านว่าพระเยซูทรงทำรึ เล่าเรื่องพระเยซูให้ข้าฟังอีกสิ
อานาเนียจึงเปิดพระวจนะของพระเจ้าให้เซาโลดูตรงที่เป็นคำของผู้เผยพระวจนะเกี่ยวกับพระเยซู
ใช่สิ ข้าโง่เง่ามานาน เรื่องทั้งหมดมีอยู่ในพระวจนะทั้งนั้น ตาข้ามืดบอดเพราะยึดมั่นถือมั่นในความเชื่อของตนเอง ข้าอยากรับบัพติศมาและติดตามเป็นสาวกพระเยซู
พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อ เซาโล เป็น เปาโล

กิจการ 9 : 7 – 19

กิจการ 9 : 20 – 22 , 10 : 1 – 27 , 38 – 41

สดุดี 2 : 7 , 16 : 10 ; กิจการ 2 : 27 , 10 : 47 , 13 : 35 , 14 : 34

กิจการ 14 : 18 – 20

กิจการ 14 : 19 – 20 , 16 : 23 – 25 ; 2 โครินธ์ 11 : 24 – 25

1 โครินธ์ 10 : 14 , 12 : 12 – 13 ; 2 โครินธ์ 11 : 25 ; กาลาเทีย 2 : 6 ; เอเฟซัส 2 : 19

พระเยซูทรงเคยเตือนสาวกในมัทธิว 24 : 9 – 11 ว่า "ในเวลานั้นเขาจะอายัดท่านทั้งหลายไว้ให้ทนทุกข์ลำบากและฆ่าท่านเสียและประชาชาติต่าง ๆ จะเกลียดชังพวกท่านเพราะความจงรักภักดีของท่านที่มีต่อเรา คราวนั้นคนเป็นอันมากจะถดถอยไปและอายัดกันและกันทั้งจะเกลียดชังซึ่งกันและกันด้วย ผู้เผยพระวจนะปลอมหลายคนจะเกิดมีขึ้นและล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป"

เมื่อคนที่เคยเห็นพระคริสต์แก่เฒ่าลงและคริสตจักรแผ่ขยายไปทั่วอาณาจักรโรมัน คนโรมันก็เริ่มจับกุมพวกคริสเตียนข่มเหงและฆ่า ถ้าผู้เชื่อคนไหนไม่ยอมปฏิเสธพระคริสต์จะถูกจับตัวไปให้สิงโตและเสือฉีกกินในสนามกีฬาโดยมีผู้คนนั่งดูอยู่บนอัฒจันทร์

พระเยซูเจ้า โปรดรับจิตวิญญาณข้าไปด้วย

พระบิดายกโทษพวกเขาที่ทำกับเราอย่างนี้ด้วย

บางครั้งพวกคริสเตียนก็ถูกแทงตายด้วยน้ำมือของพวกนักรบชาวโรมันที่เรียกว่ากลาดิเอเตอร์ ผู้คนพากันประหลาดใจที่เห็นผู้เชื่อยึดมั่นในความเชื่อของตนและยอมตายเพื่อพระเยซู

โฮก....ก.....ก..

กรี๊ด.....

เจสัน แล้วเจอกันบนสวรรค์นะ

ไม่.....

มัทธิว 24 : 9 – 11

มัทธิว 24 : 2 ; ลูกา 19 : 43 – 44

มัทธิว 14 : 10 ; ยอห์น 21 : 18

1 เธสะโลนิกา 14 : 4 , 4 : 16 – 17 ; 2 เธสะโลนิกา 2 : 3 – 4 ;
วิวรณ์ 1 : 9 , 11 , 8 : 1 – 13 , 9 : 18 , 13 : 16 , 20 : 4

1 เธสะโลนิกา 4 : 16 ; วิวรณ์ 1 : 16, 19 : 11-21, 20 : 10-15, 21 : 1-4

ข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ได้รับการเทศนามาเป็นเวลากว่า 2000 ปี พระเยซูทรงพยากรณ์ไว้ว่า ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินพระองค์จะเผยแพร่ไปทั่วโลก จนกว่าชนทุกชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกครัวเรือนจะได้ยินทั่วกัน
มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวผู้ทรงมีพระบุตรองค์เดียว มีความเชื่อเดียว มีพระคัมภีร์หนึ่งเดียว มีทางเดียวเท่านั้นที่จะนำไปสู่สวรรค์ หลังจากที่ชีวิตนี้สิ้นสุดลง และพระเยซูทรงเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต เหล่านี้คือสิ่งที่คนมากมายได้พบแล้ว

ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ต่างจากศาสนาอื่นใดในโลกตรงที่ว่า ข่าวนี้เผยแพร่ไปไม่ใช่โดยการบังคับขู่เข็ญ ตรงกันข้ามพระเยซูทรงสอนให้ศิษย์ของพระองค์รักศัตรูและดำเนินชีวิตด้วยความยินดีปรีดาและการร้องเพลง ทุกวันนี้ผู้คนทุกเชื้อชาติทุกภาษามีความสุขที่ได้รับการให้อภัยและได้รับชีวิตนิรันดร์
อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพระเยซูจะทรงเป็นขึ้นจากความตายมามากกว่า 2,000 ปีแล้ว แต่ก็ยังคงมีผู้ที่ไม่เคยได้ยินเรื่องราวนี้อยู่ในโลก จึงยังคงต้องมีผู้ถ่ายทอดข่าวประเสริฐนี้ต่อไป

ยอห์น 3 : 16 , 14 : 6

ในปี1999คริสเตียนบางคนที่ห่วงใยคนที่ยังไม่เคยได้ยินได้ฟังข่าวดีนี้ได้มารวมตัวกันพูดคุยกันว่าจะทำให้คนมากมายมารับรู้ข่าวประเสริฐนี้ได้อย่างไร
พวกเขาตกลงกันว่าวิธีที่ดีที่สุดคือ ทำหนังสือที่มีภาพประกอบเล่าเรื่องให้คนทั้งหลายเข้าใจดี
พอเขียนเนื้อหาเสร็จ พวกเขาก็รู้จักกับ แดนนี่ บูลานาดินักเขียนการ์ตูนชั้นนำคนหนึ่งของโลกจึงติดต่อขอให้วาดภาพให้
ใช้เวลาทั้งหมดไม่ต่ำกว่าเจ็ดปีกว่าจะเป็นหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา
หนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลเผยแพร่เป็นภาษาต่าง ๆ มากมายไปทั่วโลก – กลุ่มคริสเตียนที่ห่วงใยพี่น้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย
พี่น้องคริสเตียนใช้เงินและเวลาส่วนตัวนำหนังสือนี้ไปมอบให้กับคนที่ยังไม่เคยรู้จักข่าวดีเรื่องพระเยซู
สวัสดีครับผมเอาหนังสือมาให้เล่มหนึ่ง หนังสือเล่มนี้จะบอกให้เรารู้ถึงวิธีที่จะทำให้บาปเวรกรรมทั้งหลายของเราพ้นไปจากตัวเราจะได้ไม่ต้องชดใช้แล้วได้ขึ้นสวรรค์เวลาตายยังไงล่ะครับ
ผมไม่คิดสตางค์ครับให้เป็นของขวัญเลย
ไม่มีเงินซื้อหรอกครับ
ทำไมถึงจะให้ฟรี ๆ ล่ะครับ
ผมรักคุณถือว่าคุณเป็นพี่น้องผมหนังสือเล่มนี้มีข่าวดีมาก ๆ ทีเดียว
ถ้างั้นจะลองอ่านดูโลกนี้จะยังมีอะไรดี ๆ เหลืออยู่อีกหรือ
วันรุ่งขึ้น
ศาสนาที่เรานับถือไม่เคยสอนอะไรอย่างนี้ เรื่องความรักกับการให้อภัย
เป็นเรื่องจริงที่ว่าเราทำบาปต่อพระเจ้าแต่พระองค์ทรงส่งลูกมาตายชดใช้ความผิดบาปทั้งหลายของเราแปลกประหลาดอัศจรรย์จริง ๆ

ยอห์น 3 : 16

โรม 3 : 23 , 6 : 23 , 10 : 9

กิจการ 19 : 2 – 5 ; โรม 6 : 3 – 4

กิจการ 8 : 37 ; 4 : 10 – 12 ; โรม 10 : 9

ยอห์น 15 : 20 ; มัทธิว 5 : 11 – 12

เราต้องรีบหนี ตึก
กำลังจะถล่มลงมา
ราอูลช่วยดึงพวกพี่น้อง
ออกจากเปลวไฟที่ลุกไหม้

ขณะที่กำลังจะกลับเข้าไปช่วยคนอื่น ๆ ที่ติดอยู่ในไฟ
โพล๊ะ

โครม
ตึกถล่มทับทั้งคู่เลย

เขาตายเพราะปฏิบัติ
หน้าที่ทางศาสนาของเรา ต้อง
จับตัวไอ้พวกคริสเตียน
มาลงโทษ

พวกเขานำศพนักบวชไปฝังด้วยความโศก
เศร้าและหวาดหวั่นเพราะไม่รู้ว่าตายแล้วจะ
ไปไหน ไม่มีความหวังเรื่องชีวิตนิรันดร์

ราอูลสละชีวิตเพื่อ
เพื่อน ไม่มีความรักใดยิ่ง
ใหญ่ไปกว่านี้แล้ว
แม่ครับ อย่าเสียใจไปเลย
ป่านนี้พ่อไปอยู่กับพระเยซู
แล้วครับ

ยอห์น 15 : 13

มัทธิว 7 : 21 – 27 , 25 : 21 , 25 : 30 ; 1 โครินธ์ 6 : 9 – 11 ; ยากอบ 4 : 11 – 17